

PÒRTIC

Benvolguts veïns i veïnes,

Un any més m'adreço a tots vosaltres per fer-vos a mans l'Anuari local.

Encara recordo el primer cop que vaig escriure el pòrtic de l'Anuari, l'any 1987.

Quan s'acosten les festes nadalenques fem sempre un lleuger repàs dels fets més significatius que, per a tots plegats, ha comportat l'any que s'acaba.

M'estalvio de fer el comentari de les actuacions de l'Ajuntament i de les altres institucions, entitats, col·lectius i persones que viuen i treballen al nostre poble, de tots els que amb el nostre esforç hem anat fent de Santa Eulàlia de Ronçana el municipi que és avui, amb les seves mancances però també amb les seves virtuts, que per a molts el fan un lloc privilegiat per a viure-hi. Tot llegint el contingut d'aquest Anuari trobareu reflectit el resum de l'any que acomiadem.

I com de costum, amb il·lusió i esperances renovades encarem l'any que comença.

Aquest serà un any de conteses electorals, un any en el que serem cridats a triar els nostres representants a l'Ajuntament i a les institucions catalanes d'autogovern.

És el darrer any que m'adreço a vosaltres des d'aquesta plana de l'Anuari com a Alcalde del nostre poble, perquè, com vaig fer saber públicament ara fa uns mesos, no em torno a presentar com a candidat a les properes eleccions municipals.

Des d'aquí us expresso el meu desig que tots plegats gaudim d'unes Bones Festes i els millors auguris per al 2003.

El vostre Alcalde,

JOSEP UÑÓ i CIURANS

AJUNTAMENT

Resum dels acords de Ple més significatius,
des de desembre de 2001
a novembre de 2002.

PLE ORDINARI DE 18 DE DESEMBRE DE 2001.

Vista la proposta formulada pel Consell Escolar Municipal, s'acorda adjudicar el contracte de consultoria i assistència per a la redacció del Projecte de l'Escola Bressol de Santa Eulàlia de Ronçana, a CODINA-PRAT-VALLS, ARQUITECTES ASSO-CIATS, pel preu de 4.325.000.-ptes.

S'adjudica a l'empresa ECOSENDÀ el contracte de GESTIÓ DEL SERVEI PÚBLIC DE RECOLLIDA DOMICILIÀRIA D'ESCOMBRARIES, en règim de concessió, pel preu de 21.529.826.-ptes, més el cost del transport, d'acord amb l'oferta presentada, a l'abocador de Vacarisses o a la planta del Consorci de Residus.

S'aprova definitivament el projecte de Condicionament de la Travessera de la Ctra. BV-1435, al barri del Rieral.

S'acorda declarar d'interès social la promoció d'habitatges a preu assequible i establir una subvenció per a la promoció en benefici dels adjudicataris dels futurs habitatges de promoció municipal, per un total de 72.120 €, suma equivalent al valor de l'aportació de l'Ajuntament al capital de la societat pública promotora d'habitatges de Santa Eulàlia de Ronçana S.L., de manera que el preu final dels habitatges inclourà la repercussió del sòl, i el benefici l'obtindran els adjudicataris per l'esmentada subvenció.

Iniciar procediment per a l'adquisició, per mutu acord, de la finca situada al Passatge Santa Eulàlia qualificada com a equipament, i sotmetre al dictamen del Tribunal Arbitral de Granollers la determinació del preu just d'aquesta adquisició.

S'acorda ratificar l'adhesió de l'Ajuntament al Pacte Territorial de Promoció Econòmica i Ocupació de Granollers, i l'aprovació del Reglament de l'esmentat pacte.

S'acorda aprovar els requisits que hauran de reunir els beneficiaris de la Tarifa Social del servei d'Aigua Potable.

PLE ORDINARI DE 12 DE FEBRER DE 2002.

S'aprova el pressupost General únic per al 2002 amb un total de 5.820.800€, així com la Plantilla Orgànica Municipal.

S'acorda la convocatòria per a la provisió de 2 places d'agent de la policia local.

S'aprova inicialment el Projecte de PERLLONGACIÓ DEL CARRER DEL FORN, redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost de 59.133,89€.

PLE ORDINARI DE 26 DE MARÇ DE 2002

S'accepten les cessions de sòl públic a favor de l'Ajuntament en l'àmbit de la UAU-2, Mas Vendrell-Sector2, que efectuen els propietaris de les finques.

Requerir a SOREA l'execució de les obres definides al Projecte d'Instal·lació d'una canonada per a l'alimentació del dipòsit de Turons del Vallès, amb un pressupost de 241.348,95 €.

S'aprova el conveni de col·laboració en matèria d'educació viària, a signar amb el Servei Català de Trànsit.

S'aprova el conveni de col·laboració adreçat a la millora i conservació de l'equipament del barri de la Primavera.

Atès que no ha estat possible un acord amb la Parròquia de Santa Eulàlia per a l'adquisició d'una finca proposada per la construcció de l'Escola Bressol Municipal, i atès que, com alternativa, ha estat oferta a l'Ajuntament la possibilitat d'una cessió anticipada d'un espai d'equipament del PP Can Naps, s'acorda acceptar inicialment l'oferta de cessió avançada, a compte de les futures cessions del Pla Parcial de Can Naps, que ha formulat Joan Cortés Uñó. Aquest acord restarà sense efecte en el supòsit que abans del dia 6 d'abril de 2002, la Parròquia de Santa Eulàlia manifestés la seva acceptació de l'ofertament de compra formulat per l'Ajuntament.

S'aprova inicialment el Projecte d'Urbanització dels carrers de Can Feu, redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució de 601.579,14€.

S'aprova inicialment el Projecte d'Urbanització dels carrers de la Torre del Gos, redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució de 208.366,33€.

S'aprova el Plec de clàusules econòmico-administratives que han de regir la licitació, mitjançant el procediment obert amb concurs, per a la contractació de les obres de CONDICIONAMENT DE LA TRAVESSERA DE LA BV-1435 A SANTA EULALIA DE RONAÇANA (1ª etapa PK 10,126 a PK 10,435). I procedir a la licitació per a la contractació de les esmentades obres.

S'informa favorablement la sol·licitud de revisió de tarifes del Servei Municipal d'abastament d'aigua potable, amb aplicació de les tarifes següents:

Mínim de consum facturable	.	.	.	15m3/abonat/mes
Tarifes de subministrament				
Fins a 15 m3/abonat/mes	.	.	.	0,4884 €/m3
Excés del mínim	.	.	.	1,3194 €/m3
Conservació de comptadors i	.	.	.	0,48 €/abonat /mes

S'acorda aprovar inicialment la modificació de l'Ordenança Municipal de Circulació de Vehicles i Vianants de Santa Eulàlia de Ronçana.

S'acorda alienar la parcel·la del carrer Desmai, nº 44, que figura inscrita en l'Inventari de Béns d'aquest Ajuntament, i aprovar el plec de clàusules administratives que han de regir la subhasta.

Es convoca el concurs públic per a la concessió de subvencions a entitats locals de Santa Eulàlia de Ronçana, amb el límit pressupostari de 15.025 €, amb subjecció a les bases generals aprovades per l'Ajuntament i, simultàniament, el concurs públic per a la concessió de subvencions per a activitats esportives i juvenils de caràcter puntual, amb el límit pressupostari de 3.005 € per a cadascun d'ambdós àmbits.

L'Alcalde informa de la convocatòria dels nous plans d'ocupació, i detalla el desacord de l'ACM i la FMC amb el fet que hagi estat reduïda la subvenció a l'import del salari mínim. L'Ajuntament ha presentat els seus projectes, sense perjudici de restar a l'espera dels resultats de la negociació per aconseguir el restabliment del 100% de subvenció.

Dóna compte també que, d'acord amb l'oferta pública d'ocupació d'enguany, es van aprovant les bases de cada convocatòria i convocant els processos selectius (2 policies locals, enginyer tècnic, tècnic de joventut, treballadora familiar, conserge, 2 socorristes).

L'Alcalde dóna compte de la resolució del Consell Comarcal del Vallès Oriental, que declara la masia de Ca l'Espardenyer com bé cultural d'interès local.

S'acorda solidaritzar-se amb l'acord de l'Ajuntament de Canovelles sobre la seguretat de la cruïlla d'accés a la població, situada a la carretera C-17, i instar a tots els Ajuntaments de la comarca a donar suport a l'esmentada proposta.

PLE EXTRAORDINARI DE 25 D'ABRIL DE 2002

S'aprova definitivament l'Estudi de Detall d'ordenació volumètrica de la finca situada al carrer Sant Josep, camí de la Bastida i carretera de Barcelona.

S'aprova el Plec de clàusules econòmico-administratives particulars, que han de regir la licitació, mitjançant el procediment obert amb concurs, per a la contractació de les obres de PERLLONGACIÓ DEL CARRER DEL FORN i procedir a la licitació per a contractar les esmentades obres.

S'acorda aprovar els termes del conveni que han de signar Caixa d'Estalvis Comarcal de Manlleu, APINDEP i l'Ajuntament, per a la cessió de l'ús del local de la planta baixa de l'edifici de la Plaça de l'Ajuntament, i facultar l'Alcalde per a la seva signatura en nom de la corporació.

S'aproven les bases per a la subscripció d'un conveni urbanístic amb Joan Cortés Uñó, que cedeix anticipadament a l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana, un terreny dins de l'àmbit del PPO-1 "Can Naps", per a emplaçar-hi l'Escola Bressol.

Atès que dins el Protocol General Xarxa Barcelona-Municipis de Qualitat s'inclou l'obra "Intervenció Integral a la BV-1435" amb una subvenció de 270.455,4€, es proposa al Ple l'adopció del següent ACORD:

Facultar expressament el Sr. Alcalde per a la signatura, en nom de l'Ajuntament, del conveni amb la Diputació de Barcelona- Xarxa Barcelona Municipis de Qualitat, pel finançament de l'obra "Intervenció Integral a la BV-1435".

L'Alcalde dóna compte al Ple de la presentació de la renúncia, a la seva condició de regidor, per part del Sr. Lluís Galobart i Duran.

S'acorda acceptar la renúncia del regidor d'aquest Ajuntament, Sr. Lluís Galobart i Duran, i comunicar-ho a la Junta Electoral Central per tal que lliuri la credencial del regidor que ha de substituir-lo.

Abans de la votació, l'Alcalde expressa, en nom propi, del grup municipal CIU, i creu que també pot fer-ho en nom de tots els membres de la corporació, l'agraïment pels 7 anys de dedicació d'aquest regidor del que vol destacar la seva aportació de seny i serenitat, que ens ha ajudat a tots. Lamenta no poder seguir comptant amb ell a l'equip de govern, encara que, com el propi Lluís Galobart ha manifestat, seguirà col·laborant en el àmbits en que pugui intervenir.

El regidor Martí Farrés, en nom del PSC, manifesta que subscriu íntegrament les paraules de l'Alcalde, i reitera l'agraïment al regidor Lluís Galobart per la seva tasca.

El regidor Jordi Sala diu que també el grup Independents-ERC coincideix amb aquest agraïment, i manifesta que els hauria agradat que hagués pogut concloure tot el mandat.

S'acorda ratificar el conveni de col·laboració interadministrativa adreçat a l'establiment de la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana en el finançament de les obres de primer establiment del Centre d'atenció d'animals domèstics de companyia.

L'Alcalde informa que són a disposició dels grups municipals les bases per a la convocatòria dels processos selectius per a cobrir les places de conserge a la fàbrica i tècnic/a de joventut, incloses en l'oferta pública d'ocupació d'enguany.

PLE ORDINARI DE 29 DE MAIG DE 2002.

L'Alcalde dóna compte que la Junta Electoral Central ha tramés la credencial del regidor David Duran i Viaplana, en substitució del regidor Lluís Galobart i Duran.

L'Alcalde dona formalment possessió del càrrec de regidor de l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana al Sr. David Duran i Viaplana.

Els tres grups municipals intervenen en aquest punt per a donar la benvinguda al nou regidor i desitjar que pugui realitzar un bon treball.

L'Alcalde dóna compte al Ple de la següent resolució relativa a delegacions:

Montserrat Canet i Ginesta: Ensenyament, Festes, Servis Socials, Joventut, i Sanitat.

Enric Folch i Sampera: Serveis Municipals, Governació i Medi Ambient.

Esteve Aymà i Pedrola: Urbanisme, Obres i Activitats econòmiques.

Sr. David Duran i Viaplana: Cultura, Esports, Informació, Promoció i Participació Ciutadana.

L'Alcalde informa sobre la preinscripció als centres escolars. Pel que fa a l'escola de 2n ensenyament ha aparegut alguna dificultat, ja que hi ha assignats 3 grups i s'han matriculat 99 alumnes de Bigues i Santa Eulàlia, de manera que es produiran exclusions.

També dóna compte que ha tingut entrada l'esborrany del conveni amb ATLL per la portada d'aigua i el Projecte de col·lectors Caldes/Bigues/Santa Eulàlia.

S'acorda declarar vàlida la licitació i adjudicar a Fincas Funes, S.L. la parcel·la situada al carrer Desmai, 44, objecte de subhasta, pel preu de 66.291,00 €.

S'acorda aprovar inicialment la Modificació Puntual de Planejament a la UAU- 44 "Can Serra".

S'acorda sol·licitar a la Secretaria General de l'Esport, Departament de Cultura de la Generalitat de Catalunya, subvenció per a l'execució del projecte SALA ESPORTIVA (Sal 3) a la zona esportiva municipal (Camí de Caldes).

S'aprova l'esborrany de conveni de permuta de béns i drets entre l'Ajuntament i el Casal d'Avis de Santa Eulàlia de Ronçana.

S'acorda: DECLARAR formalment la voluntat de treballar conjuntament amb l'associació "CANAL SET" en l'estudi i formalització de propostes de funcionament, en l'àmbit de la comunicació i informació municipal, i proposar a aquesta entitat la signatura d'un compromís d'intencions adreçades a l'elaboració d'un estudi i propostes per a la implantació regular del servei públic municipal d'informació i comunicació.

CONSTITUIR una comissió d'estudi, presidida per l'Alcalde i integrada per un representant de cada grup municipal i tres representants de Canal SET, assistida pel secretari de l'Ajuntament, que haurà de concloure l'elaboració d'una memòria per la implantació del servei, determinació de la forma de gestió i elaboració d'estatuts.

S'acorda:

1.-Fer pública la queixa de la Corporació municipal per les interferències en el Canal 54 de UHF que pateix la televisió local des del passat 16 de maig de 2002, i que

causen greus perjudicis a l'entitat Canal SET, a l'Ajuntament de Santa Eulàlia de Ronçana i a tots els veïns del municipi.

2.- Instar als diversos Organismes que tinguin competències en aquest afer, perquè restitueixin de forma immediata les interferències que pateix el canal d'emissió de la Televisió Local Canal SET.

3.- Atès que aquesta mena d'interferències afecten altres TV locals, es donarà trasllat d'aquest acord a:

Secretaria de Telecomunicacions de la Generalitat de Catalunya.

Direcció general de Mitjans Audiovisuals de la Generalitat de Catalunya, Federació de TV locals de Catalunya.

Consell Comarcal del Vallès Oriental, i a diversos municipis també afectats.

S'aprova un moció, presentada conjuntament pels tres grups municipals, que consisteix en la campanya "Un País, Una Bandera" i és una crida a tots els ajuntaments de Catalunya perquè únicament es posi a l'asta del balcó dels ajuntaments la bandera catalana com a únic símbol de la nostra nació.

PLE EXTRAORDINARI DE 2 JULIOL DE 2002.

S'acorda aprovar inicialment el PROJECTE DE PROJECTE BÀSIC I EXECUTIU DE L'AMPLIACIÓ DEL CEIP RONÇANA, amb un pressupost d'execució de 275.922,85 €.

S'acorda declarar vàlida la licitació i adjudicar definitivament el contracte a l'empresa CURTO CONSTRUCCIONS, pel preu de 758.152,24 € per a la realització de l'obra de condicionament de la TRAVESSERA DE LA BV-1435 A SANTA EULALIA DE RONÇANA (1ª etapa).

S'acorda declarar vàlida la licitació i adjudicar definitivament el contracte a l'empresa BARNASFALT S.A., pel preu de 52.450 € per a la realització de l'obra condicionament de la PERLLONGACIÓ DEL CARRER DEL FORN.

S'acorda destinar el fons de solidaritat a diferents projectes presentants, d'acord amb la proposta formulada per la Comissió de Solidaritat.

S'acorda la concessió de subvencions a entitats, de caràcter puntual, en matèria d'esports i joventut, d'acord amb la proposta formulada per la Comissió Informativa de Cultura, Esports i Joventut.

S'aprova l'expedient d'habilitació de crèdits, al Pressupost General Únic d'enguany, amb càrrec al disponible de romanent de tresoreria, obtingut de la liquidació de l'exercici anterior, per import de 56.501,19 euros.

S'acorda modificar el barem de puntuació per a la concessió d'ajuts per al menjador escolar, per al curs 2002-2003.

S'aprova l'esborrany de Conveni de Cooperació a signar entre l'Agència Catalana de l'Aigua i els Ajuntaments de Bigues i Riells, Caldes de Montbui, Santa Eulàlia de Ronçana i Sentmenat, i Aigües Ter-Llobregat, per al finançament i execució de les obres d'ampliació de la Xarxa Regional d'Abastament.

S'aprova l'esborrany de Conveni per a l'emplaçament d'una estació transformadora al sector Puigdomènech, que inclou la cessió d'ús d'una superfície de 24,94 m2, en terreny qualificat d'Infraestructures de Serveis Tècnics.

PLE ORDINARI DE 30 DE JULIOL DE 2002.

S'aprova el plec de clàusules econòmico-administratives particulars que han de regir la licitació, mitjançant procediment obert amb concurs, per a la contractació de les obres d'AMPLIACIÓ DEL CEIP RONÇANA, 3ª Fase, i procedir a la seva licitació.

Aprovar inicialment el Projecte de Millores al Pas de Vianants, redactat pels serveis tècnics municipals, amb un pressupost d'execució de 70.902.90 €.

Es desestimen les al·legacions presentades a l'acord d'aprovació inicial del Projecte d'Urbanització dels carrers de la Torre del Gos, i s'aprova definitivament l'esmentat projecte.

S'estimen les al·legacions presentades a l'acord d'aprovació inicial del Projecte d'Urbanització dels carrers de Can Feu. Atès que l'estimació de les al·legacions determina una modificació essencial del projecte, se sotmet l'expedient a un nou període d'informació pública de 30 dies, a comptar des de la publicació d'aquest anunci al BOP, en el benentès que, si no es formulen noves al·legacions o reclamacions, restarà definitivament aprovat sense necessitat d'un nou acord.

PLE ORDINARI D'1 D'OCTUBRE DE 2002.

Es declara desert el concurs convocat per a la contractació de les obres d'AMPLIACIÓ DEL CEIP RONÇANA, 3ª Fase, per manca de licitadors.

Es faculta expressament el Sr. Alcalde per a procedir a l'adjudicació del contracte, mitjançant procediment negociat sense publicitat, sense modificar les condicions originals del contracte, llevat del preu, que no podrà augmentar-se més d'un 10 per cent.

S'aprova inicialment el Projecte de l'Escola Bressol de Santa Eulàlia de Ronçana, redactat per "CODINA-PRAT-VALLS, ARQUITECTES ASSOCIATS".

S'acorda completar el nomenclàtor dels carrers del PPO-5 "El Rieral", establint per als carrers fins ara sense nom, el noms de:

- Passeig de Francesc Macià
- Carrer de Lluís Companys

- Carrer de Josep Irla Bosch
- Carrer de Josep Tarradellas
- Carrer d'Ernest Lluch

S'acorda proposar a la Conselleria de Treball, com a festes locals de Santa Eulàlia de Ronçana per a l'any 2003, les següents:

- Dia 1 d'agost, Festa Major
- Dia 10 de desembre, Santa Eulàlia

Vist l'expedient del Compte General del Pressupost General Únic de l'exercici 2002, i censurat el mateix, trobat conforme, es procedeix a la seva aprovació.

S'aprova una moció conjunta per donar suport al Correllengua 2002, com un instrument reivindicatiu de la societat a favor de la plena normalització i de l'ús social de la llengua catalana, així com del respecte a la seva unitat filològica.

S'aprova una moció conjunta adherint-se a la Declaració pel retorn dels "papers de Salamanca", promoguda per la Comissió per la Dignitat, i s'acompleixi sense més dilacions l'acord del Consell de Ministres del govern espanyol (15 de març de 1995) de retornar a Catalunya els fons documentals confiscats durant la Guerra Civil.

PLE EXTRAORDINARI DE 7 DE NOVEMBRE DE 2002.

Es dóna compte al Ple de la següent resolució de l'Alcaldia:

Declarar vàlida la licitació i adjudicar per procediment negociat sense publicitat el contracte de les obres d'AMPLIACIÓ DEL CEIP RONÇANA, 3ª Fase, a l'empresa CONSTRUCCIONS MOLINS, pel preu de 301.056,55 €.

S'aprova el plec de clàusules econòmico-administratives particulars que han de regir la licitació, mitjançant procediment obert amb concurs, per a la contractació de les obres de l'Escola Bressol i procedir a la licitació per a contractar les esmentades obres.

S'acorda modificar les tarifes de l'Ordenança Fiscal núm. 10, reguladora de la taxa de Recollida i Eliminació d'escombraries, a regir a partir de 1r. de gener de 2003.

S'acorda desestimar l'al·legació formulada a l'aprovació inicial de la Modificació Puntual de Planejament a la UAU-44 "Can Serra", i aprovar provisionalment l'esmentada Modificació Puntual de Planejament.

S'acorda adherir-se a la moció conjunta presentada per l'Associació Catalana de Municipis i Comarques i per la Federació de Municipis de Catalunya en relació a l'aprovació del projecte de Llei de Reforma de la Llei d'Hisendes Locals.

S'aprova la creació de l'organisme autònom local de caràcter administratiu anomenat "Organisme Autònom SET-Comunicació".

Padró Habitants 2002

Entitats singulars	1996		2002		2002-1996	
	Valors absoluts	Valors percentuals	Valors absoluts	Valors percentuals	Valors absoluts	Valors percentuals
Bonaire, el	255	6,3%	279	5,4%	24	9,4%
Rieral, el	1.150	28,4%	1.299	25,0%	149	13,0%
Sagrera, la	784	19,4%	964	18,5%	180	23,0%
Sant Crist fol	682	16,8%	975	18,7%	293	43,0%
Serra, la	372	9,2%	521	10,0%	149	40,1%
Serrat, el	460	11,4%	610	11,7%	150	32,6%
Vall, la	346	8,5%	554	10,6%	208	60,1%
Total	4.049	100,0%	5.202	100,0%	1.153	28,5%

Font: Elaboraci pr pia amb dades de l'Institució de l'Institut d'Estadística de Catalunya pel 1996 i d'habitants municipal pel 2002.

Piràmide d'edats

Font: Elaboraci pr pia a partir de dades de l'Ajuntament de Santa Eul lia de

Comisió de Festes

Les festes i activitats més remarcables organitzades durant el 2002, són les següents:

Gener: Cavalcada de Reis, Nit de Músics, Exposició de Patchwork al Centre Cívic.

Febrer: Festa de Sant Antoni, Carnestoltes infantil, Festa de Carnestoltes, Calçotada i sortida al teatre, Coriolà.

Març: Dia de la Dona, Titelles amb el grup “La balena Elena”. Sortida d'esquí a la Masella, Jornada d'Escalètric.

Abril: Caramelles, Sortida al Set de nit de TV3, Espectacle infantil amb El Tramvia Blanc, Nit de “country” i música disco, Presentació del llibre de Carme Badia, “Ballar pel ball que toquen”, Venda de llibres vells, Festa de l'Esplai, amb Mòbilparc, Exposició “El món de les papallones”.

Maig: Ruta pel Lluçanès, Cinema infantil amb Shrek, Sortida a veure la Selecció Catalana de Futbol.

Juny: Sortida al teatre “La filla del mar”, Festa dels Gegants, Audiovisual “Viatge al Nepal”, Audiovisual “Viatge al Brasil”, Tallers de circ per a infants, Revetlla de Sant Joan.

Juliol: Demostració de “capoeira i breakdance”, “Mulla't” per l'esclerosi múltiple, Festa de Sant Cristòfol, Pel·lícula, Sopar de germanor a Sant Simple, Campionat de tennis taula.

Agost: Festa Major, Milla popular, Dinar dels avis i concurs de pintura ràpida.

Setembre: Cursa 11 Setembre, Esbart Dansaire, i trobada de Gegants.

Octubre: Espectacle de circ amb el professor Karoli, Castanyada i Ball de Saló.

Novembre: Titelles amb “La balena Elena té una filla”, Sortida al teatre Gaudí, Nit de Músics.

Desembre: Teatre amb “Mikado”, Diada de Solidaritat, Teatre amb “Desconcert”, Torneig d'Escacs, Presentació del llibre “Una història d'un petit pagès i ramader”, Fira d'Artesans, Missa Solemne de Santa Eulàlia, Vetllada de contes, Concert de Nadal, Els Pastorets, Sortida al partit de futbol de la Selecció Catalana, Concert Corals Vall del Tenes, i sopar i festa de Cap d'Any.

Festa Major del 2002

Un moment de la prova dels infables de les Colles dels colors.

Novament la Festa Major va comptar amb una assistència multitudinària, que va arribar al màxim en el concert del Duo Dinámico, del dissabte al vespre, en el qual hi havia unes dues-mil persones.

Les jornades festives, com ja va essent tradicional els darrers anys, van començar amb l'Aplec de Sant Simple, que va tenir lloc el dissabte 27 de juliol, amb el sopar de germanor, i el diumenge 28, amb la trobada de Puntaires, la Missa i l'audició de Sardanes. Els mateixos dies ja se celebraven els campionats de Ping-pong al Centre Cívic.

El dimecres, 31 de juliol, i també al Centre Cívic, es va fer la presentació de les Colles dels Colors, el veredict del Concurs Fotogràfic i el Cinema a la fresca.

L'endemà, dijous, en realitat el dia de començament de la Festa, es van succeir activitats com la Milla Popular, el Pregó, el Correfoc, i la Sardinada. Cal dir que el Pregó d'enguany el va pronunciar el cantautor Pere Tàpies i va fer una interessant glosa d'aspectes coneguts, alguns entranyables, del nostre poble. En finalitzar la jornada, hi va haver la prova de la Cançó dels colors.

El divendres, com ja és tradicional, va ser la diada dels avis. Missa solemne, Dinar i Ball; al vespre, l'obra de teatre "Políticament incorrecte", representada amb molt d'èxit pel grup de Teatre dels grans del Casal. A la nit, Rock al Pavelló, també amb grups locals i de la comarca.

El dissabte els actes també van ser força variats: Petanca, festival Infantil, proves de Natació dels colors, simultànies d'Escacs i, a la tarda, una original prova amb inflables pels colors, al recinte del Pavelló. Per acabar, com ja hem dit, el concert del Duo Dinàmic, que va fer reviure records a molta gent, i una altra actuació dels grups de Rock.

La Festa Major va culminar el diumenge 4 d'agost, amb el concurs de Pintura ràpida, la tradicional estirada de Corda prop del Tenes, i la Missa Major. Durant la tarda, i amb l'orquestra Maravella, hi van haver Sardanes, Concert i Ball de Fi de Festa. En aquesta ocasió la Plaça de l'Ajuntament també estava ben plena.

En acabar aquest reportatge, cal un record pel treball que, d'una forma altruista, fan els encarregats de fer reeixir la nostra festa. Concretament volem mencionar els membres de la Comissió de Festes, de la Comissió dels Colors i, en especial, a Montserrat Canet que, des del seu càrrec de regidora de Festes, ha portat el principal pes de tota l'organització durant una bona pila d'anys. Amb l'esforç de tots, s'ha aconseguit una festa que destaca per la diversitat de l'oferta, per la qualitat dels actes en general, i per l'elevada participació popular. Per tant, enhorabona per la nostra Festa Major!

MOVIMENT DEMOGRÀFIC

NAIXEMENTS (període de 21 de novembre 2001 - 31 d'octubre 2002)

<i>Data</i>	<i>Noms dels nascuts</i>	<i>Nom dels pares</i>
21/11/01	SARA GÁLVEZ VILLEGAS	JESUS MARIA I LUZ KARIME
27/11/01	CLAUDIA CÁRDENAS ARRABAL	DAVID I RAQUEL
10/12/01	DANIEL VIZCAINO MATEO	DANIEL I MARIA DEL CARMEN
19/12/01	CLARA ARBOIX JAUMÀ	XAVIER I ESTHER
24/12/01	MIREIA DALMAU VIÑETA	LORENZO I ANA
02/01/02	LIDIA CARULLA SANCHEZ	PEDRO I LAURA
02/01/02	ARNAU ASENSIO VEGAS	BENET I MARIA DOLORS
16/01/02	GERARD PERICAS GARCIA	JOSEP I MARIA ANGELS
25/01/02	LUCAS EXPÓSITO LOPEZ	JUAN CARLOS I SUSANA
02/02/02	AINA ALTIMIRA LÁZARO	PEDRO I MARIA
02/02/02	LAIA GUILLÉN GIMENO	EDUARD I MARTA
04/02/02	POL LÓPEZ GARRELL	JOAN RAMON I MERÇÈ
04/02/02	NIL SANCES PARRAMÓN	FRANCISCO JOSÉ I MONTSERRAT
18/02/02	LLENS COSTA ARGEMÍ	PERE I MARIA DELS ANGELS
18/02/02	PAU DE BLAS PASTOR	FELIX I NATALIA
28/02/02	MARIONA LAHOSA CALVO	ALBERT I SUSANA
13/03/02	BERNAT IGLESIAS REBULL	JORDI I ROSER
15/03/02	ALEJANDRA SANCHEZ ORTIZ	RAFAEL I ROSARIO
16/03/02	EDUARD MÉNDEZ PAREDES	ANGEL I EVA MARIA
01/04/02	MARIA DEL MAR LÓPEZ BARRIOS	DANIEL I SUSANA
10/04/02	VALERIA HERMOSILLA CANO	MANUEL ANGEL I MARIA LUISA
20/04/02	MARIONA CABEZA SUGRAÑES	MARCO ANTONIO I GEMMA
22/04/02	JOSE GRAÑENA ALVAREZ	JOSE MARIA I TAMARA
23/04/02	CLAUDIA CABEZA DE VACA MUÑOZ	ALVARO I MARIA JOSÉ
26/04/02	JAVIER ORTEGA CERRATO	JUAN FRANCISCO I FRANCISCA
04/05/02	ENRIC DALMAU JIMÉNEZ	SERGIO I MARIA DEL CARMEN
04/05/02	SILVIA PÉREZ TURA	MANUEL I MARTA
16/05/02	IGNASI JOSEP SERRA SOTO	IGNASI I MARIA ANTÒNIA
28/05/02	XAVIER MAÑES BASTÚS	JAVIER I MARIA DEL CARMEN
22/06/02	MARC SANSÀ FRESNADILLO	ESTEBAN I FRANCISCA
23/06/02	DANIEL MUÑOZ GIMÉNEZ	SANTIAGO I RAQUEL
25/06/02	BERTA PUIGDOMÉNECH POLO	MIQUEL I PILAR
29/06/02	SILVIA VALIENTE BLANCO	ANDRÉS I CONSOL
08/07/02	GISELA PADÍN BLASCO	MANUEL ANGEL I ARANTXA
11/07/02	ADRIÀ MUÑOZ ANGUERA	FCO. JAVIER I MARIA ISABEL
25/07/02	MARC TORRES SANS	JORDI I ROSA MARIA

25/07/02	BERTA TORRES SANS	JORDI I ROSA MARIA
03/08/02	ANNA ASTUDILLO LAMAGRANDE	JOSÉ I MARIA CONSUELO
12/08/02	CLAUDIA PONS CÓZAR	AGUSTÍ I MONICA
12/08/02	ALEIX PONS CÓZAR	AGUSTÍ I MONICA
27/08/02	ARIADNA PÉREZ ESTAPÉ	MARCOS I MONTSERRAT
27/08/02	ADA REGIDOR VIVAS	MARCELINO I ANA
02/09/02	IGNASI MIRÓ PEDREROL	IGNASI I MARIA DEL MAR
13/09/02	ANDREA RUIZ FERREIRO	MARC I MARIA TERESA
13/09/02	ORIOL MONTOSA TELL	MIGUEL ANGEL I SUSANNA
13/09/02	CARLES BENAL GUBERN	CARLOS I MARIA TERESA
16/09/02	HUGO AGÜERA MARCO	ANTONIO I MARIA DEL MAR
05/10/02	PAULA SANZ GODEO	JESUS I MARIA DEL CARMEN
23/10/02	SERGI GIRBAU FÉLIX	FRANCESC I EULÀLIA
30/10/02	MERITXELL RIERA HOLGUERA	JOSÉ MARIA I ANTONIA
31/10/02	FERRAN IGLESIAS MAÑES	JOAN JOSEP I MARIA JESUS

MATRIMONIS (període de 1 de desembre 2001 - 10 de novembre del 2002)

Data	Nom
01/12/2001	ANDRÉS PRADOS SOLANO I ANA MARIA GONZÁLEZ HIDALGO
20/12/2001	FRANCISCO JOSÉ SANCES MEZCUA I MONTSERRAT PARRAMON CASALS
22/12/2001	ENRIC XAVIER MARTIN RULL I MARTA VIÑETA POU
25/12/2001	RICARDO BLÁZQUEZ RUBIO I MARIA JESUS MORENO GUZMÁN
16/03/2002	JOSÉ MANUEL DE LOS SANTOS RIOS I ELISA MARIA RODRIGUEZ REY
23/03/2002	MANUEL CERDÀ MORMENEO I MONTSERRAT MASJUAN GARCÍA
23/03/2002	CARLOS PALET NAVASCUÉS I MARIA DEL CARMEN RUEDA GIL
23/03/2002	WALTER NADAL ESTELLÉS I EVA SALVANY PÉREZ
23/03/2002	FRANCISCO RAMÓN JIMÉNEZ JIMÉNEZ I PAULA MONTES VILELLA
30/03/2002	JOSÉ ANTONIO VALDIVIESO NARANJO I EVA FRANCO GARCIA
30/03/2002	JOSÉ LUIS DOMENE FERNANDEZ I MARIA CARMEN MARTÍNEZ CASTILLO
25/04/2002	OLEKSANDR PASISHNYY I OLEMA PASISHNA
27/04/2002	ANTONIO CHACON MEDINA I ALICIA BOTELLO DOÑA
27/04/2002	MIGUEL ÁNGEL VACAS FERNÁNDEZ I MARIA ISABEL SUÁREZ CHAVES
03/05/2002	JOSÉ ANT. RODRÍGUEZ SÁNCHEZ I MARIA DEL CARMEN FERNÁNDEZ SÁNCHEZ
03/05/2002	JOSÉ ANTONIO AGUIRRE ORIHUELA I VANESSA LECHADO FERNÁNDEZ
04/05/2002	RAUL VELEZ SERRANO I INMACULADA MAÑAS CARRASCO
11/05/2002	ENRIQUE GARCIA DALMAU I MERITXELL BONET BAYÉS
12/05/2002	EMILIO BERNABÉ RIOS I MARIA MANUELA ORTEGA BENAVENTE
24/05/2002	PEDRO JAVIER VIZCAÍNO TORRES I PATRICIA BRUSTENGA BARBANY
25/05/2002	JAVIER BALDOVI FERRER I MARTA BAYO BADIA
25/05/2002	FRANCISCO PECHARROMÁN MARTÍN I ESTER FLORIACH TORREJÓN

31/05/2002 RUBEN MANZANO CÁNOVAS I ELISABET ROF BERTRANS
 01/06/2002 JOSÉ GARCIA MESAS I ANA MARIA GARRIDO MUÑOZ
 06/06/2002 DANIEL LÓPEZ LÓPEZ I SUSANA BARRIOS TORRELLAS
 08/06/2002 JESUS MILLÁN SÁNCHEZ I SANDRA NAVAS GARCÍA
 08/06/2002 GABRIEL BURGOS GUERRERO I MARIA CARMEN HIGUERAS REINOSO
 15/06/2002 JAVIER TARRAGA AVIA I VANESSA CAÑÍS MONTFORT
 21/06/2002 JOSÉ NIETO COMAS I MARIA DEL CARMEN CARRILLO COMAS
 21/06/2002 CARLOS DANIEL ACEVEDO I KARINA VANESA MERENS ROJO
 22/06/2002 ALBERT ZAPATER DOMÍNGUEZ I JEMIMA SIMÒ DE ANTONIO
 22/06/2002 CRUZ RAMÓN CARRILLO RUBIO I MARIA DOLORES CORTÉS CONEJO
 29/06/2002 RUBEN GUTIÉRREZ GARCIA MORENO I SANDRA PRIETO CUERVA
 06/07/2002 RICARDO EFRAIN CUESTAS LOPEZ I MARY ELENITH GIRALDO BEDOYA
 06/07/2002 JONATHAN HERRERA GARCIA I MARIA JOSÉ ORTEGA HERNANDEZ
 12/07/2002 SALVADOR GÁLGERAN JO I VERÒNICA MONTOLIU SEGOVIA
 13/07/2002 DAVID SERRANO CAMPILLEJO I ANA FERNANDEZ RIERA
 14/07/2002 GUILLERMO FERNÁNDEZ LÓPEZ I MARIA DEL CARMEN TENEDOR RECHE
 19/07/2002 ROGELIO VÁZQUEZ MORÁN I MARIA JOSÉ ARRAYA GARCÍA
 20/07/2002 JAVIER LOPEZ NICOMEDES I SONIA PACHÓN CORDÓN
 26/07/2002 JAUME POU RODRÍGUEZ I MONTSERRAT CARNÉ VALLS
 27/07/2002 JOSÉ MARIA MORA TELLO I ALICIA GONZALEZ RODRIGUEZ
 28/07/2002 ISMAEL CONESA SAMANIEGO I PALMIRA CRUZ AGUSTÍ
 02/08/2002 JAVIER SORIANO MORENO I MARIA YESIKA SÁNCHEZ JIMÉNEZ
 03/08/2002 DAVID CORBO ACEDO I YOLANDA DIAZ SOTO
 03/08/2002 AMADOR RAMOS MOLINA I ROSARIO NÚÑEZ MARTÍ
 15/08/2002 FRANCISCO GUIMÓ SOLER I MARTA SELVA MASDEU
 17/08/2002 JOSÉ HERNÁNDEZ MARCOS I RAQUEL COLOMER LÓPEZ
 23/08/2002 EDUARDO GREGO FERNÁNDEZ I MARIA VEGA PAPIO
 01/09/2002 JONATAN CARRERAS SÁNCHEZ I MARGARITA ALARCÓN DELGADO
 05/09/2002 EDGAR DOMÍNGUEZ VERGARA I SANDRA TORNER MARSAL
 06/09/2002 IGNACIO MERINO DE FÁBREGAS BOIXAR I ISABEL MASSÓ PÉREZ
 07/09/2002 JOSÉ BARRIOS OLIVAS I ALICIA SESE BLANCAS
 08/09/2002 FRANCISCO JAVIER FELIPE IZQUIERDO I SILVIA GIMÉNEZ MEDINA
 11/09/2002 LUÍS DANIEL ARGOTE I MARIA PILAR CASTELLARNAU BONET
 11/09/2002 EDUARD MIQUEL IZQUIERDO BEL I SANDRA ALTIMIRA MIRALLES
 14/09/2002 ANTONIO JIMENEZ GALINDO I RAQUEL GARCIA PÉREZ
 14/09/2002 ISRAEL GARRIDO GARCIA MANZANO I MARIA JOSÉ GALAN ESPINOSA
 14/09/2002 ALEJANDRO TRICAS GREOLÉS I SANDRA SALA GONZÁLEZ
 15/09/2002 SANTIAGO ORTEGA ALCARAZ I RAQUEL QUIRANTE LLORENTE
 20/09/2002 VICENTE BELLAESCUSA VALERO I SUSANA HERNÁNDEZ CASETA
 20/09/2002 FRANCESC CLADELLAS DANTÍ I GEMMA ESQUERRA GISPERT
 21/09/2002 ALEJANDRO MÍNGUEZ PORRAS I VANESSA ROBLES MARTÍNEZ
 21/09/2002 ENRIQUE SÁNCHEZ POLO I MONICA SOTO MERINO
 27/09/2002 JOSÉ VIDAL TORRES I EULÁLIA RUÍZ MARTÍNEZ

28/09/2002 JAVIER PLANAS GIMÉNEZ I RAQUEL JUAREZ RUÍZ
 28/09/2002 FRANCISCO JAVIER MUÑOZ LAGOS I SONIA MOSTAZO ROMERO
 28/09/2002 ROBERTO MATEU PUIG I ROSA PRAT BASSA
 05/10/2002 ANTONIO CHICA CARRILLO I MARIA ISABEL VILLARREAL JIMÉNEZ
 05/10/2002 AGUSTIN BAÑOS BARROSO I MARIA GLORIA VÁZQUEZ CASTILLO
 12/10/2002 MIGUEL ANGEL MONTIVOLI ALÉ I EVA MARIA INDIAS CISNEROS
 12/10/2002 ALBERTO GUMÀ GARCIA I PATRICIA GARCÍA VALLS
 13/10/2002 JESÚS RAMÓN PINZA ÁLVAREZ I ANA GONZÁLEZ RUEDA
 15/10/2002 GABRIEL FRAGA LEÓN I MARIA TERESA LÓPEZ LÓPEZ
 18/10/2002 ESTEVE MIRÓ CONGOST I ELISABET MASEGOSA DE LA IGLESIA
 25/10/2002 FRANCISCO GARCIA MONTALVO I SILVIA VELASCO BORREGO
 02/11/2002 CARLOS ACEDO DAZA I MAYRA CALVENTE LIEBANA
 02/11/2001 FRANCISCO JOSÉ GARCIA PEÑAS I LAURA MOLINS MATAMALA
 10/11/2002 MANUEL JOSÉ COMAJUNCOSA NOGUERA I YOLANDA PICAS SANCHO
 10/11/2002 JUAN JOSÉ COMAJUNCOSA NOGUERA I NURIA ANDREU BAU

DEFUNCIONS (període del 16/12/2001 - 24/10/2002)

<i>Data</i>	<i>Nom dels Traspassats</i>
16/12/2001	ROSA MARCO CORREA
22/12/2001	ROSARIO VILLALBA TORRES
23/12/2001	GRACIA FUNES BONILLA
27/12/2001	JOSE ESTEBAN ORMO MONTAÑA
27/12/2001	PEDRO VILA CANALETA
31/12/2001	FLORENTINA ÁLVAREZ SUÁREZ
04/01/2002	CANDIDA MIRAVETE MARCO
06/01/2002	TERESA BONET MASPONS
08/01/2002	CARMEN XICOLA CASAMIQUELA
13/01/2002	VALENTINA TEÓFILA CARRILLO SÁNCHEZ
14/01/2002	ISABEL MORGADO MORENO
15/01/2002	LUIS PAMOS ANGUITA
17/01/2002	REMEDIOS CLADELLAS ROVIRA
05/02/2002	JOSEP MERCADÉ ROURA
06/02/2002	MARIA CONCEPCIÓ CABOT DALGÉ
07/02/2002	ESTEVE BARBANY CASABAYÓ
10/02/2002	FELIPE SÁNCHEZ RESINA
02/04/2002	PERE RIBERA MASPONS
11/04/2002	FRANCISCO MUÑOZ FLORES
14/04/2002	JOAN VILARÓ PARÉS
20/04/2002	GREGORIA VALLE RALUY

09/05/2002 ROGELIO ARRAEZ RAMIS
10/05/2002 JOAN MOLINS POU
22/05/2002 JOAQUIN FERNANDEZ RUIZ
24/05/2002 JOSEP GARRELL PEY
25/05/2002 ANNA ISABEL ARAGAY MATEO
26/05/2002 DOMINGO FLORES SEBASTIÀ
30/05/2002 MARIA MUNUERA GARCÍA
13/06/2002 JORDI VIADER DASQUENS
20/06/2002 TERESA DOMÍNGUEZ MINGORANCE
05/07/2002 ANGELA CABANAS CERVANTES
14/07/2002 BASILISA VIEJO GARCIA
22/07/2002 EMILIANO GONZALEZ DE DIOS
25/07/2002 JOSÉ PUIGDOMENECH ROURA
28/07/2002 MANUEL CUESTA MIRANDA
24/08/2002 ABEL LÁZARO MIGUEL
25/08/2002 CARMEN PEREZ GARCÍA
29/08/2002 DOLORES FRANCH DALMAU
09/10/2002 GIL ANOLL GURI
18/10/2002 PEDRO BACHS VILARDEBÓ
24/10/2002 RAMÓN VILAGELIU BAULENAS

JUTJAT DE PAU

El Jutjat de Pau es trasllada

Un any més ens trobem a les planes de l'Anuari per fer-vos un petit esbós del que ha estat la tasca del Jutjat de Pau en el transcurs d'aquest any 2002.

Com és evident el poble creix i també, de retruc, el Jutjat nota l'augment de diligències i comunicacions que s'han de fer als veïns. I aquí és on ens trobem que, en citar els esmentats veïns, no compareixen a l'hora i al dia assenyalats. Això ens comporta una gran disbauxa i molt feina per no res. Donat que s'han d'elaborar les citacions, la policia local les ha de fer arribar als destinataris i, moltes vegades, se'n fa cas omís perquè venen d'un Jutjat de Pau. S'ha de tenir en compte que aquestes citacions tenen el mateix valor que les d'un Jutjat de Primera Instància, d'Instrucció o de l'Audiència Provincial. La incompareixença pot arribar a tenir les mateixes conseqüències.

Durant el mes de febrer, el Jutjat de Pau de Santa Eulàlia va canviar d'ubicació. La seu va passar de les oficines municipals a la plaça de l'Ajuntament, 4, 1r 2^a. Sobre l'oficina de correus. El canvi ha suposat una millora en el desenvolupament de la feina que realitzem ja que, en tenir més espai, tot pot estar més ben organitzat i es facilita molt el treball.

Quant al Registre Civil, s'han seguit portant a terme naixements, casaments i defuncions, com és normal. I també algun expedient de canvi de nom. El que sí s'ha incrementat han estat les fe de vida i estat, i les notacions marginals de separacions i divorcis.

Sapigueu que l'horari del Jutjat de Pau és dimarts i dijous, de 6 a 8 de la tarda. Existeix la possibilitat d'ampliar l'horari com a conseqüència de l'increment de la feina que ens està arribant.

Des d'aquestes dependències municipals aprofitem l'avinentesa per desitjar-vos unes Bones Festes nadalenques i un molt venturós 2003.

Josep Solé
Verònica Mateos

CENTRE DE CULTURA SANT JORDI

Tres de quatre

Des de la seva creació, l'any 1996, l'Arxiu de Memòria Popular de la Roca del Vallès ha promogut l'edició del premi Romà Planas i Miró, de Memòries Populares, amb l'objectiu de recuperar testimonis inèdits de totes aquelles veus anònimes que han contribuït i contribueixen a teixir l'entramat de la nostra història, sempre des de la perspectiva de la microhistòria.

Les obres guanyadores del premi Romà Planas i Miró són bàsicament testimonis de persones que no tenen l'escriptura com a professió o com a part essencial de les seves activitats laborals i personals. Els seus relats, recordats des de la maduresa, es dirigeixen a les generacions futures perquè no tornin a repetir els errors del passat.

Durant els anys 1998, 2000 i 2001, els premiats per part de l'Arxiu de Memòria Popular de la Roca del Vallès han estat tres santaeulaliencs: l'Emília Margenat, de Can Burgués, la Carme Badia, de Can Puig, i en Manel Cabot, de Can Sastre.

L'obra de l'Emília Margenat, *“Me'n recordo”*, va guanyar la primera edició del premi. D'aquesta memòria d'infantesa i d'adolescència, el jurat va valorar el seu interès per conèixer d'una forma íntima i detallada aspectes de la vida quotidiana de les comarques del Vallès Oriental i Osona durant els anys més durs de la postguerra. Uns anys marcats per la manca d'aliment, les penúries econòmiques i la imposició d'un règim repressor en tots els aspectes de la vida quotidiana.

El matrimoni format per Joan Puig i Carmeta Puig ens expliquen la seva vida en el llibre *“Ballar pel ball que toquen”*, escrit per la seva néta, Carme Badia. Ens recorden la seva infantesa, la joventut, la guerra, la postguerra, la dictadura, l'educació dels fills, els néts i la celebració de les noces d'or.

En la seva obra *“La història d'un petit pagès i ramader”*, Manel Cabot, nat l'any 1926, ens relata la història d'una vida dedicada a la pagesia i com, després de patir una tuberculosi, decideix endinsar-se en el sector de la ramaderia.

M. Carme Viader

CENTRE CÍVIC I CULTURAL DE LA FÀBRICA

Evadir-se de la rutina

Actualment tots estem estressats: per la feina fora de casa i de casa, que ens ocupa molt temps. Però a la vegada busquem, més que mai, dedicar-nos a nosaltres mateixos una estona del dia i aprendre coses noves, coses que ens interessin, que ens evadeixin per unes hores de la rutina diària.

Moment d'un curset, al Centre Cívic.

A la Fàbrica hem intentat, durant aquests dos anys, realitzar cursos i tallers per a tothom i fer així que cadascú pugui trobar una estoneta per dedicar a allò que sempre li havia agradat de fer.

Aquest setembre hem començat cursos de tot tipus: tast de vins i caves, jardineria, balls de saló, cuina, labors, diorames, reiki... i d'altres que es fan durant tot l'any, com els d'anglès, francès, català, tai txí, ioga, porcellana russa, teatre, dibuix, break dance i capoeira, guitarra, escacs... I de cara al 2003, farem cursos d'informàtica i internet, ja que en l'actualitat l'ordinador és un estri bàsic i necessari, tant a casa com a fora. I organitzarem, per tercera vegada, un curs pels malalts de country. Si no us agrada ballar, podeu fer centres de flors seguint la tècnica de l'art floral japonès, o dissenyar les vostres pròpies joies...

No us oblideu tampoc de venir als balls de saló de l'últim dissabte de mes, o als espectacles per als joves i els més menuts que programem periòdicament a la sala gran que ja està condicionada del tot. També hem de resaltar que, cada vegada més, les entitats del poble venen a la Fàbrica a fer les seves reunions i activitats. El centre cívic s'ha transformat en el seu punt de trobada.

Núria Padró

LLAR D'INFANTS SANTA EULÀLIA

La Laia i les flors

La dansa constitueix la primera expressió estètica del nen petit. Cal, doncs, viure-la amb goig per tal de proporcionar-li sensacions agradables, tot creant-li una clima d'expectació, d'encant i d'emoció, i on no hi falti la música ni els contes.

En aquestes edats, ballar és una activitat divertida que els ajuda a moure tot el cos i mica en mica anar controlant els seus moviments.

Avui expliquem el conte: *La Laia i les flors*.

"La mare de la Laia li fa un regal molt curiós, una llavor que es convertirà en una planta, però, com?... Ella serà la responsable de tenir-ne cura. S'acabarà establint una relació especial entre ambdues i la Laia haurà pogut gaudir de les meravelloses transformacions de la natura i compartirà aquests bons moments amb els seus amics i amigues".

Ara tots els nens i nenes, mentre juguen, representen mitjançant la dansa les diferents accions que fa la Laia:

- Agafa la llavor i se la mira
- Fa moviments amb les mans i els dits
- Deixa la llavor
- Fa veure que agafa un bol d'aigua

- Es mulla les mans, es renta la cara
- Esquitxa als altres
- Es tira aigua per sobre
- S'aixeca i es mulla les cames i el cos.

A partir del conte passem a la dansa, la dansa Xalesta.

Tots els nens i nenes es posen, ben arraulits, a terra per fer-se ben petits, com si fossin una llavor. Després es van convertint en la planta. Primer és molt petita i es va fent gran, tot movent mans, fent que són les flors que s'obren i es tanquen. En tots els moviments, els nens i nenes fan la descoberta del propi cos.

En acabar, i quan estan ben relaxats, els ensenyem un petit rodolí:

*"Si les plantes reguem,
ben boniques les tindrem"*

CEIP RONÇANA

A més de les activitats acadèmiques del curs, a l'Escola en fem unes altres que són un estímul pels alumnes, que s'integren i participen millor dels esdeveniments culturals i socials de l'entorn més proper: La Mostra Literària, les festes populars, les colònies i sortides...

A més, aquest any ens va semblar prou engrescador i important d'aprofitar la maleta de fades que ens va oferir el Centre de Recursos Pedagògics. Va provocar tot un treball de motivació de l'expressió que vam aprofitar molt. També vam treballar diferents aspectes sobre la persona de Gaudí i la seva obra, en la celebració del cent cinquanta aniversari del seu naixement, que va aconseguir la participació activa de molts pares i mares.

Algunes d'aquestes activitats queden reflectides en les següents fotografies.

Abril 2002

Tota l'Escola vam anar caminant a la Fàbrica per veure una obra de teatre que representaven alumnes del Cicle Superior. En la fotografia es pot veure com els alumnes més grans donen la mà als més petits durant el camí des de l'escola a la fàbrica. Va ser una caminada molt agradable.

Un moment de la representació de la Llegenda de Sant Jordi.

Abril 2002

La Festa de Sant Jordi. Un moment del lliurament de premis de la XV Mostra Literària.

Octubre 2002

Els alumnes de Segon treballant el Coneixement del medi, al camí de la Bastida.

Octubre 2002

Sortida de treball dels alumnes de 4art. al Montseny. A punt d'anar a fer la descoberta de la fageda, a "llegir el bosc" amb els cinc sentits.

Octubre 2002

Van mesurar quants nens i nenes necessitaven per envoltar l'arbre: Més de deu!

Octubre 2002

Els alumnes d'Educació Infantil van anar a Can Burguès a recollir fulles i castanyes per treballar la tardor.

Octubre 2002

Un moment de la "collita"

Octubre 2002

Fent panellets. Pesen, barregen, modelen...

Octubre 2002

Els panellets ja estan fets i els alumnes de Sisè els porten al forn.

Octubre 2002

Hem treballat les danses populars i, el dia de la castanyada, sortim tots a la pista a ballar-les.

IES LA VALL DEL TENES

L'IES La Vall del Tenes durant l'any 2002

"Això de l'ensenyament no és tan difícil". Aquesta frase, treta de context –com ho està en aquest article, per exemple–, podria ser molt mal rebuda per qualsevulla que es dediqués a l'ensenyament. Podríem interpretar que la persona que l'ha dita desconeix les dificultats del fet educatiu, els esforços que tants mestres i professors esmercen en els seus alumnes, la feina que cal aplicar per donar resposta a noves problemàtiques socials, les preocupacions que els pares responsables han de resoldre en l'educació dels seus fills; i tantes altres situacions que difícilment podríem qualificar de fàcils. L'ensenyament no és tan difícil, però sí que és una feina dura.

La frase, però, no és d'una persona desconixedora de la realitat de l'ensenyament, sinó tot al contrari, d'un antic director d'escola, ara ja jubilat, que segueix reflexionant amb la mateixa il·lusió que el primer dia sobre l'ensenyament i la seva realitat més profunda: el procés de transmissió de tot el bagatge cultural, moral i polític que la societat efectua envers les seves noves generacions. Bagaatge que no s'ha de transmetre amb la intenció que sigui conservat intacte, sinó que ha de servir per donar respostes a les noves situacions de les societats del futur, i que cal que sigui modificat, canviat i posat en dubte sempre que sigui necessari.

Si l'ensenyament no és tan difícil és perquè requereix essencialment l'aplicació pausada i precisa del sentit comú, d'aquell sentit que fa que qualsevol persona que en disposi pugui dir quan una decisió és inequívocament errònia. Potser el sentit comú no és suficient per escollir la millor opció en el moment de prendre una decisió, però certament ens estalviarà la pitjor de les opcions.

En el món de l'ensenyament la ciència pedagògica, en algunes de les seves millors manifestacions, ha fet i farà la funció d'esclariment necessària per buscar la millor resposta. Malauradament, però, no hi ha cap ciència que ens permeti tenir una guia segura de quins són els perills a evitar en l'educació dels nostres infants i joves. És per això que l'ensenyament no és tan difícil, només cal conrear el sentit comú i usar-lo amb totes les seves possibilitats.

Com ja fem cada any en aquest article de l'Anuari, us expliquem alguns fets rellevants de l'activitat de l'institut durant l'any 2002. Més important, però, que qualsevol activitat, és el recordatori d'en Jordi Viader i Dasquens, alumne de batxillerat que ens deixà el mes de juny a causa d'un malaurat accident.

• Premi del crèdit "Fem televisió"

El curs 2002/2003 ha estat el tercer en el qual s'ha ofert el crèdit "Fem televisió" en els cursos de 3r i 4t d'ESO. Aquest crèdit, dirigit per Soledat Galera, professora del centre, i Pere Nadal, periodista de Canal SET, ha guanyat la tercera edició del Concurs

"Un 2 tres", per a l'edició de treballs de caràcter pedagògic, que convoca el Consell Comarcal del Vallès Oriental.

La Comissió de selecció dels treballs considerava respecte el treball presentat pel nostre centre que *"És molt interessant que per dur a terme aquesta experiència hi hagi la participació d'altres membres de la comunitat educativa i social del municipi. La col·laboració entre institucions és fonamental; el treball en equip del centre amb la TV local presenta una projecció social del centre i dóna una funcionalitat al treball que fan els alumnes"*.

• Nova estructura de funcionament de l'orquestra

El mes d'octubre va reprendre les activitats l'orquestra de l'escola. El funcionament enguany és diferent ja que, els cursos anteriors, l'orquestra es trobava per assajar durant els crèdits variables de l'àrea de música, a més dels assaigs extraordinaris que es realitzen en alguns moments. A partir d'aquest curs, i com a conseqüència de canvis curriculars, l'orquestra es troba cada dimarts al migdia. Amb aquest sistema, es garanteix una regularitat en els assaigs, a més de gaudir d'una continuïtat en la seva feina. Els alumnes que s'han apuntat a aquesta activitat -entorn una cinquantena- que resideixen a Santa Eulàlia i que no es quedaven a dinar, han vist facilitada la seva assistència gràcies a la Mancomunitat, que es fa càrrec del cost del menjador mentre duri la temporada d'assaigs.

• Novament les "Proves Cangur"

En l'anuari de l'any 2000 ja parlàvem de la participació d'alguns alumnes en les "proves Cangur". Aquestes proves, organitzades per la Societat Catalana de Matemàtiques de l'Institut d'Estudis Catalans, volen fomentar el coneixement de les matemàtiques entre l'alumnat de secundària. Enguany hi han participat 55 alumnes, cosa que representa un important creixement respecte l'any anterior, en el qual hi van participar 36 alumnes.

Per tal de motivar als alumnes, que hi participen lliurement, l'Institut ha premiat als tres millors classificats de cadascun dels nivells de l'escola.

• Canvi d'Institut a les Illes

Entre el programa d'activitats que oferim, ha destacat enguany un canvi en l'intercanvi d'un grup d'alumnes de 2n d'ESO. L'any 2001 fou l'últim en què realitzàrem un intercanvi amb l'institut Pasqual Calbó de Maó, a l'illa de Menorca. Aquest any 2002 els alumnes que han optat per aquesta activitat, una trentena, han anat a l'illa de Mallorca, concretament a l'institut Mossèn Alcover de Manacor.

Els alumnes que triaren aquest intercanvi com a crèdit de síntesi de 2n d'ESO van poder conèixer una realitat, la illenca, amb la qual ens lliguen llaços culturals, lingüístics i històrics.

• Un Sant Jordi diferent

Com cada any a l'Institut celebrem la diada de Sant Jordi amb un conjunt d'activitats relacionades amb la lectura i la literatura. L'any 2002, i impulsat des del departament de llengua catalana, s'ha volgut donar un major contingut a la celebració del patró de Catalunya.

Tots els alumnes del centre han participat en alguna de les activitats que s'havien preparat per la setmana anterior a Sant Jordi. Entre aquestes activitats es trobaven recorreguts literaris a Palafrugell i Arenys entorn les figures de Josep Pla i Salvador Espriu, tallers de roses, tallers de punts de llibres i de minilibres, gimcanes literàries, disseny i creació d'auques, etc.

El dia de Sant Jordi, durant la primera part del matí, els alumnes seguien fent les activitats que havien començat la setmana anterior i, cap al migdia, ens vam trobar tots els alumnes i professors a la sala gran del centre La Fàbrica en ocasió del lliurament de premis del certamen literari.

• Obres: nova teulada

Els edificis de l'Escola, especialment el principal, necessiten periòdicament un manteniment adequat a la seva antiguitat. Així, durant el mes de setembre es va procedir a renovar la teulada de l'edifici principal mirant, d'aquesta manera, d'evitar l'entrada d'aigua durant els dies de pluja intensa. Aquestes obres han anat a càrrec de la Mancomunitat Intermunicipal de La Vall del Tenes.

• Aules d'informàtica

L'inici del curs 2002/2003 presenta com a novetat l'extensió de l'ensenyament de la informàtica a tot l'alumnat, independentment de la seva tria en les matèries optatives. A partir d'aquest curs, i durant un trimestre cada curs, els alumnes reben classes d'informàtica d'usuari en la matèria de tecnologia. Per poder aconseguir això ha calgut ampliar i modernitzar les dues aules d'informàtica. En aquests moments cadascuna d'elles disposa ja de vint-i-un llocs de treball, fet que permet treballar amb un o dos alumnes per ordinador. De cara a l'any que ve la intenció és substituir alguns dels ordinadors més vells i ampliar els llocs de treball a vint-i-quatre.

Amb les aules d'informàtica no només es vol impulsar el coneixement de les eines més habituals que fa servir un usuari, sinó que també es pretén que s'incorporin com el lloc a desenvolupar algunes activitats de qualsevol de les assignatures que els alumnes cursen.

L'ampliació de les aules d'informàtica ha estat possible gràcies a l'aportació econòmica de l'AMPA.

Bon Nadal i bon any 2003!

L'equip Directiu

APINDEP

Un any més volem aprofitar aquesta oportunitat que ens dona L'Anuari per poder explicar-vos, en resum, què hem fet durant aquest curs passat..Abans però, pels qui no ens coneixeu, us direm qui som, que volem i com ho fem.

APINDEP és una associació que va néixer a partir de la inquietud que tenien uns pares en trobar-se amb tota una sèrie de dificultats a l'hora d'escolaritzar els seus fills, amb certes discapacitats. El fi principal, i a partir del qual lluita dia darrera dia l'associació, es fomentar la integració escolar, social i en el món laboral dels discapacitats, psíquics, físics i/o socials dintre les seves possibilitats individuals. Per tal d'aconseguir aquest fi el nostre treball es basa en:

" Incidir en les administracions catalana i espanyola perquè es doti a les escoles amb les infraestructures necessàries i els recursos humans suficients perquè es puguin aplicar les normatives per la integració.

" Donar suport i assessorament a les famílies sobre els mitjans socials i escolars als que tenen dret els nens/es disminuïdes.

" Oferir assistència terapèutica, logopèdia, fisioteràpia, psicopedagogia, etc...

" Organitzar activitats de lleure.

" Convocar conferències, col·loquis, debats sobre els temes que ens ocupen i pre-ocupen.

" Col·laborar amb altres entitats d'àmbit local o nacional, associacions i administracions públiques en tot el referent a l'adaptació i suport per les persones amb discapacitat.

A continuació explicarem, de forma resumida, el què hem fet aquest curs i els projectes que tenim pensats i endegats.

Activitats lúdiques

1. Taller de confecció d'Imans
2. Participació en la Festa de Carnestoltes de Sta. Eulàlia de Ronçana, amb la Comparsa i Carrossa "aracnipindi"
3. Sortida a la rua amb la comparsa i la Carrossa de Mollet del Vallès
4. "Colònies d'hivern "Sortida a fer "Esquí adaptat". Activitats a càrrec de l'escola d'esquí ALTA CERDANYA: Esquí alpí (Adaptat), esquí de fons (adaptat), excursió amb raquetes, construcció d'iglú, passeig amb trineu tirat per gossos. Els monitors estan molt preparats i tots són GENIALS.
5. Amb la col·laboració del Club de tir amb arc de les Franqueses, varen passar un dia practicant el tir, realitzant una gimcana i organitzant una barbacoa per dinar.
6. El Casal d'Estiu, al Club de la Font d'Abril. Amb la participació, els monitors/pirates cerquen el capità segrestat a ultramar, recluten a tots els nens, nenes i joves com a grumets per navegar pels cinc continents per alliberar el seu cap. El darrer dia de casal preparen un dinar espectacle pels pares.
7. Assistència al concert de David Bustamante i Verònica, a Lliçà d'Amunt, convidats per l'Ajuntament.

Objectius aconseguits

1. Ens aproven dos plans d'ocupació: "Transport de discapacitats", amb l'adquisició d'una furgoneta adaptada subvencionada amb donacions privades, i "Gestió per la integració de discapacitats", amb un total de 9 llocs de treball; ens aprova els dos plans d'ocupació, que permetrà la contractació a 8 persones, algunes d'elles discapacitades.
2. Gràcies al suport de les empreses: BARNASFALT SA, FIGUERES INTERNATIONAL SEATING, AUTOMÒBILS BERTRAN, CONSELL COMARCAL DEL VALLÉS ORIENTAL i aportacions de particulars, s'aconsegueix una furgoneta OPEL MOVANO COMBI 9, amb 2 places adaptades per discapacitats.
3. APINDEP és constitueix legalment com empresa i és signen el contractes amb els treballadors del pla d'ocupació. S'inicia l'activitat.

4. La furgoneta de l'associació realitza rutes d'acompanyament de discapacitats, a un centre d'EE, i a un centre de dia d'Alella. S'ofereix el servei a entitats o administracions que ho necessitin.

5. Aquest setembre han començat les obres del nou local, ubicat a l'antic casal d'avis de la plaça de l'Ajuntament, gràcies als ajuts rebuts de la CAIXA DE MANLLEU i AJUNTAMENT DE STA. EULÀLIA DE RONÇANA. Esperem que, el nou any, puguem fer el trasllat tan necessari, ja que molts nens i nenes s'estan quedant sense rebre teràpies degut a la falta d'espai en el local que ara tenim.

Objectius a curt termini

1. Derivar l'Associació APINDEP a “Fundació RONÇANA”.
2. Aprovació del pla pilot de suport a l'ensenyament, i elaboració d'una altre pla pilot de col·laboració amb les empreses, per facilitar la contractació de joves amb algun tipus de discapacitat.
3. Presentació de diferents projectes a entitats públiques i privades que promoguin la inserció laboral i el lleure de discapacitats.

Trobades amb polítics

1. Per la denegació dels ajuts PUAS, ens reunim amb diputats dels diferents partits polítics. I amb els caps de cada grup parlamentari: Alberto Fdez Díaz (PP), Carod-Rovira (ERC), Joan Saura (ICV), i Joaquim Nadal (PSC). Així com el Síndic de Greuges, del qual vam rebre tot el seu suport.

2. Ens rep el Conseller en Cap, Sr. Artur Mas, li exposem els principals obstacles que els nostres nens i nenes es troben en el dia a dia. La intenció d'ell és solucionar el màxim d'aquests obstacles i ens deriva als diferents consellers, donant l'ordre personal d'haver de ser rebuts.

Tot aquest treball el podem fer gràcies a què tenim uns socis que confien en la nostra capacitat i ens donen el suport que necessitem, tant econòmic com personal.

L'entitat va creixent i cada vegada els objectius son més ambiciosos, però necessaris per la qualitat de vida dels nostres nois i noies. Per això demanem la confiança de més gent. Us convidem a fer-vos socis de la nostra entitat. La quota mínima és de 36 euros anuals. Per qualsevol dubte, podeu venir-nos a veure al local d'APINDEP, o trucar al telèfon 93 844 84 26, als matins de 9:30 a 13.00.

COMUNITAT PARROQUIAL DE SANTA EULÀLIA

*Mn. Gaietà vé a viure a Santa Eulàlia; en Joan Làzaro és destinat a Vilafranca.
A la sortida de Missa els desitgem un bon treball.*

Moltes persones al llarg d'aquest any, em preguntaven: "Mn. Jordi Maria, ens deixa?". Cal dir que no. Certament en el Vallès Oriental s'han produït molts canvis de rector, vicaris. Per exemple, Mn. Francesc Catarineu va de Cardedeu a Sabadell, i serà substituït per una persona ben coneguda per nosaltres (ja que va col·laborar en la nostra comunitat de Sta. Eulàlia): Mn. Fidel Catalán. Així a Lliçà de Vall, la Roca, Mollet,...

Certament, que en la nostra comunitat s'han produït alguns canvis. El nostre amic Joan Làzaro, que com ja sabeu és al Seminari Major de Barcelona, ben conegut per a molts de nosaltres per la seva col·laboració ja sigui a la parròquia, al poble i altres entitats (Coral, 4art cinturó,...), fa un pas més, en el camí cap al sacerdoci. Com deia en un petit escrit el mateix Joan:

"Enguany col·laboraré amb la comunitat cristiana de Vilafranca del Penedès. Per tant estaré allà els caps de setmana, residint a la parròquia de Santa Maria, amb la qual cosa el meu contacte amb la comunitat de Santa Eulàlia disminuirà.

Aquests canvis són normals dins del pla de formació dels seminaristes. I és bo que hi siguin, perquè faciliten un millor coneixement de les diferents realitats pastorals, alhora que fan créixer en nosaltres el sentiment de pertinença i d'estimació a l'Església amb una actitud més oberta, humil i acollidora.

No voldria que aquestes ratlles s'interpretessin com un comiat, sinó més aviat com un "A REVEURE" ben gran i un "MOLTES GRÀCIES" encara més gran, per tot el què

la comunitat de Santa Eulàlia, que m'ha vist néixer i créixer en la fe, m'ha donat i espero que em continuarà donant. Moltes gràcies a la meva família, a la parròquia, als animadors de catequesi, de confirmació i de RdV, als companys dels diferents grups i moviments en què participo o he participat, als preveres que m'acompanyen o m'han acompanyat."

De la mateixa manera, un altre canvi és que tindrem la presència de Mn. Gaietà Casacuberta i Franco. Esperem que per molts anys. En aquests mesos de final d'any, s'ha instal·lat a la rectoria de Sta. Eulàlia, on viurà a partir d'ara. Com ja sabeu, fa uns tres anys que va col·laborant amb nosaltres, especialment en les celebracions de l'Eucaristia dels diumenges, però ara serà molt diferent, ja que durant tot l'any, sempre hi haurà la presència d'un sacerdot. El nostre Bisbe Ricard Maria Carles, per aquest motiu, l'ha nomenat vicari de la nostra Parròquia, de la mateixa manera que de St. Julià de Lliçà d'Amunt.

Una cosa curiosa és que ell té uns lligams amb el nostre poble, per diferents motius. El primer seria que una de les seves àvies va néixer a Can Cabot de la Sagrera, i es deia Barbany; i el segon, que un cunyat seu era un dels propietaris de la fàbrica que, amb el mateix nom, tenim com local social del nostre ajuntament. Per això té una il·lusió de ser més present cada dia en la vida comunitària i del nostre poble.

Cal dir que ell continuarà portant les diferents tasques que el Sr. Arquebisbe de Barcelona li té encomanades, aquestes són: Consell Presbiteral, Delegació de Pastoral Obrera, Consiliari de Professionals. I continuarà portant, diferents grups de JOC i ACO del Vallès Oriental. També participa en la pastoral de la presó.

Alguns, llavors, m'han dit que si un servidor vostre, ja no vindria més. He de dir que tot al contrari, continuaré amb les mateixes responsabilitats que fins ara tenia, amb els serveis que feia i continuaré, com he fet durant aquests anys, vivint la meitat de l'any entre vosaltres.

Tot això significarà unes millores, i potser algun canvi –com pot ser l'hora de despatx–, però això ja ho anirem comunicant.

Finalment deixeu-me dir-vos que al final d'aquest any, pagarem ja el deute que hi havia per la restauració de la façana de l'Església. Per aquest motiu, m'agradaria agrair-vos la vostra generosa col·laboració en aquest projecte que, com ja sabeu, va pujar molt més del pressupost inicial. Però també les necessitats ens porten a continuar fent petites obres, com ara serà la divisió de la "Sala de Mn. Manel", en tant que necessitem tres sales més de reunions per atendre a diferents grups d'infants, joves i pares. Potser aquesta també és una bona notícia.

Mn. Jordi Maria

CASAL PARROQUIAL

Els actors de l'obra "Políticament incorrecte".

Un any políticament incorrecte

Aquest any al Casal ha estat l'any del "Políticament Incorrecte", la divertida comèdia que es va estrenar el 13 de juliol. Pere Prim, Pere Bonet, Núria Martínez, Muntsa Palomera, Montse Brosa, Anna Casals, Isidre Bonet, Ricard Martín i David Solé van ser els encarregats de donar-li vida, i el públic l'encarregat de fer-la funcionar, tant en les representacions al Casal com a la plaça de l'Ajuntament, lloc que, per segon any consecutiu, s'aconseguia omplir de gom a gom en plena Festa Major.

Però també ha estat l'any de la consolidació del Grup Jove de Teatre, portant el muntatge que van estrenar l'any 2001, "La Ratera", a diverses poblacions del Vallès.

D'aquesta manera creiem que estem revitalitzant el teatre al nostre poble, el teatre com a expressió cultural i de cohesió social, el teatre i el Casal com a lloc de trobada per als actors i el públic, el teatre i el Casal com a lloc per a transmetre sentiments, perquè com deia Josep Mª de Sagarra: *"Poques coses hi haurà en aquest món més suggestives, més diabòlicament fascinatores, que el teatre. El teatre, de teló endins i de teló enfora, com a realitat i com a somni; amb tot el seu clima moral, econòmic i sentimental, que s'estén enllà dels límits materials de l'espectacle; que es filtra pertot arreu, des dels ambients més sòrdits als més depurats; que com que es nodreix directament de la vida, torna a la vida enverinant-la o enriquint-la."*

REVISTA RONÇANA

Un any més hem de resumir, per a l'Anuari local, la tasca informativa i cultural de la nostra revista durant el 2002. Si bé se'ns fa difícil fer aquest resum sense repetir cròniques d'anys anteriors, també és cert que, de tant en tant, es produeixen notícies o esdeveniments extraordinaris que trenquen la monotonia informativa i als quals s'ha de dedicar més atenció i espai de l'habitual.

S'han publicat durant el 2002, com és normal des de fa molts anys, cinc números, amb un promig de més de seixanta pàgines cada un. I s'ha celebrat el tradicional *Sopar* cultural que té lloc cada any a finals de novembre, Aquests són els objectius primordials, i gairebé únics, de l'equip de *Ronçana*.

Fets puntuals

Un tema al qual s'ha dedicat molt espai és el de l'Agenda 21, el qual ha estat present durant tot l'any amb conferències, reunions, escrits... que han anat sensibilitzant i mentalitzant la gent del que pot representar la participació ciutadana a l'hora de planejar el futur dels nostres pobles.

També el reportatge sobre "*Canal SET, 10 anys d'emissions*" ha estat un bon treball periodístic d'en Xavier Ciurans, al qual ha col·laborat la Teresa Valls contant la seva experiència personal.

Les entrevistes a l'escultor Ferran Capdevila, al cuiner Miquel Àngel Riera, al músic Xavier Relats, al pagès Joan Pou i al metge Francesc Puig (una a cada número) vénen a cobrir una mancança que tenia la Revista. La Carme Badia ha iniciat amb molta empena i encert aquesta nova secció. Esperem que puguin passar-hi una bona colla de persones que tinguin coses per dir.

Una altra secció començada és la que hem titulat *Ronçana vol saber*. Consisteix a fer una pregunta sobre un tema d'actualitat a tres persones de la Vall del Tenes de diferents condicions, publicant les respostes i la fotografia de cadascun. Pot resultar interessant si sabem triar les preguntes, i les respostes són una mica pensades. De moment n'hem fet dues experiències.

Portada del nº 212 (març-abril).

Podríem destacar, també, d'aquest any de *Ronçana*, el treball d'en Xavier Ciurans sobre la Mare de Déu de Rosàs; el fet de la jubilació del Dr. Francesc Puig, l'autor des de fa molts anys de les *Cartes d'un metge rural*, però, naturalment, no acceptarem que es jubili de col·laborar a la revista; l'èxit de la pàgina *Recuperem la nostra història* i de les fotografies antigues que hi van desfilant; el dels escrits d'en Jaume Farriol, precisament un any en què ha estat guardonat amb dos premis literaris: el XX Premi Serra i Moret per a obres de civisme i el 1r Premi Flama de la Llengua, promogut per la Mesa Cívica per la Llengua del Pla de l'Estany. La nostra enhorabona.

Un altre col·laborador premiat ha estat en Manel Cabot Cuscó, amb el llibre *La història d'un petit pagès i ramader* (Premi Romà Planas i Miró, de Memòries Populars 2001), del qual també se n'ha fet ressò, naturalment, la nostra revista.

També mereix un reconeixement el treball i l'encert d'en Miquel Llach en el disseny de les portades de *Ronçana*. L'èxit ja ve de lluny i els comentaris favorables, també.

I com a aspecte negatiu, el fet que hàgim hagut de dedicar tant d'espai a la política i als polítics, principalment a nivell de l'Estat. Un editorial i molts escrits dels redactors de *Ronçana* per denunciar la prepotència, el menyspreu i la discriminació que hem de sofrir els que no pensem com ells, de part del govern de majoria absoluta, del PP i dels seus aliats en el problema autonòmic.

El Sopar

El *Sopar* d'enguany tingué lloc el divendres 22 de novembre, al Restaurant Can Traver, amb una bona assistència d'amics i simpatitzants de *Ronçana* i del *Sopar*.

El sopar de Ronçana d'enguany: Jaume Dantí presenta els ponents Mn. Lluís Bonet i Francesc Codina.

El tema escollit per parlar a l'hora de la sobretaula va ser el dels aniversaris d'Antoni Gaudí i de Jacint Verdaguer, per sumar-nos també al gran moviment que s'ha produït durant tot l'any per conèixer i propagar les obres i la personalitat d'aquests dos genis catalans.

Mn. Lluís Bonet, rector de la Parròquia de la Sagrada Família, de Barcelona, i germà de Jordi Bonet, l'arquitecte que dirigeix actualment les obres del temple, va ser l'encarregat de parlar-nos de Gaudí, en les vessants de: natura, art i espiritualitat.

En Francesc Codina, professor de Filologia Catalana de la Universitat de Vic, ens parlà, sota els mateixos aspectes, de Jacint Verdaguer.

Una tasca gens fàcil si tenim en compte la complexitat d'aquests personatges, el poc temps de què disposaven i l'hora avançada i després d'un bon sopar. Els dos conferencians, però, coneixien bé el tema i el resumiren de manera prou entenedora.

Per primera vegada, des de fa molts anys, no pogué assistir al *Sopar* l'amic Jaume Farriol, i la veritat és que suposava una mancança important. Envià la seva col·laboració escrita, que llegí l'amic Joan Ruiz Calonja. Però no era el mateix, tot i que va tenir tants aplaudiments.

La Festa va acabar, doncs, d'una altra manera: sense un Jaume que xerrava, però amb un altre que cantava i tocava, i també xerrava. L'actuació d'en Jaume Arnella, amb la música de guitarra, els versos de Verdaguer i altres, i els comentaris irònics que tan encertadament sap barrejar-hi, van resultar un fi de festa inesperat i brillant, que ens agradarà poder repetir en properes edicions. De fet es va acomiadar amb un "fins l'any que ve". Ens ho hem apuntat.

Actuació de Jaume Arnella en el sopar.

AGRUPACIÓ FOTOGRÀFICA SANTA EULÀLIA (AFSE)

*Tercer premi
tema Vall del
Tenes, de
Carme Badia
i Puig*

En el curs de l'any l'Agrupació fotogràfica Santa Eulàlia (AFSE) ha dut a terme activitats ja tradicionals, com el concurs de fotografia de la Festa Major però amb novetats. Només hi han participat obres en paper i ha tingut una gran acceptació, tant per part dels participants com pel nombre de gent que ha visitat l'exposició.

També durant la Festa Major s'ha muntat, juntament amb l'exposició del concurs, una altra sobre oficis antics. L'èxit ha estat total. Volem agrair la col·laboració de totes les famílies que, desinteressadament, ens han proporcionat les fotografies. Part de l'èxit correspon a elles.

Durant la resta de l'any s'han realitzat altres activitats, no amb l'èxit de les anteriors quant a nombre d'assistents però no, per això, menys despreciables. Amb poca gent es poden fer tallers molt profitosos perquè en un curset la participació és total. Es produeix un intercanvi de conceptes i d'experiències. Els tallers que s'han organitzat són dos: un de "macro" i un altre de retrat amb model. Per a la realització d'aquest últim, hem utilitzat l'estudi i l'equip de llums i flaixos d'un integrant de l'AFSE i la col·laboració desinteressada de dues noies del poble.

El concurs de fotografies de la Festa Major ha estat el XXXVIII. Per tal d'establir la classificació, tres membres de l'Agrupació fotogràfica de la Garriga van formar el jurat qualificador: Mercè Mayol i Faure, Esteve Mas i Castells i Albert Mayol i Faure. Tan importants són els concursants com els premiats. Ja que sense els primers no hi hauria concurs.

Relació de participants

Montserrat Abellan i Estrada
Rosa Angelet
Carme Badia i Puig
Àngel Bravo i Almirall
Guillem Camarasa i Berenguer
Àlex Cañizares
Imma Casals i Barbany
Teresa Cortès i Uñó
Jordi del Rio i Giner
Marcel Galobart i Argemí
Agustí Gonzalo
Montserrat Alerm i de Buen
Patrocini Argemí i Garriga
Pere Bonet i Galobart
Dolores Bretones
Jordi Canadell i Parera
Esther Carnicer i Nieto
Rosa Ciurans i Vinyeta
Xavier Costa
Esplaières
Jaume Galobart i Duran
Ruteros Grup Excursionista
Ruteres Grup Excursionista
Jordi Lomas i Piqué
Montserrat Martín i Miguel
Elisabet Maspons i Safont
Marta Molina i Guerrero

Ramon Ratera i Carbonell
Javier Rodríguez i Carbonell
Víctor Sala i Vergonyós
Rosa Maria Serrano i Ramon
Miquel Torrents
Antoni Lécera i Aznar
Adrià Mansanet
Antoni Martínez
Constanci Molas i San José
Yolanda Prat i Deupí
Xavier Rodoreda
Laia Sala i Picola
Núria Sànchez
Eduard Sola i Guerrero
Nelson Translaviña i Díaz

Els premiats van ser:

Tema Vall del Tenes

1r Ester Carnicer i Nieto
2n Dolores Bretones
3r Carme Badia i Puig
4t Ramon Ratera i Carbonell
5è Montserrat Abellan i Estrada

Tema Lliure

1r Antoni Martínez
2n Jordi Lomas i Piqué
3r Guillem Camarasa i Berenguer
4t Montserrat Alerm i de Buen
5è Dolores Bretones

*Aspecte
de l'exposició
d'enguany.*

CANAL SET

Membres de l'equip de Canal SET en els estudis.

Canal SET, una de les tres millors televisions locals del 2001

El 25 de gener de l'any passat, a Cornellà de Llobregat, Canal SET es va quedar a les portes de ser nominada millor televisió local de Catalunya del 2001. Davant seu va tenir dues grans oponents: Televisió Info 37 de l'Hospitalet de Llobregat i TV Badalona, la televisió que finalment, es va endur el premi. Aquell dia, el recinte firal de Cornellà va acollir la festa de la Comunicació local que organitza anualment la Diputació de Barcelona. Concorrien als premis 208 candidatures en premsa, ràdio, televisió, noves tecnologies i butlletins municipals. Pel que fa a Canal SET, la televisió local de Santa Eulàlia optava, amb 30 televisions més, al premi Miramar com a millor televisió local de Catalunya, Canal SET va presentar tota la producció pròpia que havia fet el 2001. És a dir, SET Informa, Mirades, SET d'Esports, 10 de SET, El Cargol Noticiari, IES Informa i els Especials de Festa Major 2001. El jurat va reconèixer la frescor dels programes presentats per Canal SET. Només el fet de ser finalistes va ser una sorpresa pels responsables de la televisió local de Santa Eulàlia, sobretot per competir amb projectes audiovisuals que superaven, en potencial, a Canal SET. Unes 700 persones van assistir a la Festa de la Comunicació. Entre elles una nodrida representació de Canal SET i de l'Ajuntament.

300 dies de notícies

Novembre 2001

Al novembre, els Mossos d'Esquadra es desplegaven a la comarca. Dos lladres s'enduïen gairebé 500.000 pessetes en objectes de valor i diners del vestidor del Futbol Sala Santa Eulàlia mentre es disputava un partit, un dissabte a la tarda. A mitjans de mes, Santa Eulàlia era el poble de la vall del Tenes menys afectat pel temporal d'aigua i vent que va afectar el nord-est de Catalunya. Tot i això, la llevantada del 15 de novembre va deixar diversos arbres caiguts i talls de llum al poble. Mentrestant, el romancer santeulalienc Jaume Arnella rebia la Creu de Sant Jordi que atorgava la Generalitat de Catalunya. El Govern català reconeixia la tasca del romancer per la promoció de la música tradicional i popular a Catalunya. A finals de novembre, la Coral Santa Eulàlia ultimava els preparatius del 20è aniversari de la formació, que se celebrava a principis de desembre.

Desembre 2001

Es presentava a Lliçà de Vall, i amb 8 mesos de retard, la prediagnosi de l'Agenda 21 Supramunicipal (Bigues i Riells, Santa Eulàlia, Lliçà d'Amunt, Lliçà de Vall i l'Ametlla del Vallès). Mentrestant, Manel Cabot, de Can Sastre, guanyava el quart premi de Memòria Popular de la Roca del Vallès, per l'obra la història d'“*Un petit pagès i ramader*”. Cabot era el tercer santeulalienc que s'enduia aquesta distinció. També al desembre, el grup municipal de Convergència mantenia les acusacions d'insolidaritat fetes contra Independents-Esquerra arran d'unes pintades insultants a casa de l'alcalde i contra un regidor de l'equip de Govern a l'agost. Així s'afirmava al butlletí de CDC, *Parlem-ne*. Les acusacions causaven sorpresa a la formació republicana que sí manifestaven haver-se solidaritzat amb CiU. L'AMPA de l'Escola Ronçana reclamava l'acceleració de les obres d'ampliació al centre docent amb una campanya reivindicativa a diversos espais del poble, i l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de la Vall del Tenes augmentava el nombre de metges i auxiliars davant una possible epidèmia de grip, sobretot per l'onada de fred i neu que afectava el Vallès. Els dies 14 i 15 de desembre la neu tornava a Santa Eulàlia després de dos anys. Les zones elevades del municipi apareixien enblanquinades i alguns conductors patien les conseqüències de la nevada. La candidatura del grup de voluntaris d'APINDEP obtenia la segona posició en la categoria de malalties i discapacitats del premi Voluntariado 2001. A finals de desembre, Canal SET explicava que l'Ajuntament perdia els documents municipals en suport informàtic dels dos últims anys. Independents-Esquerra qualificava aquest fet d'error de gestió gravíssim i acusava el PSC i l'equip de Govern de CiU d'irregularitats en la concessió del servei de manteniment informàtic. Canal SET tancava el 2001 amb un programa d'innocents que explicava la suposada construcció d'una línia ferroviària a la Vall del Tenes.

Gener 2002

Canal SET començava el 2002 amb la desaparició oficial de la policia de la Vall del Tenes. La policia local, que substituïa la mancomunada, començava a patrullar l'1 gener. L'històric canvi de l'euro per la pesseta també es deixava notar al poble, sobretot a les botigues del municipi. A mig mes, el grup municipal socialista critiva al seu butlletí, "La rosa", que I-ERC hagués deixat les negociacions dels pressupostos municipals que duïen a terme els tres partits de l'arc municipal. El 18 de gener, Lliçà d'Amunt i els altres pobles de la Mancomunitat homenatjaven Joan Soley, exprofessor de l'IES Vall del Tenes, fundadors de la UEC i regidor d'ERC a Lliçà d'Amunt, mort en accident de muntanya al Ripollès, un any abans. A finals de gener, l'Ajuntament anunciava la reestructuració de les dependències municipals, i l'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de la Vall del Tenes notava l'epidèmia de grip amb un mitjana de 40 casos diaris. La Diputació de Barcelona nominava Canal SET com una de les tres millors televisions locals de Catalunya de l'any 2001, en la divuitena edició del premis de Comunicació que organitzava l'ens provincial. I-ERC defensava en el butlletí l'*Ona* més dedicació per als serveis tècnics, a l'atenció a les persones i als joves.

Febrer 2002

El SET Informa explicava que l'Institut Nacional d'Estadística (INE) promovia la revisió censal. S'omplien a Santa Eulàlia centenars de qüestionaris. Una vintena d'entitats impulsaven una plataforma opositora a l'Agenda 21 de la Vall del Tenes i de l'Ametlla. "Una vall per viure" demanava més participació ciutadana. Mentrestant, el projecte del Quart Cinturó revifava. El Ministre de Foment, Francisco Álvarez-Cascos, deia en una conferència a Barcelona, que l'Autovia Orbital finalment es construiria només fins a Granollers. Santa Eulàlia rebia la notícia amb escepticisme. En la crònica de successos el SET Informa feia referència de la mort del guitarrista del grup local de *heavy*, Sargon, Felip Sánchez, de 19 anys i veí de Santa Eulàlia. Sánchez va morir a l'estació de Granollers-Centre quan va ser atropellat pel tren del que acabava de baixar. Els motius de l'accident es desconeixien. El sepel·li va ser multitudinari. L'Ajuntament donava llum verda als pressupostos municipals més elevats de la història. El Ple aprovava, amb els vots en contra d'Independents-Esquerra, uns números de gairebé 6 milions d'euros, uns 1.000 milions de pessetes. A finals de febrer, el Jutjat de Pau començava una nova etapa en un pis a la plaça de l'Ajuntament, sobre l'oficina de correus. Les noves instal·lacions oferien més espai i més intimitat als usuaris.

Març 2002

A principis de març, la Comissió de Govern demanava a l'Agència Catalana de l'Aigua un enllaç provisional a la xarxa Aigües Ter Llobregat. Els mals estacionaments de vehicles centraven l'atenció d'una campanya de sensibilització i informació de la policia local. S'endarrerien, encara més, les obres a l'Escola Ronçana mentre el Consell

Comarcal declarava bé cultural d'interès local la masia de Ca l'Espardenyer, a la Sagrera. L'ens comarcal destacava el valor històric de l'edifici que data de l'època medieval. SOREA, concessionària del servei d'aigua, començava les obres d'enllaç de la xarxa municipal amb el Bonaire. Els veïns del Bonaire, però, no podrien rebre aigua fins que no es planifiqués la connexió amb les cases del barri. “Una vall per viure” i les comissions de Govern dels cinc ajuntaments acordaven revisar l'Agenda 21 de la Vall del Tenes. El romancer Jaume Arnella actuava al poble, mesos després de reunir el Grup de Folk en el treball “Els temps encara estan canviant”. Finalment, el músic santeulalienc Xavier Nogué era escollit nou president de la Fundació Arts Musicals de la Vall del Tenes.

Abril 2002

La pluja de principis d'abril permetia millorar les reserves hídriques del municipi. L'Esplai portava les tradicionals Caramelles, el dia de Pasqua, als carrers del poble. Era la primera vegada que es passava la cistella en euros. El PSC iniciava la cursa de cara a les eleccions municipals de la primavera del 2003. Martí Ferrés anunciava que repetiria com a cap de llista. La ubicació de l'Escola Bressol Municipa canvïava d'emplaçament. De davant de l'església passava al Pla Parcial de Can Naps. L'Ajuntament acordava una permuta de terrenys per construir el futur centre en aquesta zona de la Sagrera. L'objectiu del consistori era que l'Escola Bressol Municipal comencés a funcionar el curs 2003-2004. El concurs per escollir un dels presentadors de programa Megatrix de Verano, a Antena 3, comptava amb un santeulalienc, entre els seus aspirants. Era Eduard Solà, de 13 anys, un estudiant de 1er d'ESO a l'IES Vall del Tenes. A mitjan abril, el fins aleshores regidor de cultura, Lluís Galobart, renunciava al seu càrrec per motius personals. El seu substitut era David Duran. El 27 d'abril, durant la festa de Sant Jordi, la Fàbrica acollia la presentació, a Santa Eulàlia, del llibre de la periodista santeulalienca, Carme Badia, *Ballar pel ball que toquen*, tercer premi de Memorialisme Popular de la Roca.

Maig 2002

A principis de maig, la policia detenia dues dones que intentaven robar a diversos habitatges del barri de Can Mallorca. D'altra banda, després d'una persecució pels carrers del poble, dos lladres de cases s'escapaven d'un control que preparaven la policia autonòmica i la policia local. Durant el maig, el Quart Cinturó guanyava adeptes. Ara era el Conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Felip Puig, qui deïa que la construcció de l'autovia orbital era absolutament necessària. Una exposició de l'entomòleg calderí, Joan Condal, mostrava més de 3.000 exemplars de papallona i altres insectes al centre cívica i cultural de la Fàbrica. L'alcalde, Josep Uñó, anunciava per sorpresa que renunciava a presentar-se a les municipals del 2003, mentre l'aplec comarcal de CiU reunia més de 700 persones al nostre poble. Canal SET explicava que els santeulaliencs SARGON actuarien en la propera edició del Rockallerona, al setembre. El grup de *heavy* guanyava un concurs de maquetes que li permetia actuar en un dels concerts més importants de la comarca.

Juny 2002

Dues freqüències interferien el senyal de la televisió local de Santa Eulàlia durant els últims quinze dies de maig. Les dues grans operadores de televisió de Catalunya, Retevisión i Tràvia havien iniciat una guerra de freqüències que perjudicava les emissions de Canal SET i de 9 televisions locals de la província de Barcelona. L'import d'uns 500 rebuts de l'Impost de Vehicles es carregaven, per equivocació, en comptes corrents de diversos contribuents de Santa Eulàlia. Un problema al programa informàtic del Servei de Recaptació feia que alguns veïns encara haguessin de rebre el rebut o que n'haguessin pagat algun que no els hi pertocava. L'alcalde, Josep Uñó, demanava disculpes per aquest error. L'Agenda 21 de Santa Eulàlia i la de la Vall del Tenes s'endarrerien. Les obres a l'edifici de les antigues escoles, a Sant Simple, permetien recuperar dues sales d'aproximadament 200 metres quadrats a l'equipament. La teulada també quedava condicionada. La comissió de Festes tornava a organitzar amb poc èxit, i després de quatre anys, la revetlla de Sant Joan, en aquesta ocasió a La Fàbrica. La flama del Canigó servia per encendre la foguera que es va fer a l'exterior del centre cívic i cultural. Moria en accident de circulació el jove Jordi Viader, molt conegut al poble. L'Ajuntament revisava el Pla d'Actuació Municipal davant el risc d'incendis forestals. El rector de la parròquia, Jordi Maria Herrero era nomenat nou arxiprest de Puiggraciós. A finals de juny, el SET Informa donava a conèixer que el regidor de Cultura, David Duran, substituïria Josep Uñó com a alcaldable de CiU a les municipals del 2003. Mentrestant, el petit comerç i la construcció seguien majoritàriament la vaga general del 20 de juny. L'aturada va estar marcada per la tranquil·litat. El polígon industrial de Can Magre va viure la jornada, amb empreses que van secundar vaga i altres que van treballar amb normalitat. Els serveis mínims es van complir en la sanitat, ensenyament i a les dependències municipals. Finalment, tres estudiants de l'IES Vall del Tenes van ser premiats en dos certamens literaris. L'alumne de 4t ESO, Guillem Peñarroya va guanyar el premi de narrativa a la festa jove de les lletres catalanes. La seva companya de curs, Núria Sallent, es va endur una menció honorífica. D'altra banda, Daniel Moller, de 2n d'ESO, obtenia el tercer lloc en el concurs de redacció d'una coneguda marca de refrescos.

Juliol 2002

A principis de juliol, l'AMPA de l'Escola Ronçana preguntava, en un Ple municipal, perquè, després de tres anys, encara no havien començat les obres d'ampliació de l'Escola Ronçana. Els pares afirmaven sentir-se decebuts i enganyats amb l'actitud de l'equip de Govern. Les obres, mentrestant, s'alentien encara més perquè els tres partits polítics de l'Ajuntament no es posaven d'acord per iniciar-les immediatament. Més endavant, l'Ajuntament signava el conveni amb l'Agència Catalana de l'Aigua (ACA) per a la connexió definitiva de Santa Eulàlia a la xarxa Aigües Ter-Llobregat. Mentrestant, entrava en funcionament un enllaç provisional amb ATLL des de l'Ametlla. El romancer santeulalienc, Jaume Arnella, dedicava un disc compacte a la figura i l'obra de Mossèn Cinto Verdaguer. El treball, que s'editava durant l'Any Verdaguer, recollia 16 poesies de Mossèn Cinto, algunes de les quals musicades per

Arnella. Continuava el bon moment de la música que es feia a Santa Eulàlia. El grup “*De cara a la pared*” guanyava el concurs de maquetes que havia organitzat un programa de televisió. El conjunt que liderava Sergi Ambrós treia, a més, el seu primer disc compacte titulat *El artesano*. El grup de teatre del Casal triomfava amb l'obra *Políticament incorrecte* que seria un dels plats forts de la Festa Major d'estiu, juntament amb l'actuació del Duo Dinàmic, els balls de nit i la setena edició del Joc de Colors. A finals de juliol, apareixia el cadàver d'un home penjat en un arbre al pla de Can Naps. Els mossos d'Esquadra i la Policia local confirmaven que el cos era el de Josep Puigdomènech i que s'havia suïcidat. D'altra banda, en el darrer infomatiu de la temporada 2001-02, el principal partit de l'oposició a l'Ajuntament, Independents-Esquerra no aprovava l'actitud de l'equip de Govern respecte a l'ampliació de l'Escola Ronçana i el procés que se seguia per a la construcció de l'Escola Bressol Municipal.

Agost 2002

Els especials de la Festa Major d'estiu, marcats més que mai per l'humor, tancaven l'onzena temporada d'emissions regulars de Canal SET.

Octubre 2002

A l'inici de la dotzena temporada d'emissions regulars de Canal SET (amb canvi de logotip), el SET Informa explicava que el santeulalienc Manel Cabot presentava l'obra *Una petita història d'un pagès i ramader*, quart premi de Memorialisme Popular de la Roca del Vallès. A mig mes, el departament de Medi Ambient de la Generalitat havia d'autoritzar la UEC de la Vall del Tenes a organitzar la Marxa-Passeig. Un jutge de Granollers havia tancat dos camins d'accès als Cingles del Bertí des de Riells del Fai per preservar l'hàbitat d'una parella d'àligues perdigueres. L'Àrea Bàsica de Salut (ABS) de la Vall del Tenes incrementava la plantilla amb un nou metge per fer front a la saturació que patia el centre mèdic. El doctor Francesc Puig es jubilava com a metge a l'ABS i a Santa Eulàlia, després de 18 anys. Vuit mesos abans de les eleccions municipals, el portaveu de CDC a Santa Eulàlia, Jaume Bonallach deixava el partit i marxava al PP, com a nou secretari general de la formació. Bonallach afirmava que el projecte del Partit Popular l'atreia més que el de CiU. El crèdit *Fem Televisió* de l'IES Vall del Tenes guanyava el premi Un2tres que promovien el Consell Comarcal i el Centre de Recursos Pedagògics del Vallès Oriental. A finals de mes es començava a donar a conèixer l'auditoria ambiental, pas previ a la concreció de l'Agenda 21 de Santa Eulàlia. També es coneixia que uns lladres havien estat emmagatzemant durant tot l'estiu material d'oficina robat en una nau que havien llogat a la masia de Can Juandó. L'1 de novembre, la Coral Santa Eulàlia actuava a la missa de Tots Sants, que transmetia en directe el Circuit català de Televisió Espanyola, a Sant Cugat.

CASAL D'AVIS

La nova activitat: el ball dels divendres, a la sala gran del centre cívic (11-10-02)

El Casal d'avis, una entitat de gent gran en actiu

Novament sortim a la palestra per poder comentar i detallar totes o gairebé totes aquelles activitats, funcions, tasques i moviments que durant el 2002 ha fet el Casal d'Avis de Santa Eulàlia de Ronçana.

13è aniversari del Casal

També en aquesta ocasió, i mantenint el costum establert, es va commemorar la diada en dues fases. Al matí, al camping l'Esplanada de Santa Eulàlia van tenir-hi lloc els primers actes, amb una Missa d'acció de gràcies oficiada pel rector de la Parròquia, seguit d'una enlairada de coloms, ballada de sardanes, parlaments i un suculent dinar de mongetes amb carn i botifarra a la brasa. La festa va reunir 220 socis, acompanyats de les autoritats locals i la resta de convidats. Després, al mateix lloc, hi va haver ball pels que es van quedar. A les 7 de la tarda i a la sala gran del Centre Cívic i Cultural "La Fàbrica" es van celebrar la segona part dels actes, amb una cantada d'havereres amb el grup "Desplega veles". A la mitja part es va fer una degustació del típic rom cremat, pel nombrós públic assistent a la festa.

Assemblea general

Com cada any, el Casal va celebrar la seva tradicional Assemblea general ordinària. Va ser el 24 de març. Es va llegir la memòria anual de les activitats que es van portar a terme l'exercici anterior i es va aprovar l'estat de comptes del mateix i el pressupost

d'ingressos i despeses previst per a la temporada següent, així com els altres punts de l'ordre del dia. L'assistència, com sempre, va ser nombrosa: 148 associats.

Homenatge de noces d'or

A la diada de Sant Joan, celebrada aquest any la vigília amb el típic berenar tradicional de coca i cava, també es va homenatjar una parella de socis que, sortosament, havia aconseguit arribar als 50 anys de casats. La celebració va ser molt emotiva i envoltada de nombroses mostres de satisfacció i afecte. El matrimoni honorat va ser, obsequiat amb un pastís, flors, una placa commemorativa gravada amb els seus noms, i un pergamí, obsequi del Jutge de Pau de Santa Eulàlia, que els hi va entregar personalment.

Sortides i excursions

En el transcurs de l'any s'han fet una vintena de sortides a diversos llocs i destins. Una d'elles va ser de caràcter cultural. És a dir, que s'ha intentat aprofitar l'excursió per visitar i veure a la vegada indrets públics i atractius. Un exemple ha estat la visita a l'antic nucli pescador de l'Estartit, acompanyada d'un recorregut pel seu parc natural en un vaixell condicionat per gaudir, a través de les seves cabines submergides, del fons marí de les illes Medes. El Casal contribueix en el preu d'aquestes sortides –que paguen els socis–, rebaixant part del seu valor i absorbint la despesa. Les excursions o sortides

Visita del Casal al Santuari de la Mare de Déu de Loreto, a Tarragona. (23-10-02)

Celebració de la missa, al camping, en el 13è aniversari del Casal (01-10-02).

segueixen sent el plat fort de l'entitat. A cadascuna d'elles hi ha problemes per encabir tots els socis que s'hi apunten. L'experiència aconsella no superar la capacitat de dos autocars (110 persones) per evitar problemes d'allotjaments, serveis, atencions personals i de control. Sempre són molts més el que volen anar-hi, i per això es fan dues sortides al mes, tret de l'agost i el desembre. A títol informatiu, l'any 2001 van ser unes 2.000 places ocupades i, aquest, els números es mantenen.

Activitats i serveis

Tots els dimarts de l'any a la tarda, a excepció de les vacances, s'han continuat ballant sardanes al Centre, sota la direcció de monitors experts en aquest matèria. D'altra banda, també han funcionat amb regularitat els serveis assistencials d'infermeria (control de tensió sanguínia, cada 15 dies), de podologia (ara dos cops al mes), de barberia per a homes (tots els divendres), i de vacunació contra la grip (el mes d'octubre).

El ball amb música enllaunada, iniciat l'any passat, s'ha continuat fent amb èxit els divendres a la tarda, en una de les sales de La Fàbrica. Enguany, però, s'ha canviat l'equip de música, comprat en col·laboració amb l'Ajuntament. Així mateix, les dues pistes de petanca per jugar a aquest distret i agradable joc de boles, situades al costat del Centre cívic i cultural, són força concorregudes pels socis aficionats a aquest entreteniment.

Festes socials

Han estat com sempre les que el Casal ha mantingut d'una forma més estable des de l'inici de l'entitat. La primera té lloc el 23 d'abril, diada de Sant Jordi, amb un berenar i repartiment de roses i espigues a les senyores i llibres, als homes. La segona es fa el 24 de juny, Sant Joan, juntament amb la cerimònia d'homenatge a les parelles que han aconseguit arribar a les noces d'or. La tercera és l'aniversari de la fundació del Casal, cada 1 d'octubre. Finalment, la quarta correspon a la diada de Nadal on, junt amb el berenar es procedeix a l'entrega a cada soci –prèvia a la recollida d'un tiquet– d'un lot de productes nadalencs.

Novetat de l'any

El canvi de domicili del Casal a les noves dependències del centre cívic i cultural "La Fàbrica" ha motivat la confecció d'un nou segell i a la vegada d'un distintiu o anagrama que identifica l'entitat. Aquest ha estat confeccionat, molt encertadament, per un conegut dissenyador del poble.

Tenint en compte la proximitat del nou any que s'acosta ens plau desitjar a tothom unes bones festes de Nadal i salut i encert per al proper 2003.

CORAL SANTA EULÀLIA

Balanç de tot un any

Tardor de 2002. Com cada any, rebem una carta de l'Ajuntament convidant la Coral Santa Eulàlia a fer un breu escrit per l'Anuari, on es faci balanç de l'any que estem a punt de deixar enrera. Serà tot un plaer. I el farem de seguida. Oi tant! De seguida.

Hivern de 2002. El telèfon de Canal SET (que s'encarrega de configurar l'Anuari) torna a aparèixer a la pantalla del meu mòbil... Glups! Quantes vegades m'han trucat, ja?

Finalment, mort de vergonya, despenjo i dic: "Bon vespre. No cal que em digueu res! Estigueu tranquils: el tinc a punt. Només falta fer-hi una última llegida per tal de comprovar que estigui acabat del tot. No patiu, que us el faré arribar a finals d'aquesta setmana". Ens acomiadem i penjo. A un costat i altre del telèfon tots sabem que no el tinc fet i, el que és innegable, som conscients de la petita mentida.

L'última vegada que em van trucar els vaig dir que els enviaria l'escrit al cap d'una setmana... i aquella setmana va passar, com també va passar la següent, i l'altra. Bé, però això s'ha acabat. M'assec a l'ordinador i, intentant vèncer el síndrome del full en blanc, començo a fer balanç d'aquest any 2002 que estem acabant.

Com molts de vosaltres recordeu, el mes de desembre de l'any passat vam celebrar el 20è aniversari de la Coral Santa Eulàlia, amb un concert i un dinar de germanor que es va acabar amb una actuació del grup d'havaneres "Peix Fregit". En resum, una bona festa per celebrar tot un aniversari.

Després, vam continuar les nostres activitats amb el tradicional concert que cada any fem conjuntament totes les corals de la Vall del Tenes (a l'església de Lliçà de Vall) i la Nit de Músics, que s'havia de celebrar per la Festa Major d'hivern però va ser aplaçada a causa de la forta nevada. Entre els dos concerts, vam celebrar eleccions per tal de renovar la Junta de la Coral.

El director Enric Roca en un assaig.

Malauradament, durant la primavera alguns dels cantaries van haver de deixar-nos temporalment per motius diversos, cosa que va provocar un canvi de ritme –i, per tant, de calendari–. A finals de curs, però, un cop recuperats tots els cantaires, vam poder fer un bon concert de final de curs, amb la Coraleta i la coral Ariadna de la Garriga.

Després de l'estiu, amb les veus ben fresques i descansades, vam reprendre el nou curs amb il·lusió. El motiu era evident: ens havien convidat a cantar a la missa de TVE2 del dia 1 de novembre! Tot i que queda molt poc elegant cantar lloances d'un mateix, estem bastant satisfets de la nostra actuació.

A partir d'aquesta activitat, el calendari de la Coral ha estat l'habitual de cada any per aquestes dates, és a dir, per aquest ordre: la Nit de Músics (30 de novembre), l'acompanyament a la missa solemne de Santa Eulàlia (10 de desembre), el concert de Nadal (22 de desembre) i, finalment, la trobada de corals de la Vall del Tenes (enguany a Riells).

Per acabar, hem de destacar que durant aquest primer trimestre de curs hi ha hagut dues baixes significatives a la Coral: la Núria Barbany i l'Emili Campamà. A tots dos, gràcies per haver-nos acompanyat durant aquests anys. Ha estat un plaer cantar amb vosaltres.

I a tots els que ens heu anat escoltant durant el 2002, moltes gràcies. Esperem poder continuar gaudint de la vostra companyia.

Bon any 2003!

Coral Santa Eulàlia

*Un
moment
de
l'assaig*

COLLA DE GEGANTERS

Com aquell qui no vol la cosa, ja hem acabat una altra temporada. Una temporada que hem finalitzat visitant Port Aventura (26 d'octubre), el festival de Pallassos de Cornellà (24 de novembre) i la trobada de Sant Andreu de la Barca (1 de desembre).

Hem anat a llocs ben diferents, prop i lluny de casa. Així, hem passat per Montornès, La Garriga —on ens van convidar a un dinar excepcional—, Palamós, on també hi havia un àpat de primera si no hagués estat per la calor, Sant Cugat, Lliçà de Vall, Arbúcies, Lliçà d'Amunt i Palau Solità.

El 15 de setembre vam poder disfrutar de la trobada de gegants de Santa Eulàlia. Aquest any va tocar al Rieral i hauria estat un èxit si no fós per la poca participació de la gent del carrer. No obstant, les colles visitants van gaudir d'una bona festa i tothom s'ho va passar molt bé. I de la mateixa manera, el passat 12 d'octubre vam fer el dinar de final de temporada de la colla a les Pinedes Castellet, on vam ser atesos molt i molt bé. Des d'aquí volem agrair l'atenció rebuda pel senyor Modesto, que regenta el bar de les Pinedes. El dinar es va allargar fins a altes hores de la tarda i, per cremar tanta calor, es va organitzar un partidet de futbol que va ser molt divertit.

Canviant de tema, tots aquells que ens seguïu podreu comprovar que la temporada que ve estrenarem remolc. Bé, no és que l'estrenem; simplement se li farà una remodelació per comoditat a l'hora de treure i col·locar els gegants. A més, la Maduixa ja està a règim i ben aviadet pesarà molt menys del que pesava.

Ja ho veieu, la colla de Gegants de Santa Eulàlia no para. Tot, per poder aconseguir cada cop més una millor i descansada participació dels geganters. Per això et diem que ja no tens excusa per no venir amb nosaltres. Anima't, que val la pena.

A més, l'any que ve tenim preparades unes sortides “xulíssimes”. De veritat. Encara no podem dir res perquè s'han de confirmar, però la cosa promet. A més, tenim intenció de fer alguna sortideta diferent de les típiques. Ja uns anirem informant en el seu moment.

Va, anima't i vine amb nosaltres a tot arreu. T'hi esperem!

Fal·lera gegantera

COL·LECTIU OLLA A PRESSIÓ (COP)

Per segon COP consecutiu escrivim a l'Anuari Local, una bona eina per fer arribar a tots els santeulaliencs/ques la nostra valoració sobre com ha funcionat el Col·lectiu Olla a Pressió durant aquest any.

Hem intentat dirigir les nostres activitats a gent de totes les edats i amb diferents motivacions, com vam poder comprovar a la Festa Major de Sta. Eulàlia: festa “techno”, concerts, taller de castellers, campionat de botifarra, sopar de joves...

Actes com el torneig de botifarra o el bar musical que van tenir lloc durant els dies de Festa Major van gaudir d'una gran afluència de públic, especialment jove. Per contra, en activitats de caire més informatiu i no tant lúdic, com ara les xerrades, la gent no és tant participativa; tot i que cal remarcar que la xerrada d'en Pep Riera va tenir força èxit i la gent es va mostra activa i interessada.

Estem satisfets de la nostra tasca perquè dins de les nostres possibilitats hem intentat oferir el màxim a tots els habitants del nostre poble mitjançant xerrades, torneigs, concerts, relacionats amb la política, cultura, música, moviments socials, etc.

Des d'un punt de vista crític, sincer, directe i constructiu hem de dir que estem decebuts i decebudes amb l'Ajuntament i el Casal Parroquial per la poca col·laboració que han demostrat davant d'una nova iniciativa del jovent de Sta. Eulàlia. Estem convençuts i convençudes que de mica en mica aquests entrebancs s'aniran superant gràcies a l'interès,, la col·laboració i l'empenta de totes i tots.

L'OLLA JA BULL, I TU? APUNTA'T A L'OLLA!

GRUP D'ESPLAI

Energies renovades!

Aquest any la gent de l'Esplai tornem a ser aquí per resumir-vos el que hem fet fins ara en aquest nou curs d'Esplai 2002-2003. L'Esplai va començar el dia 5 d'octubre, amb una festa conjunta de tots els nens i nenes dels tres diferents grups, en total una cinquantena.

L'activitat va consistir en un joc pel barri de la Sagrera en el qual es van haver de superar tota una sèrie de proves per fer, al final, una batalla de bombardes de farina.

Els dies 19 i 26 d'octubre es van dur a terme activitats per grups separats, com per exemple la Primera entrega dels Òscars de l'Esplai, on els nens i nenes havien de representar coreografies de pel·lícules conegudes.

El dia 2 de novembre es va fer la Festa de la Castanyada. A les 4 de la tarda, ens va visitar la Maria Castanyera i ens va explicar que havia perdut totes les castanyes. L'activitat va consistir en buscar-les, tenint com a pistes uns rodolins dels llocs per on havia passat. A partir de les 6 de la tarda vam poder riure amb l'actuació del pallasso Ruskus Petruskus i assaborir una bona paperina de castanyes. També es va fer entrega dels premis del 1r Concurs Barreter de l'Esplai, en què van participar una trentena de barrets realitzats pels nens de l'Esplai. Es van entregar premis al barret més tardoral, al més original i al més treballat.

Al dissabte 16 de novembre vam fer la primera sortida conjunta del nou curs.

Concretament vam desplaçar-nos cap a Montmeló on el mateix esplai de Montmeló va convidar-nos, juntament amb altres esplais, a celebrar el seu 5è aniversari.

Va ser un dia molt mogudet ja que es va fer una cercavila pel poble fins al pavelló municipal i, allà, tots els nens i nenes van poder fer tallers de tota mena, curses, jocs de taula, jocs de fusta, enfilar-se a un immens inflable, caminar amb xanques, practicar amb jocs malabars... També hi va haver actuacions de pallassos. A les 6 de la tarda vam arribar a Santa Eulàlia amb una altra experiència per explicar, aquesta vegada, però, tot relacionant-nos i passant-nos-ho bé amb gent d'altres esplais.

Els següents dies vam fer una sèrie de tallers (de nius d'ocells, de jocs malabars, de polseres, d'espelmes...) per tal de vendre'ls a la paradeta que l'Esplai munta cada any a la fira de la Festa Major d'Hivern. Cal dir que els diners que es recaptin aniran destinats a la Marató de TV3, enguany dedicada a les malalties inflammatòries cròniques.

Aquest trimestre finalitzarà el 21 de desembre, amb la tradicional Vetllada de Contes (que realitza l'Esplai des de fa molts anys) en què molta gent ens explicarà tot tipus de contes. Acabarem fent cagar el tió i desitjant-nos Bones Festes amb un berenar popular.

Hi esteu tots convidats!!!

Les monitores i els monitors

RUTEROS - Grup excursionista de Santa Eulàlia

El grup excursionista de Santa Eulàlia de Ronçana, «Ruteros», neix fa 11 anys d'un grup de joves que s'acabava de confirmar a la parròquia de Santa Eulàlia i volien compartir uns dies de vacances a l'estiu en contacte amb la natura, aprendre a conviure i admirar la grandesa de Déu a les muntanyes.

Des d'aleshores, cada estiu hem seguit diferents valls i cims del Pirineu català i aragonès, assolint els pics més coneguts i coronant-ne fins a cinc de més de 3.000 metres. Hem caminat també, per terres gallegues, tot fent el «Camí de Santiago» i, enguany, per terres cantàbriques pujant els «Picos de Europa». Tot fent camí junts hem descobert el valor de l'esforç, del compartir, del no desistir davant les adversitats inesperades. El valor de la fe i l'amistat.

Expedició rutera dalt del Peñavieja (2.619m).

Ruta 2002 - Cap als «Picos de Europa»

La ruta d'enguany ens va portar cap a una zona desconeguda per tots nosaltres i que ens havia cridat l'atenció des de feia temps pel seu encant i bellesa natural.

Vam marxar de Santa Eulàlia el dia 16 d'agost a les 5 del matí en direcció a Cangas de Onís, on vam instal·lar el «campament rutero».

El primer dia vam pujar cap al mirador d'Ordiales i, seguidament, vam assolir el pic de Cotalba.

L'endemà ens vam desplaçar cap al mirador de Jitu, des d'on vam contemplar una meravellosa vista sobre el massís central dels Picos de Europa. A la tarda vam celebrar l'eucaristia al Santuari de Covadonga.

El dilluns, les expectatives ruterres de pujar fins al peu del pic d'Urriellu (Naranjo

de Bulnes) no es van poder acabar de complir per la intensa boira que hi havia a la zona i que no ens deixava precisar amb certesa el desnivell que presentava el camí. Així doncs, vam decidir canviar l'itinerari i ens vam desplaçar cap a un petit poblet que ens va deixar meravellats per la seva austera tranquil·litat.

L'endemà, a les 5 del matí, com de costum a l'horari "rutero", vam desmuntar totes les tendes del campament i una fina pluja amb boira baixa ens van acomiadar de Cangas de Onís. Ens vam desplaçar per carretera fins a Potes, per pujar després fins a Fuente De. Allà, vam agafar el telefèric i vam emprendre el camí fins al cim del Peñavieja (pic més alt dels Picos de Europa de Cantàbria, amb 2.619 m d'altitud).

Tots els components del grup vam poder assolir aquest cim després de pujar unes 6 hores entre pedres i isards, entre boira baixa i vent gelat, però amb un sol que, de tant en tant, ens donava força per no defallir.

Altres sortides al calendari "rutero":

Com cada any, ha esdevingut ja una costum anar a l'aplec del Matagalls el segon diumenge de juliol. Ens serveix de preparació per la ruta del més d'agost.

Aquest any, mantenint l'esperit "rutero", en el mes d'octubre ens vam desplaçar fins a Núria per pujar el cim del Puigmal.

També, en aquesta temporada tardor-hivern, ens hem afegit a la travessa Matagalls-Granollers que organitza el Centre Excursionista d'aquesta ciutat

Tenim previst, també, pujar al cim del Canigó, volent trepitjar la Muntanya que va inspirar Mn. Cinto Verdager a escriure el seu conegut poema «Canigó».

*Pujant la tartera del Puigmal.
- Vinga, fora mandra!*

SANTA EULÀLIA CAMINA

Una parada de la colla, durant la "Ruta dels Segadors"

Caminant per Catalunya

Si voleu compartir amb nosaltres alguna de les sortides que fem mensualment sereu benvinguts. Trobareu els cartells de la "bota" en els comerços habituals, informant de la durada, el lloc, l'hora i el grau de dificultat de l'excursió. Aquest any el calendari previst, des del gener, és el següent:

12 de gener - Camí de Ronda

9 de febrer - El Vallès

Al febrer (sense data) - Passejada de la calçotada popular

9 de març - Sant Martí de Centelles

13 d'abril - Montserrat

11 de maig - Sant Martí Sacalm - El Far

8 de juny - Núria - Ulldeter

6 de juliol - El Carlit

Dia: Segon diumenge de mes

Lloc trobada: Gasolinera Santa Eulàlia

Hora: Segons calendari

Convoca: Santa Eulàlia camina

Curriculum: Baixada del Tenes, Sant Llorenç i la serra de l'Obac, Gulleries, el Far, Cabrera, Puigsacalm, Puigoriol, Pla de la Calma, Sant Segimon, Corredor, Puig Rodó, Montserrat, Gorges de Carançà, Pica d'Estats, Puigmal i un llarc etcètera.

Us esperem. Bones festes i millor Any Nou!

ADF L'ALZINA

Sense notícies del foc

L'estiu 2002 va ser realment molt bo per a nosaltres. Gràcies al mal temps, les pluges i, és clar, gràcies al seny i al bon comportament dels ciutadans i ciutadanes, no hem hagut de lamentar cap incendi greu fora d'alguns petits focus durant la revetlla de Sant Joan. Aquesta any, part del material de l'Associació de Defensa Forestal (ADF) l'Alzina ha passat a mans del Servei de Protecció Civil de Lliçà d'Amunt. Tenen cura de les “cubes”, de les reparacions i patrullen cada dia. Intervenien quan hi ha algun incendi i també compten amb el nostre suport.

Només esperem que l'estiu que ve sigui indulgent com el del 2002 i que puguem disposar de més ajudes per part de les administracions.

GRUP D'OPOSICIÓ AL QUART CINTURÓ

Qui any passa, any empeny... i ja en portem 11

L'any passat començàvem el nostre escrit amb el següent text: "Enguany s'acompleixen deu anys dels inicis del moviment d'oposició al Quart Cinturó. L'an 1991, el llavors ministre del ram, Josep Borrell, va anunciar la "immediata" construcció d'una nova autovia que havia d'anar d'Abrera fins a Sant Celoni: el Quart Cinturó o Autovia Orbital".

El 2002, doncs, ha estat l'onzè any de vida del moviment ciutadà d'oposició al Quart Cinturó, una obra que ha estat rebutjada per ajuntaments, entitats, científics, experts urbanistes i planificadors del territori i, sobretot, per milers de ciutadans de les comarques per on hauria de passar (Baix Llobregat, Vallès Occidental i Vallès Oriental).

Costa molt fer balanç d'un any on han passat poques coses. Que sabem, és clar. Suposo que difícilment podrem saber mai tot el què s'està coent dins dels despatxos oficials, el contingut de moltes trucades entre polítics, empresaris, etc. Segurament tampoc sabrem mai el motiu de l'interès de molts polítics –de diversos colors polítics– per tirar-lo endavant. Però no cal tenir massa imaginació, tampoc.

Quan els arguments que justifiquen la construcció d'aquesta infraestructura van caient l'un rera l'altre...

Quan no hi ha cap interès per escoltar les alternatives que s'han anat proposant al llarg de 10 anys –perdó, 11!– ...

Quan els impactes ambientals i sobre la qualitat de vida de la població són tan evidents...

Quan tenim una autopista situada, com a màxim, a 10 km de la zona per on inicialment es preveia que passés el Quart Cinturó... i quan aquesta autopista està infrautilitzada a causa d'uns peatges que s'han anat prorrogant successivament...

I quan, així i tot, es continua mantenint la voluntat de realitzar aquest projecte, hi ha massa coses que, francament, no s'entenen. També podria ser, però, que el que escriu aquest text fos un ruc de solemnitat. Tot i que no ho descarto del tot (això de ser un ruc, vull dir), em nego a pensar que estiguem en una comarca amb una població tan elevada d'ases. Si fos així, l'ase català –una espècie autòctona del nostre país– no hauria estat a punt de desaparèixer.

Per acabar, permeteu-me que repeteixi íntegrament el final del text de l'any passat. No ha deixat de tenir vigència i, per tant, no cal buscar noves paraules per dir el mateix:

“De cara a l'any que ve, les més de 250 entitats continuarem treballant per intentar evitar la construcció el Quart Cinturó. Ho aconseguirem? Tant de bo. Però no ho podem fer sols. Ens cal treballar tots junts: el Grup d'Oposició al Quart Cinturó i tota la resta de veïns de Santa Eulàlia.

Fem-ho pel nostre poble i pel Vallès, aquesta terra on, com va dir el poeta Pere Quart, “tres turons fan una serra, quatre pins un bosc espès i cinc quarteres massa terra...”.

Bon any 2003!!!!

Arnau Queralt i Bassa

CE SANTA EULÀLIA

Bones festes i felix any nou a tothom.

Un any més el Club Esportiu Santa Eulàlia arrenca una nova temporada amb alguns canvis. Finalment l'estiu passat la junta va accedir a seguir una any més al capdavant del club. L'equip directiu es va engrandir amb la incorporació de tres mares i quatre pares més.

L'anterior coordinador del Futbol base, Àlex López i Company va cedir el testimoni al nou i inexpert Jofre Ciurans i Mallorquín. Els entrenadors han continuat tots i han arribat nous tècnics que, com els altres, ajudaran una temporada més a l'educació i formació dels nostres jugadors i jugadores.

Finalment hem aconseguit incloure un equip a cada categoria del futbol: Pre-benjamí (Futbol 7), Benjamí (Futbol 11), Aleví, Infantil, Cadet, Juvenil, Amateur i Primer Equip. En total, sumen 150 jugadors. Aprofitant l'avinentsa, demanem paciència i col·laboració als socis per fer que el nostre torni a ser el gran club que tots recordem.

Finalment, convidem, a tothom que vulgui, a col·laborar i/o jugar al CE Santa Eulàlia que, té les portes obertes a tothom.

Us saludem cordialment. Fins l'any vinent.

Jofre Ciurans i Mallorquín
Marc Sala i Fargas

EQUIPS CE SANTA EULÀLIA

Escola

Ivan Alonso Liarte
J. Carlos Barroso Vázquez
Pol Colell Altimira
Manel Egea Riera
Enric Fernàndez Duran
Oriol Fuertes Nicolàs
Joan Ibàñez Morcillo
Arnau Masdeu Velilla
Roger Soler Serrat
Entrenadors: Marc Sala i Àlex Serra Bonet

Pre-benjamí (Futbol 7)

J. Maria Bustillo Veras
Marc Comellas Bonet
David Fàbregas Salayet
Pere Grau Garriga
Hèctor Navas Seuma
Èric Padilla Sola
Jordi Poma Güeldos
Ezequiel Rita González
Entrenadors: Marc Sala i
Àlex Serra Bonet

Delegat: Carles Fàbregas

Representant junta: Francisco Padilla

Benjamí (Futbol 11)

Isaac Ariza Villanueva
Sergi Aymamí Valero
Aaron Garcia Lupiànez
Marc Girbau López
Mireia Gironès Maricalva
Martí Grau Puigdomènech
J. Luis Guzman Fernández
Ferran Insa Soltillo
Aimon Jenkinson Macià
Joan López Garrell
Javier López Gòmez

Daniel López Hernández, Gerard Martí Costa, Jordi Millan Martínez, Sergi Miró Congost, Santiago Núñez Marín, Ferran Oliva Vilarrasa, Genís Soler Vega

Entrenador: Ferran Crussents i Jordi Bassa

Aleví

Èric Bermúdez Pamos
Aitor Carreras Hernando
Toni Garcia Ortega
Francisco "Kiko" Garcia Rosa
Carles Girbau López
Josep Ibàñez Morcillo
Claudi Mansanet Sánchez
Albert Manso Bugaya
Jesús Paredes Mañas
Gerard Rodríguez Puga

Cristian Silvestre Sànchez
 Òscar Torres Gil
 Martí Vega Boada
 Pol Viader Dasquens
 Andrés Vivancos Baza
Entrenador: Marc Camps i Max Mansanet

Infantil

Francesc Ayuso Sànchez
 Francesc Càceres Martínez
 Àlex Cantero del Caño
 Martí Claret Llistuella
 Roger Gironès Maricalva
 Robert Gual Andújar
 Carlos Invernón Martínez
 Gerard Jenkinson Macià
 Sergio Luque Caballé
 Laia Margenat Dordas
 Dídac Mateo
 Gemma Riera Girbau
 Berta Roca Palà
 Itzan Sòria Carmona
 Marc Vilardebó Bellavista
Entrenador: Jordi Tuzon

Cadet

Rubén Bermudez Pamos
 Adrià Cors Ferré
 Òscar Garcia Pérez
 Enric Gascon Gordillo
 Khalid el Uniti
 Víctor Màrquez Espinosa
 José A. Martínez Alonso
 Mohamed El Hniti
 Ivan Muñoz Ortega
 Adrià Riera Gómez
 Marc Sànchez Corominas
 Daniel Talavera Matilla
Entrenador: Enrique Gascon

Juvenil

Xavier Aymamí Valero
Joaquim Bonet Fort
Antonio Caballero Arnes
Miguel A. Díez Espín
Antonio Escanio
Ferran Garcia Ciervo
Javier Gordillo Delgado
Fabian Huertas Juderias
Jordi Macias Mediavilla
Eduard Martín Cuartero
Javier Martínez Estíbalez
Daniel Morales Tabia
Guillem Requena Turigas
Víctor Robles Muñoz
David Verduo Grau
Entrenador: Miguel Morales

Femení

Cristina Brustenga Sunyer
Núria Camps Bonell
Clara Canals Casas
Mireia Cozar Ortega
Alba Dantí Ribas
Victòria Fernández Huertas
Maia Jenkinson Macià
Marta Margenat Dordas
Jéssica Martín Àrias
Soraya Mata Cano
Anna Maria Montes Cabot
Patrícia Peñarroya Villalta
Sílvia Pons Vilaseca
Vanesa Serra Bonet
Raquel Serrano Molina
Noèlia Toledo Ramírez
Entrenadors: Pepe Toledo i Jordi Soler

Amateur

David Bordes Fernàndez
Hèctor Cañizares Moreno
Jofre Ciurans Mallorquín
Isaac Ciurans Mesa
Jordi Galceran Jo
Christian Garcia Ortíz
Francesc Gual Martínez
Eduard Hernández Nadal
Xavier Hernández Pujol
Angel Javier Martínez Masana
Gerard Martínez Puigdomènech
David Molist Juan

Joel Montesinos Meisidre, Albert Morales Villar, Gregori Rodríguez Barberillo, Daniel Saucedo Cano, Alexandre Serra Bonet, Julian Siles Rojas, Xavi Tura Bover, Jordi Turzon Gelis, Jordi Villorvina Pujades

Entrenador: Claudi Olivan

Primer equip

Raül Alcalde, Sergi Ambròs, Marcel Bau, Josep Bossacoma, Marc Camps, Juan Andrés Fernández, Joan Esteve Fusté, Carles Galisteo, Enrique Hernández, Jaume Lumbreras, Max Mansanet, Robert Moral, José Morgado, Xavier Pons, Pere Pozanco, Jonathan Requena, Víctor Rodríguez, Bernat Sala, Jaume Saurí

Entrenador: Ricard Tetas

FUTBOL SALA SANTA EULÀLIA

Segona temporada a Primera Estatal A

El Futbol Sala Sta Eulàlia juga, per segona temporada consecutiva, a la categoria de la Primera Estatal A, l'equivalent a la Segona B de Futbol. Entrenem els dimarts i dijous, i cada 15 dies ens podreu veure jugar els dissabtes, a les 6 de la tarda, al pavelló. Els nostres objectius a l'inici de la temporada 2001-02, després d'aconseguir l'ascens, van ser els de mantenir la nova categoria, establir-nos a mitja taula i formar l'equip especialment els jugadors més joves. Tots aquests objectius els vam assolir amb èxit. Al final de temporada ens va correspondre el quart lloc de la taula classificatòria, a només 3 punts del segon classificat, fruit d'una excel·lent temporada carregada de victòries. Els bons resultats ens van sorprendre a nosaltres mateixos. Passat l'estiu hem reprès els entrenaments, i hem començat una nova temporada amb molta il·lusió, conscients de les nostres possibilitats, tant a nivell d'equip com d'estructura del Club. Per això, l'objectiu primordial de la temporada actual és consolidar-nos a la categoria amb certa comoditat. L'experiència i la joventut formen el conjunt de l'equip, treballador i constant, i poc a poc anem aconseguint seguretat i confiança al damunt de la pista, com ho demostren els bons resultats que hem aconseguit durant l'inici de temporada.

Bona part dels equips del nostre grup són de les Balears, de manera que els desplaçaments són part important de les nostres despeses. Altres clubs de la nostra categoria fitxen jugadors estrangers de reconegut prestigi, i tenen aficions de centenars de persones que els recolzen als partits. El nostre és un club modest, i estem molt lluny de tot això. L'equip i la junta us convidem a passar pel pavelló els dissabtes a la tarda a recolzar l'equip. L'afició és l'estímul que ens fa falta per continuar endavant.

Plantilla

Porters: Dani Asensio i Josep Padrós

Defenses: Pascual García, Javi Gómez, Raul Rodríguez

Alers: Borja Rodríguez, Francisco Javier Fernández, Luis Quesada, Isaam Trujillo

Pivots: Carles Asensio, Pedro López, Sergio Galisteo, Jonathan Fernández

President:

Manuel Gómez Infante.

Vicepresident:

Antonio Rodríguez.

Entrenador:

Juan Antonio Fernández.

Cos tècnic

(ajudants entrenador):

Emilio López i Josep Padrós.

Delegats:

Toni Asensio i Quim "el Xino".

CLUB ESCOLA DE BÀSQUET RONÇANA

Una nova entitat esportiva

Fa escassos mesos que un grup d'amics, amb el recolzament de l'AMPA i de la direcció de l'Escola Ronçana, l'Associació Companys de Camí i l'Ajuntament de Santa Eulàlia vam tenir la gosadia d'iniciar una nova activitat esportiva al poble.

Des de la primera convocatòria l'èxit no ens ha deixat de sorprendre, ja que un bon grup de nens i nenes s'han mostrat interessats en la pràctica del bàsquet.

El Club Escola de Bàsquet Ronçana va iniciar les activitats a les instal·lacions de l'Escola Ronçana el gener passat, quan també es va fer la presentació de l'entitat al teixit associatiu del municipi. El 22 de juny es va organitzar una diada de Fi de Curs amb un dinar a les Pinedes Castellet. El 30 de setembre es va donar el tret de sortida a la segona temporada del Bàsquet Ronçana, en aquest cas al Pavelló Municipal. Els primers partits oficials es van començar a disputar el 10 de novembre.

Plantilla Club Escola de Bàsquet Ronçana:

Benjamí: Andrea Rubio, Laia Alsina, Clàudia Turón, Marc Comellas, Alba Quintana i Gisel·la Pujante.

Aleví: Arnau Alsina, Aleix Barba, Albert Bigordà, Felipe Núñez, Jonathan Gutiérrez, Marc Uñó, Meritxell Poma, Arnau Guerrero, Maria Aguilar, Miquel Martí, Aina Soler, Albert Turón i Marta Vilageliu.

Infantil: Irina Altimira, Adrià Castejón, Oriol Fornieles, Mireia Moret, Roger Puigdomènech, Zaira Rubio.

Cadet: Ismael Delgado, Roger Guerrero, Germán Mateos, Marcel Narbonne, Toni Robles i Íker Rodríguez.

CLUB CICLISTA VALL DEL TENES

No parar

Crec que no m'equivoco si dic que aquest 2002 ha estat l'any amb més activitat dins del Club Ciclista Vall del Tenes. La passejada popular ha ampliat les seves fronteres, i la persistència en la sol·licitud d'un circuit permanent de dual eslàlom ha donat els seus fruits. Ambdós projectes en aquest moment ja són una realitat.

L'arriscada aposta per portar la pedalada popular fins als Cingles del Bertí no ha estat gens fàcil. En primer lloc perquè la longitud dels dos circuits de 38 i 15 km feia necessari un dispositiu humà de considerable magnitud i, per altra banda, perquè una parella d'àligues, d'una espècie protegida, que "residien" als Cingles van estar a punt de tirar per terra tota la feina feta. Després de mil i una gestions tot va transcórrer amb absoluta normalitat i la pedalada va ser un èxit rotund, amb 292 participants, que van gaudir, i patir, de la pujada per Sant Miquel del Fai i els Cingles de Bertí per, a continuació, baixar fins a Puigraciós, l'Ametlla i acabar al mateix punt de sortida, el pavelló poliesportiu del nostre poble.

Sense temps per pair l'alegria de la pedalada, l'Ajuntament de Santa Eulàlia ens anuncia que ens deixa el terreny de l'antiga "timba", al costat mateix de l'ermita de Sant Simple, per a la construcció d'un circuit permanent de dual slalom. Avui, el circuit ja està totalment acabat, en gran part gràcies a la magnífica feina que ha fet a sobre la màquina en José Cárdenas, i tot és a punt per acollir la segona competició d'aquesta espectacular modalitat del mountain bike que se celebra el 23 de novembre. No és exagerat dir que és un dels millors circuits a nivell nacional, i més tenint en compte que ja ha rebut una oferta per tal de celebrar-hi una prova de la Copa d'Espanya a principis del proper any.

Per acabar val la pena agrair a l'anterior junta tota la feina feta i donar la benvinguda a la nova direcció, encapçalada pel nou president Joan Josep Iglesias. Igualment cal felicitar a Bernat Guàrdia, corredor de descens en BTT i soci del nostre club, per la increïble trajectòria en la present temporada: segon millor pilot estatal, 11è en el ranking mundial, i campió del món per equips.

SOCIETAT DE CAÇADORS

Un 2002 agredolç

De bell nou ens tornem a retrobar, en vigílies de Nadal, per a explicar-vos una pila de coses. En primer lloc cal recordar els amics i companys de cacera que aquest any ens han deixat. Han estat dos Joans. En Joan Molins i en Joan Guillamón, fill. El primer, a més d'entranyable amic i magnífic company, era un experimentat caçador, amb moltes hores de muntanya, escopeta i bosc a l'esquena. Gràcies a ell, a la seva veterania i a la seva canilla de gossos, la colla del senglar de Santa Eulàlia podíem anar fent els nostres "pinitos" de caça major. El jove Guillamón, mort tràgicament a causa d'un llamp mentre caçava amb el seu pare i un amic, estava en la flor de la vida. Amb la seva alegria i vitalitat era per a tots nosaltres el símbol personificat de la joventut i l'esperança del futur que tots anhelem. Desitgem que descanseu en pau, companys, i que gaudiu eternament de bones caceres per prades infinites.

En un altre ordre de coses també us hem de dir que el departament de Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya ha creat una nova Direcció general de caça i pesca amb l'objectiu de coordinar la caça a tot el territori. El director és Jordi Padrós. També la Federació Catalana de Caça té un nou president que és el senyor Antoni Quer. Donem l'enhorabona a tots dos i els desitgem molt èxit com a resultat del seu treball conjunt a l'hora d'elaborar el "llibre blanc" de la caça.

Dins de la nostra Societat de Caçadors també tenim algunes novetats. Enguany s'ha construït un volador per criar aus, principalment perdius i faisans, però si fa falta es pot

reciclar per a tenir-hi conills. Fa molt de temps que ho portàvem de cap però fins ara no ho hem pogut materialitzar. Ara podrem repoblar el terme municipal amb uns animals més sans, més forts i més valents. En altres paraules, amb espècimens més adaptats a l'entorn i amb més possibilitats que criïn de forma natural al camp i al bosc. En aquest sentit, cal remarcar l'ajuda i participació dels propietaris de finques i dels pagesos, que en última instància són qui cuida la terra.

En el tema de les repoblacions val a dir que ja fa anys que se'n duen a terme i que possiblement encara ho haurem de seguir fent uns quants anys més, i ho fem perquè creiem que forma part de la nostra tasca de predadors. És cert que un elevat percentatge dels animals repoblats són abatuts pels caçadors, i d'altres morts per guineus o gats i gossos assalvatjats, però també és cert que molts d'altres sobreviuen, crien i es reproduïxen en llibertat i és, en aquest sentit, que ens hem de felicitar per la bona salut del nostre petit país municipal.

Si som bons per a extreure també ho hem de ser per a reposar. Per acabar, volem assenyalar la importància que pel col·lectiu de caçadors té la participació en les xerrades i col·loquis de l'Agenda 21. Nosaltres, que trepitgem la muntanya i que veiem els abocadors il·legals, les escombraries i deixalles pel bosc, les aigües negres desaiquant directament als torrents i rieres, els gossos abandonats, els camins malmesos pel pas reiteratiu i abusiu de motos i "quads", nosaltres que cacem animals, no podem fer ulls clucs i boca closa a la realitat que ens envolta. És molt possible que, com a caçadors que som, haguem de modificar i flexibilitzar algunes pautes de conducta i alguns hàbits adquirits, però no és menys cert que aquests canvis no els podem fer únicament nosaltres sols. Cal que tota la resta de ciutadans i ciutadanes facin el mateix en tot allò que els pertoca.

Bon Nadal i feliç any Nou

La Societat de Caçadors

CLUB PATÍ SANTA EULÀLIA

El Club Patí Santa Eulàlia és una entitat amb esperit de servei que ens ofereix un dels esports més emblemàtics, com és el patinatge artístic. Durant l'any 2002, l'entitat ha seguit comptant amb un gran nombre de patinadores i patinadors, emmarcats, en diferents nivells i categories. Això ens encoratja a seguir lluitant per poder assolir fites més importants.

A l'actualitat, el CP Santa Eulàlia compta amb dos grups: el d'iniciació i el de competició, que entrenen alternativament, de dilluns a dissabte. Una entrenadora (Noèlia Alcalde) i dues monitores (Carolina Hernández i Sílvia García) vetllen per la formació esportiva de les joves patinadores i patinadors.

Grup Escola

Paula Cardona, Raquel Carvajal, Judith Cladellas, Oriol Cladellas, Tània Domènech, Marta Fornieles, Mireia Gironès, Alejandro Hernández, Georgina Muñoz, Jèssica Navas, Marta Olsz, Alba Pasqual, Elisabeth Pena, Alba Quintana, Almudena Rosa, Andrea Sànchez, Helena Sànchez, Míriam Muros, Míriam Vilaseca.

Monitores: Carolina Hernández i Sílvia García.

Grup de competició

Meritxell Bonet, Nàdia Domènech, Gisel·la Gual, Ariadna Gubern, Carla Gutiérrez,
Elisenda Sànchez, Laura Valcàrcel, Carla Vilarrasa.

Entrenadora: Noèlia Alcalde.

Pel que fa als resultats esportius, han estat molt positius durant l'any 2002:

En categoria cadet, Laura Valcàrcel va aconseguir una magnífica sisena posició al Campionat d'Espanya. En la categoria de Certificat, Gisel·la Gual es va proclamar campiona de Barcelona. En la categoria d'Iniciació C, Elisenda Sànchez i Carla Vilarrasa van assolir el primer lloc en l'Intercomarcal. Una bona collita esportiva que ens encoratja a mantenir la nostra línia de treball.

Al marge de l'activitat de formació i competició, el Club Patí Santa Eulàlia es preocupa també de la promoció del patinatge artístic a Catalunya. En aquest sentit, l'entitat organitza (amb el recolzament de l'Ajuntament i de molts establiments comercials del poble) una exhibició d'aquest esport, que fem coincidir amb les vacances de Nadal. A l'estiu, a més, es presenta un festival en el que participen totes les nostre patinadores i patinadors, i clubs d'arreu de l'Estat, acompanyats de figures de relleu internacional. Una cita ineludible per a aquest esport que converteix Santa Eulàlia de Ronçana en la capital del patinatge artístic català.

La Junta

CLUB ESCACS SANTA EULÀLIA

Una nova entitat

Una colla d'aficionats hem fundat una nova entitat en el nostre poble, el Club d'Escacs Ronçana, amb l'ànim de promocionar aquesta activitat lúdica i esportiva, i poder disposar d'un punt de trobada per a tots aquells que vulguin gaudir d'aquest esport, de qualsevol edat o nivell de joc.

Sabem que són molts els veïns que, de forma no professional, a les seves llars, en família o amb grups d'amics, juguen a escacs, i creiem també que el Club Escacs Ronçana podrà oferir-los l'oportunitat de millorar el seu nivell de joc, de participar en torneigs i competicions, i els serà útil per intercanviar experiències i coneixements.

És dins d'aquest marc que compartim la il·lusió de començar aquesta aventura que, de ben segur, ens ajudarà a la formació de les persones, en especial la quitxalla, i contribuirà al desenvolupament de valors intel·lectuals i socials, a més de donar a conèixer el nostre poble més enllà de l'àmbit comarcal.

Volem fomentar l'associacionisme treballant en el coneixement tècnic d'aquest esport, punt bàsic per poder créixer com a club, a més de facilitar la participació i l'organització de competicions, amb la qual cosa ben segur que aconseguirem millorar el ni-vell dels nostres jugadors.

Antecedents

El dia 19 d'octubre de 2001 va començar els divendres a la tarda, a "La Fabrica", un curset d'escacs, ja amb la idea de formar el Club en el moment que això fos possible. El curset va començar amb quatre alumnes. Hem fet poca publicitat, perquè volíem créixer dins d'un ordre. Amb això, després de set mesos de curset tots els divendres, hi havia un grup estable de tretze alumnes, 8 d'ells en edat escolar.

Hem organitzat també, dins del propi curset, diverses activitats destinades a donar experiència i coneixements:

- * 8-12-2001. Durant la Festa Major d'hivern, vàrem organitzar una exhibició de simultànies, amb la participació de 12 jugadors del nostre poble.

- * 12-4-2002. Quatre jugadors visiten el Club d'Escacs Montornès, on juguen unes partides i coneixen una mica el funcionament d'un club.

- * 19-4-2002. Un jugador visita el Club d'Escacs L'Ametlla, amb la mateixa dinàmica.

- * 4-5-2002. Presentem un jugador a la fase Intercomarcal dels Jocs Escolars per equips d'Escacs que es va celebrar a Montmeló, organitzat pel Consell Comarcal amb el suport de la Federació Catalana d'Escacs.

* 10-5-2002. Fem un encontre amistós L'Ametlla-Santa Eulàlia a nivell escolar, on portem 7 nens que juguen dues partides cada un. El menys important, el resultat, fou una derrota per 11'5 a 2'5.

* 17-5-2002. Fem, a "la Fàbrica", l'encontre de tornada, on lògicament tornem a perdre, aquest cop per 9 a 4.

En acabar el curset, el mes de Juny, constituïm formalment el Club d'Escacs Ronçana, amb una junta provisional per, després de l'estiu, elegir la Junta Directiva. L'1 d'Octubre d'enguany es realitzen les eleccions i es comunica a l'Ajuntament i als medis de comunicació el seu resultat, fent la inscripció corresponent a la Federació Catalana d'Escacs.

Activitats fetes i previstes

Un club d'escacs implica, sobretot, un seguit d'activitats basades en l'aprenentatge, en el joc com a entreteniment i en la competició en la seva vessant més esportiva. És per això que la mateixa dinàmica del Club d'Escacs Ronçana ens portarà a organitzar i a participar en un seguit d'activitats multitudinàries, ja sigui dins del nostre club o bé més enllà de l'àmbit local. En destaquem les següents:

Formatives

Curset d'escacs 2002/2003, tots els divendres a la tarda de les 18'30 a les 20'30, adreçat a tothom qui vulgui jugar i aprendre, sense importar el nivell ni l'edat. La participació és un èxit espectacular, ja que tenim 42 alumnes que segueixen el curset, de totes les edats. S'ha iniciat el 4 d'Octubre i s'acabarà a mitjans de Juny de l'any vinent.

Dins d'aquest àmbit es formaran equips per participar al Campionat de Catalunya per equips i als Jocs escolars, sense deixar de banda els intercanvis amb el Clubs d'Escacs d'altres municipis veïns.

Socials i competicions

* Dins del programa de la Festa Major d'estiu, el 3 d'agost fem una exhibició de partides simultànies amb 20 taulers, amb la participació del nostre President, en Joan Turón.

*Iniciem la col·laboració amb el Club d'Escacs l'Ametlla, on tots els divendres, a les 10 del vespre, es realitzen encontres per anar agafant experiència de competició.

*Dins del programa de la Festa Major d'hivern, s'incorpora el 1er. Torneig d'Escacs, amb la intenció que es faci cada any!

*S'inicien el Jocs Escolars amb la participació dels nostres jugadors que han sortit de la pedrera. (Curset 2001/2002/2003).

*El proper mes de gener participarem en el Campionat de Catalunya per equips, amb la inscripció d'un equip A i un equip B.

*L'any vinent es farà el primer campionat social, amb la participació de tots els socis i la creació d'un ranking intern, que funcionarà pel sistema de reptes entre jugadors.

*Els nostres jugadors federats participaran de forma individual als diversos Torneigs que s'organitzen a tota la comarca.

Us animem a tots els que hi esteu interessats. Veniu a conèixer el Club i, si us agrada, –tant de bo–, apunteu-vos-hi, per aconseguir que l'entitat porti a terme les tasques lúdiques i esportives per a la que ha estat creada, i sigui un lloc de reunió i d'esbarjo per a la gent jove i la gent gran; en definitiva per tots els santaaulaliencs.

Bones Festes!.

AUTOMÒBIL CLUB RONÇANA (ACR)

Festa ACR

Perquè no vam organitzar cap cursa a Santa Eulàlia?

Els eslòloms són el primer graó dins l'automobilisme esportiu, en l'apartat de turismes. Dins d'aquesta especialitat, els eslòloms socials, com el que vam organitzar el 2001, són idonis per popularitzar i acostar la competició als aficionats del nostre poble. La combinació d'una llicència/assegurança de la Mutualitat general esportiva per al pilot i l'assegurança de la Federació Catalana d'Automobilisme, pel que fa a la responsabilitat civil dels organitzadors, feien que resultés molt econòmic per als participants, cosa que ens va permetre gaudir d'una inscripció de 110 pilots de Santa Eulàlia i de poblacions de la rodalia en la cursa de l'any passat.

Enguany no hem pogut organitzar el nostre eslòlom per problemes d'assegurança. La Federació Catalana no disposa de cap companyia que vulgui assegurar les nostres curses. Tampoc podem fer servir l'assegurança de la Federació Espanyola perquè els participants no disposen de llicència de pilot federat, que és molt cara.

Ben segur que si la temporada que ve se soluciona aquest problema, tornarem a tenir cursa de cotxes a Santa Eulàlia.

Festa de l'ACR

El diumenge, 1 de maig, vam celebrar la Festa Anual de l'Automòbil Club Ronçana (ACR), amb un dinar de germanor al pavelló poliesportiu. La trobada de companys i companyes, i també d'amics i amigues del club, va ser tot un èxit. Ens vam trobar més de 100 persones. La festa es va completar amb una concentració de tots els vehicles de carreres del club que participen en les diverses competicions.

Competició

Els resultats esportius dels nostres pilots aquest 2002 que ja s'acaba han estat realment destacables:

- En el campionat de muntanya, el jove Jordi Vilardebó ha fet un paper immillorable amb el seu petit però efectiu Peugeot 106. En les 8 proves en què ha participat, ha quedat en la primera posició de la seva classe. Els resultats obtinguts han estat els següents: Campió de Catalunya de la classe 1, subcampió de Catalunya del grup N, campió d'Andorra del grup N i de la classe 1. També ha pres part en el ral·li de Sabadell del campionat de Catalunya, essent el primer de la seva classe.

- En ral·lis de terra, Enric Folch i el seu copilot, Joan Argemí, han lluitat tot l'any en les sis proves disputades fins ara. A falta d'una carrera es troben situats en la primera posició de l'Open de Catalunya de ral·lis de terra. Esperem que el dia 15 de desembre, en l'última prova que s'haurà celebrat a Súria, es proclamïn campions de Catalunya en aquesta especialitat.

Pere Bonet
i Francesc
Vilardebó.

- Pere Bonet ha participat en dues especialitats. En ral·lis d'asfalt, amb Francesc Vilardebó de copilot, han aconseguit una meritòria primera posició en categoria dièsel. En l'altra especialitat, la de muntanya, també han assolit la victòria del Campionat de Catalunya en categoria dièsel.

- També Jordi Cañas i el seu copilot, Jaume Muñoz, amb un nostàlgic R8-TS, dins del campionat de Catalunya de ral·lis d'asfalt, en l'apartat de cotxes històrics, i a falta d'una prova, ocupen la segona posició.

Ja veieu que aquest 2002 ha estat ple d'èxits esportius.

Només ens queda desitjar-vos molt Bones Festes i un pròsper any 2003.

Enric Folch i
Joan Argemí..

Jordi
Vilardebó.

ONG “AJUDA’M A CRÉIXER”

Continua el treball al Perú

L'ONG “Ajuda'm a créixer”, en el seu afany d'ajudar els infants de zones depri-mides del Perú, aquest any ha iniciat l'execució de dos projectes al país sudamericà. D'una banda la construcció d'un dipòsit d'aigua potable per a la Llar d'Infants orfes de Huànuco i l'abastiment d'aigua a la Comunitat de Colpa-Huànuco.

La construcció del dipòsit d'aigua per a la Llar d'Infants orfes de Huànuco ha estat possible gràcies a la col·laboració de l'Ajuntament de Santa Eulàlia i als ajuts dels socis de l'ONG. Les obres es van iniciar el novembre de 2001 i van finalitzar al maig d'aquest any. La iniciativa beneficia a 75 nens i nenes d'entre 4 i 12 anys.

D'altra banda, el projecte d'abastiment d'aigua per a la Comunitat de Colpa - Huànuco també ha tingut un important suport. En aquesta ocasió, ha pogut veure la llum pel recolzament de la Fundació Roviralta i pel de la Parròquia i l'Ajuntament de Santa Eulàlia. Aquest projecte està destinat a un col·lectiu que viu en condicions de pobresa extrema i compta amb una població de 400 habitants, amb un elevat percentatge de nens i nenes de 0 a 12 anys. El principal mitjà de subsistència és l'agricultura.

Ara mateix, tenim intenció –i, de fet, ho estem fent– de promoure projectes de Desenvolupament Humà i Productiu, a la zona. L'objectiu és generar treball en comunitats pobres del Perú. Amb la loteria de Nadal recaptarem fons per a la compra de roba y joguines pels nens de Huànuco.

Les persones que vulguin col·laborar amb la nostra entitat poden fer els donatius al compte número 2100 3092 65 2100949435 de "La Caixa" o bé posar-se en contacte amb els integrants de l'ONG “Ajuda'm a créixer” al telèfon 607 160 700.

CAN FARELL DE LA VALL

Cases que tenen història

Enguany, tenim el goig de col·laborar en el número 40 de l'Anuari local de Santa Eulàlia de Ronçana. 40 anys de publicació constant i ininterrompuda tenen un mèrit digne de ser lloat, i ens han d'impulsar a tots no només a mantenir aquest mitjà de comunicació, sinó també a millorar-lo, tal i com s'ha fet en els darrers temps, perquè continui editant-se quaranta anys més.

A partir del número 4, estampat l'any 1966, es va iniciar el present apartat, dirigit inicialment pel senyor Josep Claret, sota el títol de "Cases que tenen història", pel qual han desfilat el passat, els records i les anècdotes de can Maspons de la Vall, can Burguès, can Brustenga, can Barbany, can Maspons de Sant Cristòfol, can Lluç del Tussol, can Torras, can Cabot de la Vall, can Granada, can Puig de la Vall, can Falgar, ca l'Uñó, Rosàs, can Magre, can Farrarons, la Ferreria, can Gafa, can Pallàs, can Tries, el nucli de la Sagrera, can Feu del Rieral, can Cases, can Genís, can Turell, can Colom, can Polvoré, can Donat, les cases del Bonaire, can Sebastià i ca l'Arcís, can Corder, can Jaume Parellada, can Rocasalbas, l'església i la rectoria, ca l'Artiguetes, la Bastida Vella, can Vendrell de la Vall i el Molí d'en Vendrell.

Avui, una nova casa s'afegeix a aquesta

llarga llista: can Farell de la Vall, una antiga masia que actualment és un restaurant. Com en els altres casos, la seva història és molt interessant i complexa. Trobar el seu passat i poder-lo explicar no hauria estat possible sense la col·laboració de moltes persones a les quals cal agrair la seva aportació. Per això, volem donar les gràcies de forma especial a la família Riera-Garcia, els actuals propietaris; a Lluís Boada i Victòria Barbany, els antics masovers; a Montserrat Duran Farell, descendent dels Farell propietaris de la casa, i al seu marit Antoni Sagalés; a Joan Sagalés, Pepita Burgada, Maria Rosa i Montserrat Colomer, que han aportat moltes dades sobre la família Farell; i, finalment, a la senyora Maria Rosa Sala, viuda de Sagalés, que ens ha facilitat la coneixença de les persones sabedores d'aquesta història. Els records de totes elles han contribuït a bastir dignament un relat que la documentació amb prou feines podia aixecar.

Descripció de la casa

Can Farell es troba al barri històric dit de la Vall, a Santa Eulàlia de Ronçana. L'edifici actual s'aixeca a uns 250 metres del torrent de Castellet, a l'extrem sud-oest del poble. Tradicionalment, per accedir-hi es passava o bé pel camí de can Puig, o bé pel de can Figueretes.

Vista de Can Farell de la Vall.

Modernament, hom pot arribar-hi pel carrer Joan I, que enllaça la carretera de Caldes de Montbui a Granollers c-1415 a l'alçada del quilòmetre 5,75, amb la zona dita Pinedes del Castellet, que envolta la casa.

La masia i part de les seves terres s'estenien sobre sòls bàsicament sedimentaris entre els torrents de Castellet i de la Font d'Abril, tot i que a la banda de Lliçà d'Amunt, disposava d'una gran extensió de bosc prop de la serra de can Senalla.

Can Farell de la Vall és una casa força complexa. Com la majoria de llars habitades de forma més o menys constant durant centenars d'anys, es fa difícil afirmar amb rotunditat si és d'un segle o d'un altre, ja que diverses parts d'aquests edificis van ser fetes en períodes diferents. En el cas de can Farell, conviuen elements arquitectònics que van des del segle XV fins al segle XX.

Can Farell és una casa de planta baixa i pis. El cos central és rectangular i la façana està orientada a migdia. Probablement, en els seus orígens, es tractava d'un edifici amb carener paral·lel a la façana i coberta a dues vessants, tot i que modificacions posteriors n'han variat l'aparença. Aquest cos central té una balconada que divideix horitzontalment tota la façana principal i una part de la de llevant. La part superior està coronada per un terrat envoltat per una balustrada, pròpia de finals del segle XIX o dels inicis del segle XX.

A la façana principal, trobem dos finestrals a la planta baixa ocupant el centre i la part dreta. El d'aquesta part, situat a prop del portal del barri, havia estat una porta per la qual la mestressa de la casa tenia accés a l'edifici. Al costat esquerre, actualment protegit dins una espècie de porxo envidriat, es conserva el portal antic, dovellat, amb una llinda plana de fusta sobre impostes. Molt a prop, encara subsisteix el pedrís.

Al primer pis de la façana, hi sobresurt el finestral de l'esquerra, situat al damunt de la porta, tot i que de forma asimètrica. Originàriament, es trobava a la sala de la casa. Es tracta d'una finestra geminada d'estil gòtic, dividida per una columneta. El capitell de l'esmentada columna i les impostes estan decorats amb elements vegetals. Aquest tipus de finestral,

Finestral gòtic del primer pis.

aparegut a partir del segle XIV, és habitual a les masies dels segles XV i XVI. Les dues altres finestres d'aquesta façana disposen d'una decoració recent. A l'extrem dret, també hi ha un rellotge de sol.

Enganxat a aquest edifici, a la banda de ponent, se n'aixeca un altre, possiblement del segle XIX, orientat de nord a sud, amb carener també paral·lel a la façana i coberta a una vessant. La part més meridional d'aquest altre edifici es caracteritza per una galeria que s'obre al costat de llevant i de migdia, i que popularment rebia el nom, mentre hi vivien els Boada, del "terrat de les cebes", ja que allí hi estenien aquestes plantes. A aquest recinte, s'hi podia accedir per l'interior de la casa o a través d'un senzill portal que hi havia al costat de la porta principal d'accés a la mateixa casa. La part septentrional, però, que s'estén des de la façana fins a la part del darrera, es troba aixecada un pis més.

Dovella central del portal del barri.

Al costat est de tot aquest recinte, fora del barri però enganxat a l'edifici principal, hi ha un altre cos, possiblement dels segles XIX o XX, amb una altra galeria, amb cobertura a una sola vessant.

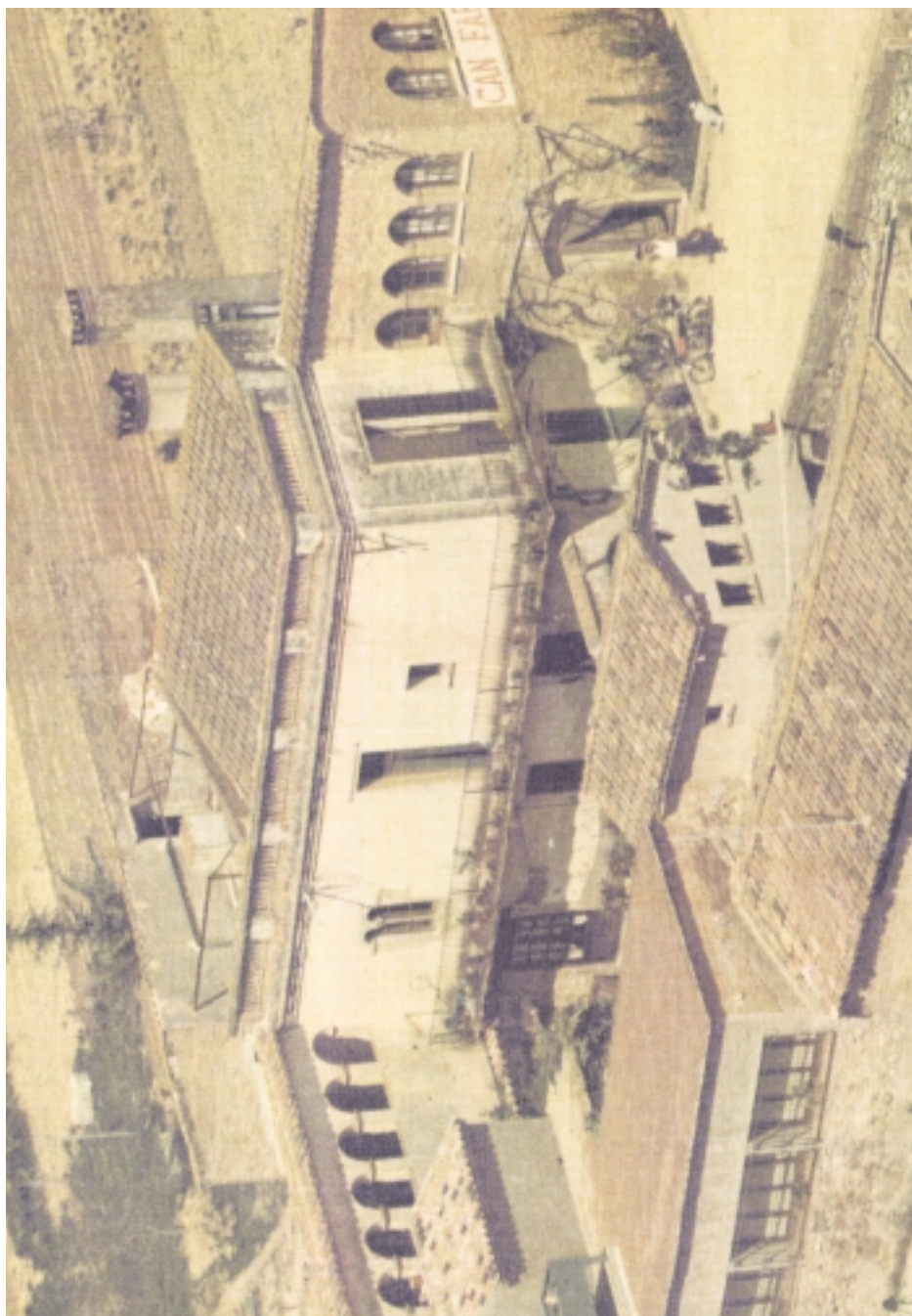
Al davant de l'esmentada façana principal, hi havia diversos recintes propis d'una explotació agrícola -quadres per al bestiar i porxos per a desahir els utensilis de les feines de pagès-, així com un pou situat a tocar del portal d'entrada. Avui en dia, aquests edificis ja no desenvolupen les funcions en què van ser concebuts, sinó que fan de menjador dels comensals que van a can Farell. Cal destacar que tot aquest conjunt forma un barri que encara té la seva porta d'accés al costat oriental. Es tracta d'un magnífic portal dovellat d'arc rebaixat. A la dovella central, hi ha una inscripció que fa "IHS Pau Farell, 1741". Amb el pas del temps, altres cossos han anat ampliant l'estructura de la casa, especialment al darrera i a la banda de ponent. En la majoria de casos, es tracta de construccions modernes pensades per a la tasca professional que avui s'hi desenvolupa.

Quan la casa era una masoveria, el seu interior estava dividit en dos: una part era per als amos, i l'altra per als masovers. Aquesta situació encara es recorda a la casa. D'aquests interiors, cal destacar l'entrada, força llarga, a la qual es té accés per la porta principal de la façana de migdia. A mà dreta, un primer portal conduïa a l'antic menjador dels amos de can Farell, avui conservat amb unes magnífiques rajoles al seu voltant. Just al costat d'aquesta estança, n'hi havia una altra que havia estat la cuina de la mestressa. A aquesta cuina, també s'hi podia entrar per la desapareguda porta exterior de la mateixa propietària.

Tornant a l'entrada, plena d'estris propis d'una masia, trobem una segona porta que conduïa a la primitiva cuina de la casa. Aquesta habitació és la part més vella de l'edifici, i encara conserva tot l'encant d'abans. A un costat, hi trobem la llar de foc, amb el seu faldar, i repartits per totes les parets, hi ha armaris i prestatges. Enganxada a aquesta cuina, hi ha una altra cambra, dita del "forn", ja que precisament aquí hi havia el forn de coure el pa, del qual tan sols se'n conserven les seves obertures interiors. En aquest mateix lloc, s'hi ha col·locat una gran gerra d'oli que es va trobar al rebost de la casa. Tot plegat es manté amb delicadesa i harmonia.

Al capdavant de l'entrada, arrenca l'escala que du al primer pis; abans, era de pedra. A mitja escala, encara es conserva un espiell format per cinc foradets, els quals permetien guaitar des de l'interior sense ser vist. Al costat esquerre de l'escala, es podia accedir a l'antic celler-rebost, de dimensions petites.

A l'esquerre de l'entrada, un altre portal donava accés a una part del celler que també s'utilitzava com a magatzem per a tota mena d'utensilis. Avui, aquesta zona s'ha transformat en un gran menjador. Aquí, es poden observar alguns dels pocs mobles que la família Riera va trobar propis de la casa: una magnífica pastera i un escó. Cal destacar que al capdavant d'aquesta estança, cap a la banda septentrional, encara es manté una gruta excavada a la terra, d'entre 30-40 metres de llargada, la qual es troba a una temperatura constant de 12° centígrads. Conten

Vista aèria de Can Farell a inicis dels anys 1980 (Foto: família Riera-Galcio)

L'entrada de la casa.

que s'havia fet servir com a rebost per conservar-hi alguns aliments, tot i que la senyora M. Antònia, l'actual propietària, explica que, segons alguns autors, aquesta mena d'excavacions servien de cambres mortuòries quan hi havia un difunt a la casa, abans de la seva sepultura. En Lluís Boada, nascut a can Farell, recorda que als últims dies de la guerra, en aquella gruta, hi van amagar algunes coses, com sacs de mongetes, i fins i tot hi van entaforar una bicicleta del mateix Lluís.

Al pis de la casa hi ha les diverses habitacions-dormitori, actualment adaptades als temps moderns i al gust dels que hi viuen. Antigament, algunes d'aquestes cambres tenien una alcova. En visitar aquesta part de l'edifici, encara se'ns recorda quines estances eren pròpies de la mestressa, i quines eren dels masovers tot i que quan l'any 1922 en Josep Boada i la Josefa Vergés, els masovers, es van casar, pràcticament feien córrer tota la casa, ja que el propietari, Fèlix Fages, realitzava poques estades a can Farell.

Al capdamunt de l'edifici, es troba un terrat des del qual hi ha una vista esplèndida d'aquesta zona.

L'albada de la història de can Farell

Les troballes arqueològiques a la zona de la Vall de Castellet han estat abundants, i mostren la presència humana des d'antic. Al torrent de la Font d'Abril, s'hi va trobar una punta de fletxa del Paleolític Superior; prop de can Figueretes, va aparèixer un taller de sílex del Neolític, i no gaire lluny del turó de can Paiaigua, Josep Estrada i Josep Dantí van parlar d'unes restes de l'època celta -que situaven uns 800 anys abans de Jesucrist-.

Amb la romanització, s'incrementen les descobertes en aquest indret, situat al costat de l'antiga via romana que unia les ciutats d'Illuro -l'actual Mataró- i Aquae Calidae -Caldes de Montbui-. Així, a can Puig de la Vall, prop del torrent de la Font d'Abril, es van localitzar frag-

ments d'utensilis romans del segle II a.C. Des de llavors, la Vall es va convertir en un indret ben ocupat per explotacions d'aquella època. Segons deia en Josep Estrada, *"En tots aquells camps compresos entre can Maspons i can Puig de la Vall, hi hem trobat moltes deixalles d'època romana, sobretot, forns de coure àmfores, molt interessants per a l'estudi de la ceràmica. És probable que pertanyessin també a aquesta propietat les restes de parets i forns situades a l'altra banda de la carretera de Caldes, aproximadament en el km. 4,5."* Els propietaris també expliquen la localització de tota mena de troballes arqueològiques a tocar de la casa, incloses inhumacions humanes.

Passada l'època antiga, van aparèixer diversos masos a la Vall; alguns han arribat fins als nostres dies, i d'altres van desaparèixer enrunats fa centenars d'anys -mas Aguilar, mas Vendrell, mas Caseta, mas Sabat, mas Mitjans, mas Maspons, mas Cabot, mas Roure, mas Sacandella, mas Puig, mas de l'Albareda, mas Camp, mas Bassa, mas Junyelles-. De tots ells, ens hem de fixar en el mas anomenat Camp,

perquè encara subsisteix avui en dia, però sota el nom de can Farell.

Sabem poques coses de l'antic mas Camp. Com altres heretats del barri, era una propietat del senyor de la casa de Castellet. El primer personatge de la masia que coneixem era un tal Antoni Camp, el qual, juntament amb Pere Puig de la Vall, va vendre un altre mas anomenat Comes a Antoni Caseta, pagès de Santa Eulàlia, l'any 1434. Per tant, la casa ja devia existir al segle XV. En el fogatge -o recompte de les llars- de 1497, es parla d'en Camp, entre el Castellet i en Bassa, i en el de 1553 es cita el nom del pagès Antic Camp.

L'any 1574, Antoni Camp confessava tenir el mas Camp, habitat, i el mas de l'Albareda, derruït, així com diverses peces de terra, pel senyor de la casa de Castellet, Carles de Vilademany. A més, reconeixia ésser home propi, soliu i afocat, és a dir, obligat a fer estada permanent a dit lloc i sotmès a diversos tributs feudals. En canvi, més de cent anys després, el propietari d'aquests masos era un

Detall de la cuina.

Can Farell de Caldes de Montbui.

mercader de Barcelona afincat a Mollet, anomenat Antoni Borrell. Potser els Camp no van poder superar l'enorme crisi agrícola de les darreries del segle XVI i els inicis del segle XVII, i van haver de vendre's la seva hisenda.

Fos com fos, el 19 de febrer de 1683, el citat Antoni Borrell i el seu fill Ignasi van alienar el mas Camp, l'enrunat mas de l'Albareda, i totes les seves terres a un pagès del terme de Caldes de Montbui, anomenat Pau Farell, fill del magnífic mas Farell de la parròquia de Sant Sebastià de Montmajor.

El mas Farell de Sant Sebastià de Montmajor

El mas Farell de l'antiga parròquia de Sant Sebastià de Montmajor és un dels més antics de la comarca. Els documents del segle XI ja parlen d'un indret anomenat *Farello*, i l'erudit Enric Moreu-Rey cita un protocol de 1167 que diu: "*Sia a tots notori que jo, Berenguer, per la gràcia de Déu comte de Barcelona, us faig donació de la facultat de fer un mas al cim de Montmajor, al lloc anomenat Farell, a vos, Sorian, i a la vostra muller, Ermengarda, i a la vostra prole i posteritat*". A partir

d'aleshores, els descendents dels esmentats Sorian i Ermengarda van habitar al mas Farell i van prendre aquell topònim per cognom, donant lloc a la nissaga dels Farell.

Amb el pas dels temps, les terres del mas es van ampliar notablement i la riquesa de la família també, fins al punt que, l'any 1721, Josep Farell, amo de la casa, posseïa prop de 1.020 quarteres de terra. L'heretat era molt rica en boscos -169 quarteres-, ermots -450 quarteres- i rocams -360 quarteres-. Sens dubte, es tractava d'una gran finca de muntanya, i l'any 1875 en Francesc Maspons i Labrós en va saber captar encara la seva opulència, quan la va descriure tot dient: "*L'ampla estesa de teulada que mostra, els grossos corrals, bons per a guardar a cents els caps de bestiar, els cellers amb ses portes foranes per a les tines, en les quals, quan ve el temps de la verema, han de fer descans llargs rengs d'empicarolats matxos, la capelleta, l'ample barri, les corts i porxos tots grans i espaiosos, denoten bé que és grossa pagesia*."

Tanta abundància potser va ser el motiu d'inspiració de llegendes sobre els propietaris d'aquell bé de Déu. Així, Joan Amades ens parla d'un mític amo del tros, el "Fort Farell",

un home honrat, valent i tan fornit i gros que, en les seves caminades, arreplagava un dels pins més grossos de la seva hisenda i el feia servir per bastó.

Doncs bé, quan Cristòfol Colom va tornar d'Amèrica, va portar tres negres, un dels quals era un veritable gegantàs, gran com una muntanya. Diu la rondalla que el rei en va quedar molt admirat, i que els consellers de Barcelona, veient l'entusiasme reial, li van dir que encara es sorprendria més amb un altre gegant, encara més alt i ferreny que el negre dut del Nou Món. Es referien al Fort Farell de Caldes de Montbui. El monarca, exaltat, va demanar per veure'l, i els consellers el van fer cridar.

El Fort Farell va baixar a Barcelona amb el seu pi tot ballant i saltant, i quan el rei el va ullar, va quedar ben admirat. Enfervorit, va manifestar la seva voluntat de veure'l lluitar amb el gegant negre dut per Colom, i en Farell s'hi va avenir.

En primer lloc, per tal que agafessin forces, van servir un gran tiberi als dos homes: cassolades de bacallà amb mongetes, bou a l'adoba, romesco, fricandó... Mentre el Farell menjava sense dir res, el negre, arrogant i segur de la seva victòria, no parava de dir-li:

"Menja, menja, Farellàs,
que mai més no menjaràs."

I el Farell, res. Quan va arribar l'hora del combat, prou que el gegant negre va intentar fer xixina al seu contrari, però no hi havia manera de moure el gegant de Montmajor. Quan el negre ja es va veure perdut, el Farell preguntà al senyor rei, que s'ho guaitava des del palau reial:

- Què voleu que en faci d'aquest ninot?
- Fes-ne el que vulguis -li contestà el monarca-, que tu ets ben amo.

Aleshores, el Fort Farell el va agafar per una orella com si fos una palla i el va llençar cap a les Amèriques passant pel damunt les teulades de la ciutat. Aquesta mateixa rondalla va inspirar aquella cançoneta que fa:

El gegant del pi, segons un full de rengle de mitjans del segle XIX.

*El gegant del Pi,
ara balla, ara balla;
el gegant del Pi,
ara balla pel camí.*

*El gegant de la ciutat,
ara balla, ara balla;
el gegant de la ciutat,
ara balla pels terrats.*

Segons Amades, el gegant del Pi és el Farell, que amb el pi per bastó ballava pel camí de Caldes a Barcelona, i el gegant de la ciutat és el gegant negre que el Farell va llençar i fer ballar pel damunt de les teulades.

El benestar d'aquella stirp, però, es va extingir, i quan l'any 1875 en Maspons n'explicava la història, en deia: "Avui, d'aquella forta nissaga dels Farells ja quasi res en queda; es diu si de sos descendents fins n'hi ha que l'almoina demana. Solament la casa, passada a mans estranyes, allí dalt resta, esguardant a sos peus tot aquell formós i sempre ric pla del Vallès."

Els Farell de Santa Eulàlia (1683-1901)

Abans del seu ocàs, però, un fadrísterm d'aquella gran masia de Montmajor, nascut a

Antiga pastera de Can Farell.

la segona meitat del segle XVII, es va instal·lar a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana. El seu nom era Pau Farell de la Muntanya, i els seus descendents van habitar al poble durant gairebé dos-cents anys. Com hem dit més amunt, l'any 1683 va comprar el mas Camp, el derruït mas de l'Albareda, les seves peces de terra i un cens d'una quartera de forment que en Jaume Puig prestava per dos camps del mas de l'Albareda, al mercader barceloní Antoni Borrell. El preu d'aquella transacció va ser de 1.500 lliures. A partir d'aleshores va passar a viure al poble i, lentament, l'heretat comprada va ser coneguda com can Farell.

Aquella hisenda termenejava a llevant amb terres del mas Junyelles -propietat de l'amo de can Bassa-; a migdia amb el torrent de Castellet; a ponent amb les terres de la casa de Castellet i al nord amb les terres del mas Bassa.

En ésser fill d'uns pagesos benestants, l'esmentat Pau podria haver rebut un dot

important quan es va casar, cosa que va fer en tres ocasions. La primera muller es deia Maria Girbau i Pujades, i sembla que no tingueren criatures. La segona esposa, Teresa Grau, li va donar tres noies: Maria, la qual es va casar amb Baldiri Roca, de Canovelles; Teresa, que va contreure matrimoni amb Josep Torrents, de Plegamans; i Paula, esposada amb Francesc Vidal del Roure, de Santa Eulàlia. Finalment, la tercera i última muller d'en Pau Farell fou Margarida Paiàs i Albinyana, amb qui tingué dues criatures: Josep i Pau.

L'any 1711, trobem en Pau Farell ocupant el càrrec d'administrador de la Làmpara i la Candela de l'església parroquial de Santa Eulàlia –es tractava de mantenir un altar dedicat a la Verge Maria–, tasca que compartia amb els pagesos Jaume Brustenga i Genís Burguès.

Pau Farell, el fadrister de Caldes que va venir a instal·lar-se a Santa Eulàlia, va morir l'any 1715. Com que els seus fills Josep i Pau encara eren menors d'edat, durant un temps van ser uns tutors i curadors designats pel mateix Pau Farell, els que es van encarregar d'administrar casa seva. L'any 1718, aquests mateixos curadors van confessar posseir, en nom de Josep Farell, hereu del difunt, el mas Camp i totes les seves terres pel marquès de Rupit, senyor de la casa de Castellet, a cens de 2 lliures i 5 sous a pagar una part per Nadal i la resta per la festivitat de Sant Joan del mes de juny, i 2 quarteres de forment, bo, net i rebedor per Sant Pere i Sant Feliu del mes d'agost. A més, confessaven que els possessors de dits béns continuaven sent homes propis, solius i afocats, amb l'obligació de tenir la casa habitada.

Tot i que en Josep Farell i Paiàs havia d'ésser l'hereu, l'any 1733 va renunciar a tots els seus drets en favor del seu germà Pau, el qual es va convertir en el propietari del mas. Suposem que en Pau va viure durant força anys, ja que el seu testament és de 1788. Certament, aquest individu degué engrandir notablement la casa –com indica la llinda del portal del barri– i les seves terres, i potser va aconseguir que la seva nissaga ascendís en l'escala social de la comarca. Així, segons l'arbre genealògic que conserva la família

El finestral de la sala, amb els festejadors.

El vell menjador dels propietaris.

Sagalés-Duran, aquest Pau Farell va ser nomenat "cavaller". De fet, entre els records de la família Farell, existia la idea que antigament el seu cognom havia anat precedit de l'aristocràtic "de", però que un avantpassat va optar per abolir-lo, pensant que era una rèmoira antiquada i obsoleta.

A mitjan segle XVIII, can Farell va assolir una posició notable entre les cases del poble. Segons el cadastre realitzat l'any 1758, la finca disposava de 24 quarteres de conreu; 1 quartera d'hort; 6 quartans de fruitar i 6 quartans més d'oliverar. Aquestes eren les possessions de Santa Eulàlia, a les quals hauríem de sumar les que s'estenien per Lliçà. Per tot plegat, en Pau Farell pagava 389 lliures i 18 sous, de manera que era el sisè major contribuïdor del poble, pel darrer dels propietaris de can Brustenga, de can Vendrell, de can Burguès, de can Maspons de la Vall i de can Maspons del Rieral. No estava gens malament, si tenim en compte que la família tan sols feia dues generacions que residia a la par-ròquia.

Aquest intens progrés econòmic també va

tenir la seva manifestació social a través de les esposalles del dit Pau i de la seva prole. En primeres núpcies, l'any 1734, es va casar amb Margarida Rosàs i Pasqual, la qual suposem que era filla del mas Rosàs de Santa Eulàlia, una altra gran heretat del poble. Aquest matrimoni va tenir cinc fills. Dues criatures, anomenades Maria -nada el 1737- i Josep -nascut el 1741-, van morir essent infants, fenomen molt habitual aleshores. Un altre noi, Salvador, fou declarat incapaç de governar la casa.

En canvi, la primogènita, Teresa, es va casar amb l'hereu de can Margarit de Riells l'any 1756, i la seva germana petita, Maria Antònia, nascuda el 1743, es va casar amb l'hereu de ca l'Artigues de Lliçà d'Amunt, Pere Artigues, a l'edat de 24 anys. Segons els capítols matrimonials de la parella, el pare de la núvia li va donar 275 lliures, 2 caixes amb la seva roba i diversos vestits nupcials –un de domàs, un de xamellot retort, un altre d'escot negre i una caputxa de vellut–. Segons van pactar, el dia del casament li faria donació de dites caixes, robes i vestits, i li entregaria la resta en el termini d'un any. Cal dir que tant els Margarit com els Artigues eren nissagues benestants de la baronia de Montbui.

Quan va morir la seva primera esposa, Pau Farell no va trigar gens a trobar-ne una altra. L'any 1744 es va casar amb Eulàlia Vilarosal i Mas, segurament cercant l'hereu que encara no tenia. Fruit d'aquest matrimoni, entre 1745 i 1769, van néixer fins a 12 fills. Malauradament, cinc d'aquelles criatures van morir quan encara eren infants. El tercer, de nom Pau, nascut l'any 1748, va esdevenir l'anelat hereu de la casa.

Els seus germans abandonaren les tasques agrícoles i es dedicaren a altres oficis –Andreu va ser comerciant i es va traslladar a Figueres; Joan feia de semoler a Barcelona, i Josep, el petit de tots, va ser ferrer–. Les seves germanes, com s'esperava d'elles, es van casar: Josefa ho féu amb l'hereu del mas Prat de Baix de Montbui; Coloma es va unir amb un tal Morató de Premià, mentre Maria es va esposar amb Isidre Suquet de la parròquia de Canovelles.

Pau Farell i Vilarosal va haver d'afrontar temps difícils, a les acaballes del segle XVIII i als primers decennis del segle XIX, un període de conflictes, guerres i misèria. A

l'entorn de 1777, es va casar amb Agnès Mir Ribas i Barata, amb qui va tenir deu fills, la meitat dels quals van morir essent criatures.

L'hereu, de nom Josep, va néixer l'any 1780. La seva germana Josefa, nascuda el 1787, es va casar amb un tal Vallhonest de Granollers. Una altra germana, Lluïsa, es va unir en matrimoni amb en Codina de Tiana. Finalment, la tercera germana que va superar la infantesa, Maria Rosa, es va maridar amb un cirurgià de Castelló d'Empúries, Jaume Subirats. Sabem que l'esmentada Maria Rosa va morir força jove, a l'edat de 27 anys, i ho féu a Santa Eulàlia, *"ha ont se encontraba per recobrar la salut"*, segons diu la seva partida de defunció. La malastrugança semblava perseguir aquella generació, ja que un altre germà, Francesc, pagès, va morir als 23 anys *"de resultas de una caiguda"*.

Finalment, Pau Farell i Vilarosal va morir l'any 1820 al poble. Se li feren 4 oficis de funeral amb l'assistència de set sacerdots. Tenia 72 anys.

El seu fill i hereu, Josep Farell i Ribes, es va casar amb Josefa Cabot i Maspons, filla de can Cabot de la Vall. D'aquest personatge en coneixem algunes coses, i en sospitem força més. Sabem que l'any 1821 encara residia a la casa pairal de Santa Eulàlia, ja que aleshores va enterrar a un nadó, el qual *"fou batejat en casa per la llevadora"*, fenomen habitual a l'època en casos d'urgència, per tal que l'ànima de la criatura no anés a parar als llimbs –el lloc on, segons la doctrina catòlica, van les ànimes dels infants morts sense baptisme–.

Però, a partir de 1821, no hi ha cap rastre de la família Farell a la parròquia de Santa Eulàlia de Ronçana. Encara més, l'hereu dels esmentats Josep i Josefa, en Jaume Farell i Cabot, sembla que va néixer a Barcelona. Per tant, sospitem que al segon quart del segle XIX els Farell van deixar de viure al poble per traslladar-se a la ciutat comtal. De fet, en aquell temps, altres nissagues de la zona també van abandonar Santa Eulàlia –els Rosàs es van traslladar a Sant Feliu de Codines i els Maspons de la Vall ho van fer a Granollers–. D'altra banda, sabem que l'any 1849, a can Farell hi havia una família de masovers, amb el matrimoni format per Francesc Girbau i la seva esposa Teresa Ribera.

Detall d'una finestra de la casa.

Una altra novetat respecte les generacions anteriors va ser l'evolució d'algunes de les filles del matrimoni de dit Josep Farell i Josefa Cabot. Si bé la filla gran, Vicenta, es va casar amb un tal Rovira, precisament de Barcelona, tres altres filles van esdevenir religioses a diversos cenobis de la capital: Francesca va ser monja beata al convent de Sant Domènec; Joaquina va convertir-se en monja al monestir de Sant Joan, i la petita, Lluïsa, va arribar a ser abadessa mitrada del convent de Santa Clara de Barcelona.

Què feia en Josep Farell a Barcelona? A què es dedicava? Per un document de 1920, sabem que fou mestre de l'antic *Gremio entre Tenderos-Revendedores de Barcelona*; per tant, creiem que en Josep s'establí a la ciutat comtal com a comerciant, tal i com continuà fent el seu fill i hereu, Jaume Farell i Cabot. L'esmentat Jaume es va casar, en primeres núpcies, amb una tal Semproniana Gubern,

*El matrimoni format per Josep Farell i Carolina Xiol, i la seva filla Montserrat
(Foto: Maria Rosa i Montserrat Colomer).*

amb qui va tenir dos fills: Jaume, mort quan encara era un infant, i Josep. El matrimoni degué durar poc a causa de la mort de la citada Semproniana. Així, l'any 1866, Jaume Farell es va tornar a casar, aquest cop amb una filla de can Maspons de la Vall, Teresa Maspons i Cadafalch. La cerimònia es va celebrar a l'abadia de Montserrat. Fruit d'aquelles segones núpcies, van néixer dues criatures: Maria Àngela, la qual morí essent una nena, i Jaume. Per tant, a en Jaume Farell i Cabot, el van sobreviure dos fills: el gran, Josep Farell i Gubern, i el petit, Jaume Farell i Maspons.

Per aquells anys, can Farell de Santa Eulàlia ja devia fer temps que es duia en règim de masoveria. Les característiques de l'heretat no havien canviat gaire, de manera que l'amillament de les terres fet l'any 1860 registra la mateixa extensió que ja recollia el cadastre del segle XVIII. Així, es fan constar unes 25 quarteres de terra, a més de la casa, 2 bous, 1 cavall, 4 porcs i 15 moltons. L'amo de

la propietat, Jaume Farell i Cabot, va morir a Barcelona el 18 de juny de 1868.

El fill primogènit, Josep Farell, va estudiar als escolapis de Barcelona. Nat en el si d'una família rica i benestant, als 13 o 14 anys va perdre la seva mare, Semproniana. Sembla que aquesta circumstància va determinar el seu futur. La vida d'internat al col·legi va durar fins als 18 anys i, cada vegada més, va quedar relegat tot i ésser el fill gran. Realment, mai es va preocupar de treballar, i sempre va confiar en el seu paper d'hereu. Però, el segon matrimoni del seu pare i el naixement del seu germanastre, Jaume, van trastornar les seves perspectives. Segons sembla, aquest segon fill fou l'elegit per succeir al seu pare. D'aquesta manera, en Josep es va trobar sense ofici ni benefici.

L'esmentat personatge s'havia casat amb Carolina Xiol, natural de Granollers. Fruit d'aquest matrimoni, només van tenir una filla, Montserrat Farell i Xiol, nascuda a Granollers l'any 1896. Evidentment, la situació del seu

pare també la va marcar molt, ja que, en principi, ella hauria d'haver estat l'hereva del patrimoni del seu avi, fet que mai es produí. Curiosament, segons conten els que la van conèixer, de tota l'heretat del seu avi, la Montserrat sempre parlava de la finca de Santa Eulàlia de Ronçana, la casa pairal de la família.

Dissortadament per ella, quan tan sols tenia 20 i pocs anys, van morir el seu pare i la seva mare —en una nota manuscrita de dita Montserrat, al darrera d'una fotografia seva, es llegeix: *"Montserrat Farell, cuando todavía tenía mis queridos padres que tanto me contemplaban. Con profundo dolor en tres meses los perdí. Dios los tenga a la Gloria Eterna por sus bondades"*—.

Sola i sense el coixí d'un gran patrimoni, va aprendre l'ofici de barretera, i durant un temps es va dedicar a fer capells per a les senyores, fins que va entrar al servei de la família Colomer com a senyoreta de companyia. El senyor Colomer era un gran industrial del tèxtil de Sabadell, i necessitava algú que tingués cura dels seus cinc fills. Tot això succeïa a l'entorn de 1930 o 1931.

Aquella tasca i aquella família van donar sentit a la vida de la Montserrat, la qual va establir una estretíssima relació amb els Colomer. Durant la guerra civil, ella va tenir cura dels béns que posseïen a Sant Quirze de Safaja i a Barcelona i, en els anys posteriors, sempre va estar relacionada amb algú de la família, fins al punt que en la seva vellesa, van ser els Colomer els que es van encarregar de trobar-li una residència i de mantenir-la.

Dona molt ben educada i d'una sensibilitat extraordinària, sempre es va lamentar del què hauria pogut ésser, però mai fou. A més, sempre va tenir present els seus orígens, i expliquen que quan passava prop de la muntanya del Farell de Caldes de Montbui, recitava uns versos que ens recorden, i molt, els de la llegenda del Fort Farell:

"Farell, Farellàs,
no moriràs pas".

El seu oncle, el germanastre d'en Josep, en Jaume Farell i Maspons, va ser més afortunat. Nascut a Barcelona, es va convertir en

"Montserrat Farell, cuando todavía tenía mis queridos padres..."

(Foto: Maria Rosa i Montserrat Colomer).

l'hereu de la família Farell, i per tant va esdevenir propietari de la casa de Santa Eulàlia. Home molt actiu, professionalment es va dedicar al comerç de vins. Amb la fortuna familiar i amb la que ell va forjar, va acumular una riquesa molt notable. En Jaume era culte i tenia empena, però també li agradava el joc i, sobretot, la caça. Ja aleshores, a principis del segle XX, era capaç de traslladar-se a l'Aragó per les seves caceres. En el seu cas, es va casar amb una cosina, Teresa Mas i Maspons, filla de can Mas de Palaudàries.

Però en Jaume és recordat, sobretot, per un caprici que li va sortir molt car: es va enamorar de la finca que envolta l'ermita de Sant Medir, situada a la serralada de Collserola, dins el terme municipal de Sant Cugat del Vallès. Va comprar el terreny, va artigar una bona part de l'entorn, i va fer construir un casal de proporcions enormes. Tot i que no es va arribar a arruinar, aquella inversió va resultar molt cara. Potser, i només

Jaume Farell i Maspons, ben jovenet (Font: Antoni Sagalés i Montserrat Duran).

potser, per aquest motiu es va haver de desprendre d'una part del seu patrimoni. Qui sap si fou aquesta circumstància la que va provocar la venda de can Farell de Santa Eulàlia.

El que sabem del cert és que, segons l'arxiu municipal, a l'entorn de 1901, els hereus de Jaume Farell —és a dir, de Jaume Farell i Cabot— van vendre la casa pairal de Santa Eulàlia a un senyor de Barcelona anomenat Fèlix Fages i Vilà. D'aquesta manera, es va posar punt i final a la presència de la família Farell al poble, una presència que havia començat feia més de dos-cents anys, quan aquell fadrí de la muntanya del Farell havia vingut a instal·lar-se al pla.

Nous temps: els Fages i els Boada (1901-1969)

El nou amo, en Fages, també era tot un senyor de Barcelona. Vivia a una casa que havia fet aixecar el seu pare a la plaça Urquinaona, i disposava d'una gran riquesa urbana i també rústica. Com explicarem més endavant, va ser un membre actiu de la Cambra Agrícola del Vallès Oriental, creada l'any 1901. Potser per això, coneixia el propietari de can Puig de la Vall, en Josep Riera i Camp, veí de can Farell. Quan en Puig es va assabentar que la finca de can Farell es venia, va aconsellar a en Fages que la comprés, i aquest li va fer cas sense ni tan sols veure l'heretat. Per ella, en va pagar 50.000 pessetes de l'època.

A més d'aquesta hisenda, en Fages era l'amo de can Coromines de Bigues i de can Sorgues i de can Turó de Llerona. D'altra banda, també es va fer construir una gran casa al passeig de la Garriga. Evidentment, formava part d'una família adinerada i, endemés, era fill únic. La Victòria Barbany, muller d'en Lluís Boada, masovers de la casa, el recorda prou bé quan diu *"Jo no he vist mai cap senyor com aquest, era un senyor fora de sèrie, [...] un senyor, però senyor d'aquells que jo no n'havia vist mai cap, [...] un senyor de dalt a baix."*

L'any 1901 va participar en la fundació de l'esmentada Cambra Agrícola Oficial del Vallès (CAOV), una associació que pretenia

Lluís Boada i Victòria Barbany, amb la seva filla Maria, i la senyora Maria Coquert al centre.

Foto: Lluís Boada i Victòria Barbany).

superar el moment difícil que vivia el camp català, sota la direcció dels propietaris. Precisament, l'any 1908 en va ser escollit president.

Un any després, es va presentar a les eleccions provincials dins la candidatura de la Lliga Regionalista —el principal partit de l'època del catalanisme conservador—, juntament amb Enric Prat de la Riba i Lluís Pericas. Aleshores, la junta directiva de la CAOV va enviar una carta a tots els socis sol·licitant el vot per a la seva candidatura, en la qual es deia: *"El triomf del senyor Fages representarà una sèrie inacabable de sacrificis per a ell, però de beneficis extraordinaris per a la comarca, [...] ell ha demostrat una i mil vegades que sap sacrificar-se per aquesta terra de les seves afeccions, a on hi està afincat i hi passa llargues temporades."*

Tant per la seva posició social, com per la seva capacitat d'actuació, gaudia d'una certa autoritat moral. A més, en Lluís i la Victòria

La família Boada a Can Farell. (Foto: Lluís Boada i Victòria Barbany).

expliquen que durant molt de temps va ser un dels membres més actius del Liceu de Barcelona.

El senyor Fages es va casar en tres ocasions, però en cap cas va aconseguir tenir descendència. La seva tercera muller, Maria Coquart, era professora de piano, i coneixia un nebot d'en Fages. Aquesta va expressar la voluntat d'entrar al conservatori del Liceu, i ho va aconseguir gràcies a en Fages.

Les estades d'en Fèlix Fages a can Farell realment eren poc freqüents. En canvi, la seva tercera esposa va passar més temps a la casa. El senyor Fages va morir a l'entorn de 1955. Com que no va tenir descendència, les seves propietats van anar a parar a diverses institucions de beneficència. Però, can Farell va restar en mans de la seva vídua, la citada Maria Coquart.

Durant tots aquests anys, a la casa hi vivia la família Vergés, que hi feien de masovers. A principis del segle XX ja s'hi van instal·lar en Francesc Vergés i la seva muller Teresa Margenat, els seus fills Pere i Josep, i la

muller d'aquest darrer, Clotilde Pocerull, amb la seva filla comuna, Josefa Vergés i Pocerull. Provenien de can Màrgens de Llerona, on també hi estaven de masovers.

L'any 1922, l'esmentada Josefa Vergés es va casar amb en Josep Boada i Vallès, fill de can Liro de Llerona. Encara hi ha força gent gran del poble que els recorda. Fruit d'aquest matrimoni, va néixer en Lluís Boada i Vergés, que molt amablement ens ha explicat els records que guarda de can Farell, i les seves germanes Matilde, Pilar, Maria i Rosa.

Ell va anar a estudi a les escoles de dalt el poble amb el senyor Riart, tot i que va acabar l'aprenentatge amb el senyor Batlle. Hi tenien tres quarts de trajecte, sempre a peu, i feien el viatge d'anada i tornada dos cops cada dia. Pel camí, jugaven amb els companys, i en el temps dels nius, s'enfilaven als arbres per veure si n'hi havia algun de garces. Llavors, al voltant de can Farell hi havia poques cases: can Puig al costat de dalt; can Figueretes, i el veïnat de ca la Laia, can Cinto Magret, la Casa Gran i can Fluvià.

Les feines que feien eren les de qualsevol casa de pagès. En general, hi havia 100 quarteres de bosc i 50 quarteres de conreu –bona part de les quals s'estenien a l'altra banda del torrent, al costat de Lliçà–. No tota la terra la portaven els Boada. Altres cases també menaven terres –els de cal Menció, els de cal Paiaigua o els de can Vinyeta–.

Els tractes econòmics dels masovers amb els amos eren els propis de l'època: tot i que en Fages els hi permetia fer córrer tota la casa, també havien de pagar la meitat de la collita d'alguns fruits, com les avellanes i ametlles, que aleshores valien força cèntims. Aquestes parts es pagaven al procurador, el qual passava comptes amb el propietari –antigament, els procuradors havien estat els de can Puig de la Vall, el citat Josep Riera i el seu fill Pere, i més modernament ho havien estat els de can Burguès, en Francesc Margenat i el seu fill Josep–. A més, d'ençà de la guerra, els masovers acostumaven a donar, de forma altruista, un cistell setmanal carregat de tomà-

quets, enciams i un parell d'ampolles de llet al senyor Fages, que li feien arribar a través del camió de la llet.

Malgrat les condicions del contracte de masoveria, les relacions dels Boada amb els Fages sempre van ser molt bones. En Lluís només havia vist l'amo, el senyor Fages, a can Farell dues vegades. En canvi, la senyora Maria Coquart va estar més sovint a can Farell, on va arribar a estimar-se molt les filles del Lluís i de la seva dona, l'esmentada Victòria Barbany, casats l'any 1955. Fruit d'aquest matrimoni van néixer les seves filles Maria, Josefa i Teresa.

Però, com que els tractes econòmics es mantenien igual i els Boada volien millorar-los, van dir al procurador de la mestressa que si no canviaven les condicions, marxarien, i van marxar. Quan van tancar la porta del barri, van tancar també la història agrícola de l'heretat, que va deixar de funcionar com a explotació rural, activitat desenvolupada des dels seus inicis.

Antic celler, convertit en menjador del restaurant.

Detall del restaurant.

Aleshores, la casa va quedar dos o tres anys tancada i es va començar a degradar. La senyora, desenganyada, va vendre la finca poc temps després. Ho van comprar tres o quatre persones, les quals van començar a parcel·lar-la i a urbanitzar-la, de manera que també l'entorn de la casa es va anar transformant de mica en mica.

La família Riera-Garcia (1971-2002)

Finalment, l'any 1971, en Josep M. Maspons i en Miquel Riera van comprar a mitges la masia i els seus voltants amb la idea de transformar-la en restaurant. Entre els seus primers clients hi havia les persones de Santa Coloma de Gramenet que pujaven amb autocar, convidades per l'empresa immobiliària, i esmorzaven a can Farell.

El matrimoni format per en Miquel Riera i la seva esposa M. Antònia Garcia ja tenia

experiència en l'àmbit de l'hostelaria. Havien portat un restaurant a l'Espluga del Francolí i, més tard, es van traslladar a Bigues, on van llogar can Traver. Va ser aleshores quan van conèixer en Josep M. Maspons, qui els hi va oferir de portar també el restaurant La Vall, tal i com van fer. En mig de tots aquests tràfecs, va sorgir l'oportunitat d'adquirir can Farell, la qual no van deixar escapar. Un temps després, concretament l'any 1976, la senyora M. Antònia va comprar la part d'en Maspons.

La feinada de la família Riera-Garcia va ser considerable, ja que tot estava força deixat, i calia condicionar aquell espai per a una activitat totalment nova a la casa. Però, la tasca feta al llarg dels anys ha donat els seus fruits, i ha convertit can Farell en un dels restaurants més coneguts de la comarca.

Evidentment, tots els fills de la casa –Miquel Àngel, Jordi Albert, Pilar, Mireia i Marc– han viscut aquest ambient, i tots han contribuït a formar-lo, però cal destacar el paper d'en Miquel Àngel, el cuiner de la casa, guanyador del premi al plat típic del Vallès Oriental –el rostit de pagès amb farcellets de mel i mató–.

Ben segur que, en l'actualitat, el Fort Farell no es podria acabar totes les viandes, menjars exquisits, bons vins i delicadeses que arriben a sortir de la cuina d'aquesta casa de la Vall.

Text: Xavier Ciurans i Vinyeta
Fotografies: Albert Roca Font

CADA ANY UN PERSONATGE:

Joan Dantí Sala

La vida d'en Joan Dantí, "el Joanet de Can Pou", camina en paral·lel amb el desenvolupament agrari i industrial del nostre país al segle XX. Va ser un dels primers camioners del nostre poble, quan el transport de mercaderies per carretera tot just començava a créixer d'una manera generalitzada. Als inicis dels anys trenta, a la majoria de pobles del Vallès podíem trobar-hi algun camió encarregat de distribuir mercaderies; eren feines de transport de llenya i productes agraris, bàsicament per enviar a Barcelona. A Santa Eulàlia, teníem el camió de Can Baró i el de Can Barbany. D'aquesta manera, les ciutats es podien proveir de productes amb poc temps i es podien transportar tots aquests béns on el ferrocarril no hi arribava. La història d'en Joan Dantí és la història dels primers camions que van circular per les nostres carreteres: Hispano-Suiza, G.M.C, Ford... Però també és la història d'una joventut estroncada per la Guerra Civil i que va patir les dificultats de la postguerra. Una generació admirable, que va aconseguir sobreposar-se al tràngol i va ser capaç de tirar endavant, amb el seu treball i esforç, a tot un país. En Joan és un home senzill que, amb els seus 86 anys, conserva una extraordinària memòria i claredat mental. És una persona vital que encara condueix el seu cotxe sense cap problema i, per damunt de tot, és un home que t'explica les coses tal i com les veu. I això és d'agradir.

Presenteu-vos

Em dic Joan Dantí i Sala i vaig nèixer el 17 de gener de 1916. Sóc fill del Joan Dantí i de la Maria Sala. I el cinquè de sis germans, quatre nois i quatre noies.

Què recordeu de la infància?

Mira, vam començar a anar a col·legi, primer, amb el mestre Tramosa i amb Francesc Riart, després. Amb ell vaig acabar l'escolarització. Va ser abans de temps perquè va venir un senyor de Barcelona –el Joan de Can Puig– perquè anés a fer de repartidor de llet pels pisos de la capital. Aleshores devia tenir 14 o 15 anys. Vaig estar-hi 7 o 8 mesos i, després, vaig tornar a Santa Eulàlia per ajudar el meu germà que era paleta. Jo li feia de manobre. Tot i això, tenia ganes d'aprendre un ofici nou. Al cap de poc, me'n vaig anar amb el camió del Josep de Can Barbany a fer viatges a Barcelona. A Can Barbany és on vaig aprendre a conduir, el que seria la meua professió.

Com anava abans això de treure's el carnet?

Molt fàcil. Jo m'estava a Can Barbany i va venir una agència de conduir de Granollers –un tal Mayol– per treure'm el carnet. Vaig anar a Barcelona a examinar-me. Concretament al carrer Muntaner. Les pràctiques les havia fet per lliure pels camins de Santa Eulàlia amb el turisme de Can Barbany. L'examen va consistir en fer una maniobra amb el cotxe al mig del carrer i un petit qüestionari amb preguntes, encara ho recordo, sobre com funcionava un motor diesel. Vaig aprovar, el carnet de segona ja era meu. Acabava de complir 18 anys.

Al poble no hi havia massa cotxes.

El 1934 en tenien a Can Brustenga, Can Barbany, Can Baró, a Can Puig i a Can Lluís. Per aquells dies jo ja anava amb un camió de dues tones i mitja de Can Barbany. Va ser aleshores quan un amic de l'Ametlla, que treballava a Can Calet, em va dir que tenia intenció de deixar la feina. Em va comentar si jo em volia quedar amb el seu lloc de treball. I sí, sí, vaig deixar Can Barbany i me'n vaig anar a Can Calet, a conduir un camió Citröen. Anava a repartir gra a Sant Feliu i al molí d'en Pineda.

Joan Dantí, vestit de militar durant la Guerra Civil.

Tot això passava mesos abans de la Guerra Civil.

Plegava de la feina dissabte al vespre. Agafava la moto –una Gilera de 5 cavalls que havia comprat al Josep de l'Areny– i me n'anava a Can Pou. Passava el diumenge a casa. Recordo que aquell 18 de juliol –era un diumenge– estava a Can Pou i vaig anar a l'aplec de Santa Justa. I allà van començar a arribar cotxes i rumors, i la gent va marxar cap a casa. Jo l'endemà vaig anar cap a l'Ametlla, a treballar amb el camió. Al cap de pocs dies, el Comitè va venir per incautar-nos-el. A mi em van dir si el volia conduir jo i els vaig dir que no. Vaig deixar el camió i vaig tornar a Can Pou.

I que vau fer aleshores?

Després de 15 o 20 dies sense feina fixa, el senyor Jorba em va venir a dir que, com que jo havia estat a Can Barbany, perquè no feia uns sacs de farina o de blat per moldre. No en sabia tant com el moliner, però coneixia l'ofici. Hi anava dues hores cada dos dies. Després

la Unió de Rabassaires (el sindicat dels pagesos on portaven els productes per a la compra-venda) va incautar el cafè de Can Rajoler. I em van fer encarregat de repartir els sacs de farina. També hi feia els albarans. Encara recordo com sobre la Sala es feia el guano (barreja d'anoniac i superfosfat).

No vau anar a la guerra?

Sí, el 1937. Vaig marxar amb el Cisco de Can Valls, el Pepet de Can Mestret, el de Can Cacauihet i el de Can Rocasalbas. Ens van fer presentar a Barcelona, a la Caixa de Reclutes del Parc. La mare em va fer un paquet de menjar pel viatge. Després de dos dies a Barcelona, centenars d'homes vam agafar un tren en direcció a Madrid per anar a la Guerra amb el bàndol de la República. A mig camí, poc abans d'arribar a Alcàzar de San Juan, el tren va parar a prop d'un mercat. Una cinquantena de passatgers vam baixar a comprar. Teníem gana. Devia ser l'estiu perquè jo vaig agafar dues síndries, però en vaig haver de llençar una perquè el tren marxava. Quan vam arribar a Alcàzar de San Juan ens van fer

anar a Tembleque. D'allà cap a la Caja de Reclutas de Fuencarral, i, després cap a la carretera d'Extremadura, on vam passar 8 o 10 dies.

Quin viatge!

Sí. Llavors van demanar gent de diversos oficis. També mecànics. Vaig sortir voluntari i em van destinar a Madrid, al Cuartel de Fuencarral. Allà recordo que em vaig trobar el Fèlix Vinyeta, el Jaume de Can Sitges i a un taxista de Granollers. La moral era baixa. Jo procurava fer el cor fort.

On us destinen?

Mira, a fer de xofer. Concretament al Garage Alves, al carrer de Bravo Murillo de Madrid. Hi havia 5 o 6 camions i ambulàncies, abandonats per manca de personal especialitzat. Hi vaig anar amb el Negre, de Parets, el Santacana, de Molins de Rei, el Serra, de Gironella i amb un noi de Balsareny. Tots de la mateixa quinta. Ens va examinar un sergent tartamunt que deia que "esesesesesesestos catatatatalanes saben mamamamamás

Equip del CE Santa Eulàlia en el que va jugar Joan Dantí, cap a la dècada dels anys 40 del segle XX. A dalt (d'esquerra a dreta): Joan Dantí, Quimet Turell, Genís Puigdomènech, Josep Ciurans, Josep Puigdomènech i Enric Torras. A baix (d'esquerra a dreta) Lluís Barbany, Jaume Maspons, "Gendra", Pasqual i Miquel Maspons.

Vestit de futbolista a Lecasa (Navarra), el 1954.

que yo". A mi em van destinar, primer, a una ambulància, i després a fer l'abastiment pel front amb un camió. El vehicle era d'un transportista gallec que feia el viatge del peix entre La Corunya i Barcelona. L'esclat de la Guerra Civil va enxampar-lo a Madrid. I li van incautar el camió. Em venia a veure i em deia: "Juan, consérvame bien el camión". Així vaig continuar fent la intendència, amb viatges a Ciudad Real per anar a buscar menjar i combustible per als soldats. Formava part de l'abastiment de la 43 Brigada.

Com vivíeu?

Tenia el que volia. Però estava tip d'estar-me allà. Vaig demanar un permís de 4 o 5 dies per anar a casa. Vaig al·legar que el meu pare estava malalt. I ell estava més bé que jo!. Vaig venir a Santa Eulàlia i a casa em van dir que perquè no desertava i m'amagava en alguna casa, però jo vaig tornar. Vaig fer-ho 3 o 4 dies més tard. Em jugava un bon arrest. Recordo

que vaig arribar a les 12 de la nit, a la Puerta del Sol. Venia de València, on un autocar carregat de màquines de cosir em va recollir: perquè era soldat, perquè el meu vestit era blau i perquè anava a Madrid. A negra nit, em vaig dirigir cap el Cuartel del General Murillo. Quan pensava que em cauria un càstig exemplar, un brigada em veu i em diu: "Coño Danti (que no Dantí) ya estás aquí". Res més.

Vau seguir més temps a Madrid?

No. A les acaballes de la Guerra em van destinar a València, en un poble ple d'albercoquers; me'n recordaré sempre. Allà hi havia el Lluís de Can Magret i em vaig quedar amb ell. Després vaig marxar cap a Villamarchante, una vila plena de garrofers. Sempre fent de conductor. És clar, anava on em deien. De Villamarchante cap a Cuevas de Almanzora (entre Múrcia i Almeria) i d'allà a Almeria. La Guerra s'acabava i cada vegada ens acostàvem més a la zona calenta. Cada dos dies anava a buscar el subministre per a les forces de la rodalia.

I arriba el 1939.

Sí. Van començar a arribar rumors que la Guerra havia acabat. El primer que vaig fer va ser deixar el camió en un garatge i marxar cap a València. La desbandada entre les forces republicanes era terrible. Els soldats anàvem cap el nord i molts comandaments agafaven el vaixell a Almeria, cap a l'exil·li. Nosaltres vam passar per Chinchilla fins arribar a València. Per aconseguir bitllet en el tren cap a Barcelona, vam haver d'allistar-nos, primer, en una església i, després, a la plaça de toros. Una llauna de sardines va ser el menjar que ens van donar per passar un dia i mig. El segon dia d'estar a València van cridar els catalans. Vaig arribar en tren a l'Estació del Nord, de Barcelona. Ningú ens esperava. Jo anava sol. També quan vaig baixar a Granollers. Al matí, a les 11, aquí a Belulla, vaig trobar el meu germà gran que pujava a peu. I, és clar, cap a casa. Eren els dies que tornaven els que havien acabat la guerra sans i estalvis. Desgraciadament, n'hi ha que no van arribar mai.

Torneu. I què feu?

Torno a Can Pou i passo 3 o 4 mesos sense ofici ni benefici. Aleshores ens criden de l'Ajuntament que ens hem d'incorporar al Servei Militar. Van ser tres anys. Una altra vegada: com si no hagués fet res, torna a marxar.

És a dir: dos anys de Guerra i tres més de "mili".

Sí senyor. Cap a Pamplona en tren. Fins a Lleida en cotxe de passatgers i després en vagons de càrrega descapotable, amb una polseguera terrible. Èrem una cinquantena. Vam baixar a l'estació i vam haver d'anar, a peu, al campament, situat a la part alta de la ciutat. Anàvem de paisà i ens dirigia un sergent. En arribar ens van posar en una quadra de cavalls i vam dormir a terra. L'endemà al matí, un sergent chusquero ens va dir: "Venga, a formar en el patio". Vam formar, és clar. Als últims en arribar a la formació ens donaven garrotades i ens deien "rojillos". Èrem "rojillos" per tot: per formar, per sortir, en la instrucció... Tot i això, si era un alferes, un tinent o un capità el tracte millorava però els caporals, els soldats primera o els sergents eren un malson.

Vau passar els tres anys a Pamplona?

No. Quan vam estar, més o menys, situats vaig tornar a canviar. Ens van fer anar a Ventas de Irun (Sant Sebastià). La feina: adequació i construcció de carreteres, a pic i pala. Sempre que demanaven mecànics, pintors o paletes, jo sortia. No em volia estar allà, perquè la vida era duríssima. Passàvem gana. Quan estava en aquesta situació, recordo que un matrimoni de Santa Eulàlia, en viatge de nuvis, em van venir a veure i em van treure, per unes d'hores, d'aquell calvari. Eren el Josep i la Carolina Barbany. Els hi estaré agraït sempre més. Amb aquestes, el comandant de la zona Pirenaica Occidental tenia un xofer de Girona. Es deia Pau. Va dir que se n'anava a casa i em va preguntar si volia anar a fer de conductor amb el comandant. No m'ho vaig pensar ni un segon! Va ser la meua solució. Aquell comandant em va tractar com un fill. Vaig deixar Ventas de Irun i em vaig traslladar al Parque de Ingenieros de Sant Sebastià. Mireu si em va canviar la vida, que fins i tot jugava a futbol!

Camió GMC de Joan Dantí, a Granollers, el 1954.

Joan Dantí amb la seva dona, Rosa Prim

I la vida va canviar?

Si, el Comandant vivia a Fuenterrabia. En uns apartaments prop del mar. Cada dia l'havia d'anar a buscar al matí i a la tarda, i tornar-lo al migdia i al vespre. També li portava els fills a col·legi, li anava a buscar entrades al teatre... El que fos. A més, també tenia serveis de cotxe fora de Sant Sebastià (Pamplona, Estella...) per a altres comandaments, com tinents, capitals, alferes.... No hi havia gaire cotxes i la feina es multiplicava.

I?

Després va venir una ordre que deia que tots els conductors d'aquella unitat havien de pertànyer als cos de trànsit. Ens van fer uns exàmens i ens van fer anar a la caserna de Burgos. Ho vaig tornar a passar molt malament. Hi havia una disciplina terrible. Feia fred. Vaig escriure al meu comandant i em va fer tornar a Sant Sebastià! Llavors ell ja tenia un xofer i em va donar permís per llicenciar-me: un permís provisional per anar a casa. Vaig venir a Santa Eulàlia però aleshores em va enviar una carta perquè tornès a Sant Sebastià. Dos mesos després em deixaven anar amb un permís indefinit. Eren principis de 1942.

Llavors torneu a casa i començeu a fer de conductor d'autobusos

Sí. Jo m'haviat tret el carnet de primera a Madrid. Buscava feina. Tenia una tieta a Caldes que coneixia el senyor Sagalés. Així que vaig començar a treballar en aquesta casa d'autobusos. El primer que vaig fer va ser treure'm el carnet de categoria Especial. El 1943 em vaig casar amb la Rosa Prim i vaig anar a viure a Caldes. M'hi vaig estar 4 anys i mig. Treballava a la Sagalés. Vaig fer les rutes Caldes-Barcelona, Caldes-Sabadell i, al final, la línia Granollers-Barcelona. Portava estudiants, viatjants...

Es corria gaire en autobús?

Depèn del cotxe. Les carreteres no estaven adequades per córrer. Jo havia portat vehicles dièsel i gasolina. Com a màxim s'arribava a uns 60 Km/h.

Aquella era l'època de l'estraperlo.

Si, vaig viure'l, sobretot quan em vaig dedicar a la ruta Caldes-Moià i després a la de Moià-Barcelona. Quina època la de l'estraperlo! Els productes agrícoles estaven controlats pel Servicio Nacional. Tot el que era vendre d'amagat en deien fer l'estraperlo. La gent baixava, sobretot, tocino.

Teniu alguna anècdota?

Moltíssimes. Un dia tocava baixar sacs de blat. Vaig treure les rodes de recanvi per encabir-los a l'autobus. I quan vam ser a Caldes, una parella de la Guàrdia Civil va pujar a darrera. I, és clar, jo havia de parar al Remei i no vaig parar ni deixar-los enlloc. Vaig anar cap a Barcelona amb els dos sacs de blat. Vaig descarregar-los al vespre, quan vaig tornar.

Després deixeu la Sagalés.

Sí, tenia ganes de guanyar una mica més. El jornal era molt petit. El Lluís Galobart tenia un parent, el Jaume Camprubí, que tenia camions i treballava per a ell. Aleshores, jo també vaig començar a treballar pel Galobart. Anava al bosc amb un camió. Més tard, el 1954, em vaig posar pel meu compte. Em vaig quedar el camió que havia portat aquells últims anys. També treballava al bosc. Recordo que vaig fer un viatge a Alps. Vaig carregar 8 tones de fusta jo sol. I em vaig fer mal a la cama. El camió va estar parat una temporadeta. Arrel d'això, em vaig comprar un bolquet i em vaig dedicar a fer viatges per a la construcció. La feina al bosc era duríssima: mals camins, sotraguejar, carregar....

I llavors què?

Doncs, em vaig vendre el camió. Tenia més pegues que jo. Em vaig comprar un Ebro de 5 tones i mitja. Aquest em va salvar. Vaig treballar per paletes, transportant material per a la construcció. Amb tot això, per acabar-ho d'adobar, vaig agafar el tètanos. Vaig passar 3 mesos a Barcelona.

I així, quan us jubileu?

Mira, l'Ebro vaig jubilar-lo a principis dels anys 80. Quan vaig fer 68 anys.

Com ha canviat la feina de conductor!

Hi ha hagut una metaformosi en tots els aspectes. La mecànica d'ahir i avui ha canviat un 100%. Abans jo era capaç de canviar un diferencial o un disc d'embragatge en plena carretera. Ara no t'ho sabria pas fer. Tot és automàtic. I, a més, si algú té una avaria, de seguida es truca al taller. Pel que fa a la feina, haves de treballar molt. Jo tenia els seients del GMC (General Motors Company), fregats de tant girar! Els transportistes teníem feina a trobar-ne, sempre fora del poble. És ara que hi ha molta feina, ha pujat.

Agraïments: Can Barbany

Autor: Canal SET

Davant del camió de Can Barbany, a principis de novembre de 2002.

AGRAÏMENT

Silenci, parla la senyoreta...

El meu lligam amb Santa Eulàlia és molt llunyà. Fins i tot abans de néixer. La meva mare n'era filla i jo hi vaig treballar durant 17 anys i fins avui, amb el meu marit, el Josep, ens hi hem escapat, tot fugint del soroll i la calor de Barcelona. Els caps de setmana i els festius.

Durant 18 anys vaig ser-ne "la senyoreta", vaig infiltrar-me en totes les famílies, aleshores tothom tenia molts fills, no com ara! ... Vaig ensenyar a sumar i restar, a llegir i escriure, a cosir i a despertar les ganes i la curiositat per aprendre a un munt de nenes que avui ja són mares i àvies, com jo. Vaig esforçar-me en fer la feina ben feta, vaig treballar molt!... Encara recordo les classes plenes de gom a gom amb nenes de sis fins a setze anys... Unes aprenent les taules, les altres la geografia i les més grans cosint o brodant.

No era fàcil, i avui, del tot impensable! Però jo m'hi vaig trobar bé i, mica en mica, vaig fer amics i vaig anar-me introduint en la vida tranquil·la i senzilla del poble. La gent em respectava, m'acollien generosament a casa seva, sentia que m'apreciaven i tot plegat em satisfia.

Mentre vaig ser "la senyoreta", també vaig ser mare, van néixer el Josep, la Maria Dolors i la Maria Carme. Van anar creixent, vam voler que estudiessin i vàrem plantejar-nos anar a viure a Barcelona per poder seguir més de prop els seus estudis. Avui, anar de Santa Eulàlia a Barcelona o a Granollers no és massa problema. Hi ha el Sagalés i gairebé tothom té cotxe. Aleshores era una epopeia, i anar i tornar en un dia, acomodant-se als horaris acadèmics, una quimera.

L'any 1967 vaig marxar de Santa Eulàlia per anar a viure a Barcelona: vaig aconseguir una plaça de mestra en una escola del Prat de Llobregat i vaig iniciar una nova etapa en la meua vida. Ens vàrem construir una caseta a l'urbanització de Can Barbany i, d'aquesta manera, hem mantingut el lligam amb el poble i la seva gent.

Des d'aleshores, Santa Eulàlia ha canviat. Els carrers estan asfaltats, hi ha molta gent que no conec, "la meua escola", és ara una biblioteca... Però el passat 19 de juny, jo mai m'ho hauria pensat, vaig tornar a tenir "aquelles nenes, aquelles noies" juntes altre cop. L'emoció va ser gran: us observava i sovint em preguntava: "Qui deu ser? Ens vam anar reconeixent i entre petons i rialles vam anar recordant velles anècdotes: el fred a la classe, l'estufa d'esclofolles i tants i tants moments que ens van anar venint a la memòria. La nit va ser màgica; tot va anar bé. Però tots vam trobar a faltar un convidat, el senyor Claret, el meu marit, en aquells moments a l'hospital, recuperant-se d'un petit problema que avui, gràcies a Déu, ja hem gairebé oblidat.

A les qui, durant l'estiu, us he trobat sortint de l'església o comprant a Can Bassa, us he felicitat per la vostra delicadesa, però a totes us vull agrair la complicitat amb el meu marit i les meves filles, la feinada a localitzar i engrescar tantes persones. La vostra presència i sobretot, el vostre reconeixement, el vostre aprecí i la nit tan maca que vam passar plegades.

Gràcies, de tot cor.

Teresa Bonet i Riera

EL TEMPS

	TEMPERATURES					PLUJA			VENT	
	Mitjana màximes °C	Mitjana mínimes °C	Mitjana del mes °C	Màxima absoluta °C	Mínima absoluta °C	Dies de pluja	Precipit. total lt/m2	Dia màx. precipit lt/m2	Velocitat mitjana km/h	Velocitat màxima km/h
DESEMBRE 2001	9,7	-1,8	3,1	15,6 (3)	-8,7 (25)	4	20	12 (14)	3	60 (10)
GENER 2002	13,2	1,4	6,4	20,1 (27)	-2,9 (18)	8	23	8 (23)	2,1	45 (24)
FEBRER	17	2,5	8,8	21,7 (12)	-1,2 (7)	4	25	11 (14)	4,1	60 (6)
MARÇ	18,9	5,5	11,5	26,8 (21)	0,6 (4)	5	37	14 (2)	3,7	55 (4)
ABRIL	20,6	7,7	13,5	28 (25)	2,6 (1)	10	68	25 (3)	3,5	50 (4)
MAIG	22,1	9,7	15,6	29,5 (31)	4,4 (6)	11	68	29 (11)	3,3	55 (7)
JUNY	30,5	14	21,9	36,9 (23)	7,7 (9)	5	46	35 (8)	2,5	40 (5)
JULIOL	30,5	16,8	23,1	35,6 (20)	12,6 (14)	4	22	9 (13)	2,9	50 (12)
AGOST	28,9	15,9	21,5	33,3 (20)	10,7 (11)	10	101	27 (10)	2,5	42 (22)
SETEMBRE	26,9	13,9	19,3	31,5 (19)	6,2 (26)	8	38	12 (17)	2	44 (9)
OCTUBRE	23,5	10,6	15,9	28,5 (4)	5,3 (19)	4	90	74 (9)	2,5	55 (22)
NOVEMBRE	17,1	6,1	10,9	23,3 (3)	1,7 (27)	10	50	24 (24)	2,8	68 (7)
						83	588			

Els números entre parèntesis assenyalen el dia en què s'ha produït el registre indicat.

Dies de pluja: 84

Dies de tempesta: 13

Dies de pedregada: 1

Dies de gelada: 35

Dies de boira: 5

Dies de nevada: 1 Entre 10 i 20 cm. Dia 14-12-01

Precipitació total: 588 lt/m2

Mes més sec: Desembre 2001

Mes més plujós: Agost

El darrer any (desembre 2001 - novembre 2002) s'ha caracteritzat per un hivern més fred ha fet bastant fred: mínimes força baixes i períodes bastant llargs en què les temperatures han pujat poc.

L'estiu ha estat força inestable i poc calorós. Les temperatures més altes s'han enregistrat durant la segona quinzena de juny.

La pluja caiguda està una mica per sota la normalitat, i també hi ha hagut algun període de sequera. Arreu del país hi ha hagut fortes tempestes amb molta aigua caiguda i molts desperfectes, però a Santa Eulàlia ens en hem escapat hem tingut força sort.

Pep Margenat

HUMOR

Autor: Canal SET

